

கணபதி துணை.

முத்திரடிவு.

காஞ்சிபுரம்

உபகற்பிரமணியர்கோத்திரம்

சரவணதேசிகரால்.

செய்யப்பட்டது,

ஓதி

ஷெயர்மாணசுகரிவொருவராகி

ஷெயர்கச்சபாலையமுதலியாரால்

செய்யப்பட்டவுரையுடன்

செனனப்பட்டணம்

சுந்தரோபாத்தியாயரும்

சி. சபரபதிச்செட்டியாரும்

கேட்டுக்கொண்டபடி

காஞ்சிபுரம்

அருணகிரிசுவாமியாரால்.

களாநிதியச்சக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

பிரசோற்பத்திரஸ்வைகாரிஸ்,

(Copy Right Reserved.)

சிறப்புப்பாயிரம்.

காமருலஞ்செநிகல்வியுஞ்செல்வமு, மாமிருபொருளு
 மீசுகமைச்சொளர்காஞ்சியி, லெங்குந்தமதுள்வாய்தியவறம்
 வளா, செங்குந்தர்குலத்திடைத்திருத்தகவுசீததேன, திரு
 வாவதிதுறைசசியனாநதேசிக, னருளாலொருமொழியரும்
 பொருளநிந்தேதான், புகலுமத்தேசிகன் பொற்பதமுடிபுனைர்,
 தசமகீழ்ச்சியப்பவாரியனாற், பத்பசபாசப்பண்பினைத்தெ
 ளிந்தேதான், றுதிபெறுசிறப்பொடுசுவர்க்கபுத்திவற, தவப்
 பிரகாசசற்குருவருளா, லுவப்புறுபஞ்சாக்கரநிலையுணர்ந்தோ
 ன், திருப்பேரூர்வருசிதம்பரதேவன், றரபபெறுமுத்திமுடி
 வுதேர்தவத்தேதான், மாநந்தனமணமலகுமக்காஞ்சியி, லாநந்
 தருத்தோசற்காலயஞ்செய், தக்கச்சியப்பவையனூலணிவள
 ற, தொக்கவண்டுவிடுதூதும்பதிற்றுப், பத்தந்தரதியும்பகர்களி
 றெழிலும், புத்தமிழ்தெனச்சுவையுறப்புக்கல்வித்தேதான், வழி
 த்தலைமானெனமாழாந்திடுமெனை, யலைத்தலைச்செயும்பவவரச
 னைதீர்தள, வுண்ணருந்தத்துவவுணர்வதந்தாண்டோன், பன்
 னுசீர்ச்சரவணபவதேசிகன்சீர், செறிதருவிட்டுநெறியிண்மை
 யுமுயர், வண்மைசேரொருபாவுண்மையுபதேசமுற், தரிசறு
 பஞ்சாக்கரவறுபுதியு, மாசுறுநயகிபதேசசித்தாந்தமுஞ், சித்
 தநிலைதருமுத்திமுடிவுந், கருவேரறச்செயுமொருபாவொரு
 பதூர்தன்னனுபவத்திற்சார, வுன்னுயிப்புவிவீரோயுவருளி
 னனே.

உ

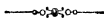
வி ள ம் ப ர ம்.

இந்தப்புத்தகம்வேண்டியவர்கள் செங்காங்கடை
க்கு அடுத்த நாட்டுப்பிள்ளையார்கோயிலுக்கு மேல
ண்டைவாடை ஆபீசு முத்தையாமுத்தலிதேருவு-உஎ-
வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் காஞ்சீபுரம், அருண
கிரிசுவாமிபாரிடத்திலும், குச்சிலிக்கடைக்கு அடுத்த
வாணக்காரத்தேருவு சி. சபாபதிசெட்டியாரிடத்தி
லும் விலக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கணபதி துணை.

முத்தி முடிவுரை.

மோட்சத்துக்குப்பக்குவனாய் மோட்சதாகமுண்டா
 சியவொருவன், சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யவதனால் மபை
 ரிபாகமெய்திச் சத்தினிபாதம்பதிந் திருவினையொப்பு வந்த
 காலத்தவனுக்குயிராக்கியிராய், நிட்களமாய் நின்ற புரமசிவந்
 தானே சகளிகரித்தாசாரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து
 ஞானதிட்சையைச்செய்து ஞானசாத்திரத்தையனுக்கிரகித்த
 றுள; அதனைக்கேட்டுச் சிந்தித்தத் தெளிந்து நிட்டையைப்
 பொருநதி மோட்சமுடிவைப்பெற்ற மோட்சானந்தியான
 வன் யான்பெற்றபேறு பெறுகவ்வவையகமென்னுங்கருத்
 தாற் றுன்பெற்றபேறில்வையகமும்பெற்றுய்தற்பொருட்டு
 த் தனக்கனுக்கிரகித்தருளிய ஞானசாத்திரமென்னு முத்தி
 முடிவைத் தான்கூறத்தொடங்கி யதற்கோர்விக்கினயின்றி
 முடிதற்பொருட் டிந்நூற்கு முதற்கண் விக்கினேகூறுநதி
 கூறுகின்றார்.

காப்பு.

சித்தமயனீங்கிச் சிவத்தோடிண்டறவே
 யொத்துடனாய்நிற்குமுபாயமருள்-வித்தகமர
 முத்திமுடிவோத முருகற்குமூத்தவரு
 ளத்திமுகன்றி ளகம்வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

சித்தமென்று கூறுகின்றான் மாவாணது தன்னைப்பரிதியாநீ
ன்ற வஞ்ஞானாதிபாசமயக்கங்களை நீங்கிப் பரமசிவத்துட
னிரண்டறக்கலந் தனன்னியமாய்க் கிருப்படிக்க குளவாகிய
'வுபாயத்தினையருளிச்செய்யாநின்ற வுயர்ச்சிபொருத்திய மு
த்திமுடிவென்னுந் திருப்பெயரினையுடைய விர்தூலனைக்கூ
றுவான் றொடங்கி யிஃகிடைபூநின்றி முடிதறபொருட்டு மு
ருகனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய சப்பிரமணியனுக்கு
முன்னமே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பெருங்கருணையி
னையுடைய வாணமுசுத்தலாகிய வக்கினேசபரஹுடைய திரு
வடித்தாமகர்களை யெனதுள்ளத்தள்ள வையாநின்றேனென்
றவாறு.

இதிரிசித்தமென்றதை யான்மாவென்றதற் குதாரணம்.
திருவாசகம். "புத்தர்முதலாயபுல்லநிலைபலசமயந், தத்த
மதங்கனிற்றட்டுருப்புப்பட்டிநிறகச், சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செ
ய்தனவேதவமாக்கு, மத்தன்கருணையினற்றேனோக்கமாடா
மோ." என்றும், தருமந்திரம். "சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தவம்
வேண்டாவாற், சித்தஞ்சிவானந்தஞ் செய்தோரறவுண்டாற்,
சித்தஞ்சிவமாக வேசித்திமுத்தியாஞ், சித்தஞ்சிவமாதல்செய்
தவப்பேறே." எனவும், வரும். மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.
ஆன்மாவைப்பந்தியாநின்றவஞ்ஞானாதி பாசமயக்கங்களெ
ன்றதற்குதாரணம். சிவஞானசித்தியார். "மும்மலநெல்லினுக்
கு முனையொடுதவிமியிப்பேன், மம்மர்செய்தணுவினுண்மை
வடிவினைமறைத்துநின்று, பொய்மகமசெய்போகபெந்தப்
பொய்த்திருக்குவங்கன்பண்ணு, மீம்மலநுன்றினோடு மிரும
லமிசைப்பனின்னும்." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "மோக

மிகவுயிர்க்கொறுமுடனாய்நிற்கு - மூலவாணவமொன்றுமு
யநகநின்ற, பாகமிகவுதவுதிரோதாயியொன்று - பகர்மாயை
யொன்றுபடீர்கண்மொன்று, தேகமுறுகண்ணமொடுபுவன
போகூச்-செயலாருமாமாயைத்தரட்சியொன்றென், ருகமல
மைந்தென்பரைதமாறு-தருளென்பதரிதென்பரறிந்துளோ
ரே." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "பிறப்பதும்பா
சத்தாலே பிணிபபதும்பாசத்தாலே, யிறப்பதும்பாசத்தாலே
யினைப்பதும்பாசத்தாலே, மறப்பதும்பாசத்தாலே மயக்கமு
ம்பாசத்தாலே, துறப்பதும்பாசத்தாலே தொழில்க்ளும்பாச
த்தாலே." அன்றியும், "பிணிகளும்பாசத்தாலே பேதமை
பாசத்தாலே, துணிவதும்பாசத்தாலே துன்பும்பாசத்தா
லே, யணிவதும்பாசத்தாலே யாக்கையும்பாசத்தாலே, பணி
வதும்பாசத்தாலே பற்றெலாம்பாசத்தாலே." என்றும், அ
விரோதவுந்தியாரா. "அஞ்ஞானமாயைகண்மம்பந்தமாயிவற்
றஞ்ஞானமோர்முதலுந்தீபற, வன்றுகுமென்பராலுந்தீபற,
ஏ-ம, வரும். மற்றமவருவனவற்றறகாண்க. தான்கம்னை
பாமெனவேயிநதூலிடையுறின்றி முடியவேண்டிமென்றன
யிற்று. இது விநாயகன்றுதி.

மேற்றிருவிருத்த மிந்நூற்சுருக்கநூலாகையுற்ற சிவ
முதல்ககடவுளர்வணக்கமு மரிசாரியர்வணக்கமுந், தொகு
த்துக்கறுவானெடுத்தக்கொண்டது.

பரனெடுபரையைப்பணிகுவாங்கெசத்தின்பதா
ம்புயம்பற்றுவாமெழிலார், தருதிருமுருகவேள்பதம்
வழுத்தித்தாழ்குவாங்கயிலைகாத்தருளுந், திருவுறுந்
திமுதற்குரவர்கடாட்சிரமிசையணிகுவாம்போரி, வ

ருமருட்குருவாஞ் சிதம்பரதேவன் மலரடிநினைந்துட
ரொழிப்பாம.

இ-ள்.—பரமசிவனோடு பராசத்தியையும் அட்டாங்கப
ஞ்சாங்கங்களும் நிலத்திலேயும்படி வணங்குவாரம் யானை
முசத்தினையுடைய விநாயகனதுபயபாததாமரைகளையு முள்
ளத்திலமுந்தபறதுளாம் அழகுதானே ந்ரமபியுதுகின்ற சிற
ப்பினையுடைய முருக வளென்னுஞ் சுபிரமணியனுடைய வி
ரணதிருவடி அடியுந் துதித்து வணங்குவாம டர்கண்டபரமே
சுரனெழுந்தருள்விராநின்ற திருக்கயிலாடபறம்பைககாவ
லபூண்டருளும் 6 ட 9, 9 செவ்வத்தினையுடைய ஸ்ரீநந்திகேச
வரநாயகரான முதலியசந்தானுசாரியாகள சமபாசாரியாக
ளாகியவிவர்களுடையதிருவடிகளையு முடியினமீதுசிரோமகு
டமாயணிந்துகொள்ளுவாந் திருப்போரியெனினுந் திருந
கரத்தின் கண்ணெழுந்தருள்விராநின்ற ஞானசாரியனுடைய
சிதம்பரதேவனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமதுசுவா
ஸ்களினது செந்தாமரைமலர்தோன்ற திருவடிகளையு மித
பூத்திலிருத்தெய்வதுசென்னமரண துககங்குகளாகிய விடரி
னையொழித்துக் கொள்ளுவாம்.—எ-து.

கெசத்தின்பதாம்புயமென்ற தெரிசுடர்விளக்கிருக்கும்பி
டத்தைபும் விளக்கென்றறவேலக் கெசானனத்தினையுடைய
விநாயகனையுங் கெசமொறாருபெயராற் கூறியதெனக்கொள்
க. அட்டாங்கபஞ்சாங்கங்களு நிலத்திலேயேதாயும்படி வணங்
குவாமென்றதற்குதாரணம்: துணிகைப்பாரணம். “சென்னிசா
ளிருகீன்னங்கடிருமுகம்வாய்புயங்க, ளென்னுமோடெடுந்
சென்னிவிருகமுழாதரனைந்து, நன்னிலந்தோயத்தாழ்ந்தாய
ந்துபின்பீதற்குப்பாங்கர், மன்னுபூந் கோயிலாக்கிக் குரவனை
வழிபாட்டாற்றி.” எ-ம்,வரும். மறதுமவருவனவறறற்குரண் க.

செனனமாணதசக்கங்களாகிய விடொன்றதற்குதாரணம்: கு
 ஹந்தரட்டு. “பிறந்தவரிடத்தல்பிழைபாடுதெனவறிந்தா, லுறுந்
 துயரொழிந்தினிய வுண்ணரினைவாரோ, மறந்துவிடயத்தும
 யலுற்றிடுதல்வானமீ, திறந்தவகையுச்சிவிழுமேவானிடையகொ
 ளின்பம்.” என்றும், தத்துவாயிர்தம். “பிணிகளுங்கவலையும்
 பேசிலேழ்கட, லனைதருமணலினுமண்தேகாடியா லினைத
 ருபிறவியினி—ரலாசொரு, கணமதுமில்லதெனககண்டுநொந்த
 னன்.” என்றும், தணிகைப்புராணம். “கருவினின்மழவிந்கந்
 குங்காலையிற்பருவமாறிந, பெருகியபொழுதினோயிற் பிரிவி
 னிற்பகையினீட்டும், பொருள்வயின்வேட்டதெய்தாப் புன்
 மையின்முதுமைதன்னின், மருவியதிழப்பிற்சூவின் வன்றுய
 ர்மனிதர்க்குண்டே.” என்றும், வயிராகீதம். “உடல்துற்பவ
 த்தேரகாம்புருநகயர்மாய்ந் துறுகணத்துயரினென்மடங்
 கா, விடையுளதிக்கட்டுயரமூப்பறிவோந் ளெமையிற்பி
 னியுறவிடத்தம், விடலரும்பசினோய்காமனோய் தணிப்புந்
 ன்மிகுபொருடேடுதறுயரீண், டடையினுமதனைக்காக்குத
 யர்வோதாயினுயி:குநராற்றுயனோ.” எனறும், தேவாரம்.
 “நடுவிலாக்காலன்வந்த நணுகும்போதறியவொண்ணு, தடு
 வணவைந்துபூத மவைதனககாற்றலாகேன், படுவனபலவந்
 குற்றம் பாங்கிலாமனித்தர்வாழ்க்கை, கெடுவதப்பிறுவிசீசீ
 கிள ரொளிச்சடையினோ.” என்றும், சிந்தாமணி. “ஆடுகரி
 தொடரவீழ வவந்தலைநாகங்காண, விடிகினற்றறுகின்வே
 கைப் பற்றிநான்றிடவவ்வேகாந், கடுகவொலையும்வந்து க
 றித்திடவதினின்றோனாக், கிடைதளிதேனக்கின்பம் பேரலுமி
 ப்பிறவியின்பம்.” என்றும், காசிகண்டம். “கருவிடைய
 மூந்துதன்பமுநிலத்தின் கண்ணுறிற்கொடியவெந்நோயான்,
 மருவுவெந்தயருநாதினாயெய்தி வருந்துதுதன்பும்கு

ற்ற, ஹருவ்னையொருவுதன்பமுமீட்டுங் கருக்குழியொன் றுறுதயரும், வெருவாவெண்ணியின்பகீடதனின் மேவரன் குணர்தலேவேண்டும்." என்றும், சிவானந்தமலை, "நீயு ள்சிநிதுபொழு தாணவமாய்சின்றுபா, ராயமன்றுணின் ரு மிமாண்டகையே, யோயாமலைம்புலனாயாடிப்பா ரானந்தத் தாண்டலும்விட், டென்பிறவித் தன்பறியவிந்து." எ-ம், வ ரும். மற்றம்வ்ருவனவற்றற்காண்க.

மேற்றிருவிருத்தமிந்நூலினதனுபவ மனோலயத்துண் டா மனுபவமேயாகையா லிதனைக்கூறும்பொழுது மனோவி ருத்தியா யவ்வனுபவமு மொழியாதோவென்பாராப்பற்ற, வஃதொழியாதென்றோர் திட்டாநதமுக்கத்தாற் கூறுவானெடு த்துக்கொண்டது.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொருபநிலைய கேமுத்தியின்முடிவென், நென்னருட்குரவனென்னி னைவகற்றியெனக்கருண்முத்தியின்முடிவைப், பின்னு ள்நினைவுகொண்டியான்புகறல் பெருவயித்தியனொரு ளுருடன், நன்னிருளகற்றிக்கோலொழிப்பவும்பின்ற ளுக்கோல்கைக்கொளல்போலும்.

இ-ள். உன்னுடையமனமொழிந்தவிடத்து நீலைபெற்று நிற்குஞ் சொருபமாகிய பரமசிவம் அந்தவிடமே மோட்சமுடி வான விடமென் நென்னுடைய ரூனாசாரியரானவ றென்னு டையமனதை நீக்குமுபாயத்தினு னீக்கி யெனக்கனுக்கிரக ம்பண்ணியமோட்சமுடிவாகிய சுவானுபவநிலையை நீங்கினவ ம்மனதைப் பிற்பாடுந் தழுவிக்கொண் டியானிந்நூலினைக்கூ றுவான்றொடங்க லெப்படிப்போலவெனின் மகாவயித்தியனு

னவன்கோல்காட்டநடக்கு மோரந்தகனுடைய விழியினம
 னைதத படலத்தைநீக்கி யிருளையகந்நிப் பிரகாசத்தைக்காட்
 டிக் கோலைநீக்கிப்போட் டிப்பிரகாசங்காட்டியவழியே செ
 ல்லெனவு மப்பிரகாச மவன்விழிக்குக்கூசிப் பிற்பாடுந்தான
 ந்தககோலைக் கையிலேயெயித்துக்கொண் டவ்வழிநடத்தல்
 போலுமாம்.—எ-று.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொருபு மென்றதன
 னினைவொழியவேயிர்திய வுணாவுசண்க்கு மவைநீக்கினவி
 டத்துச் சொருபமெநிலைபெற்று நிற்குமென்பது பெறப்ப
 ட்டது. இதற்குதாரணம்: பிரபலிக்ஃலீலை. “இந்தியமோ
 ரொன்றாய் விட்டிடினமற்றையொன்றுசாரூ, முந்தியமனமழி
 ப்ப முற்றும்போமணியபாம்பி, நைந்தலைகளினுளொன்றை ய
 ரிநத்தின் மற்றொன்றுலஞ், சிந்திமீடறரி தாற் தீர்ந்திடுமொ
 ருங்குமாதோ.” என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். “பாசங்கழ
 ன்றற் பசவுக்கிடம்பதியா, மூசல்வடங்கழன்றதொவ்வாதோ
 நேசித்த - பற்றற்றசண்ணே பிறப்பறுக்கும்பாட்டிமக்கோ,
 மற்றைச்சமயமெங்குமாம்.” என்றும், சிவஞானபோதம்.
 “ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனைவளர்ந்தெனத், தம்முதல்குருவு
 மாய்த் தவத்தினிலுணர்ந்தவிட், டன்னியமின்ஃமயி னரன்
 கழல்ஃஃலுமே.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “மன்ன
 வன்றன்மகன் வேடரி-த்தேதங்கி, வளர்ந்தவழையறியாதம
 யங்கிநிற்ப்ப, பின்னவனுமென்மகன் யென்றவிற்பிரித்துப்
 பெருமையொடுந்தானாக்கிப் பேணுமாயோற், மன்னியவைம்
 புலவேடர் சமுலிற்ப்பட்டுத், துணைவனையுமறியாது தயருணர்
 தொல்லுயிரை, மன்னுமருட்குருவாகி வந்தவரினீக்கி, மலம
 கற்றித்தானாக்கி மீலரடிக்கீழ்வைப்பன்.” எ-ம், வரும். மற்று
 ம்வருவனவற்றற்கான்க, சொருபமென்றதைப்பரமசிவமே

ன்றதற்குதாரணம்: பாடுதுறை. “தோற்றுவதெல்லாஞ் சொருபமாய்த்தோற்றலோர், மாற்றமருளி னானன்னையென னு, மாற்றமருளிய வல்லபங்கண்டெனக், காற்றூதகிசய மன்னையெனனும்.” எ-ம், வரும். டூறறும்வருவனவற்றறகாண்க. மனத்தைகீக்குமுபாய மியாதெனின் மேன்முததிநிலைகூறுமிடத்துணர்த்துகிராராங்குக்கண்டுகொள்க. இருளகற்றிம்கோலொழிப்பவும் பின்னானக்கோல் கைககொளல்போலு மென்றதனால் வயித்தியண்படலத்தைநீக்கிக் கோலையொழித்தொளியைக்காட்டவுங் கண்டவன் பின்னூந்தன்கட் கூசுதலானடைகூடும்பொருட் டககோலை யெடுத்துக்கொண்டானாயினுமவனுக்கவ்வொளியு மகலாதுநின்றறறபோல வாசிரியன்மனதையொழித் தனுபவநிலையைக்காட்டவுங் கண்டயானும் பின்னாயிந்நூல் கூறும்பொருட் டநநிலைவை யெடுத்துக்கொண்டேனாயினு மெனக்குமவ்வனுபவநிலையு மகலாதுநின்றகுமென்பது கருத்தாயிற்று. கோலொழிப்பவும் பின்னானக்கோல் கைக்கொளல்போலுமென்றதற்குதாரணம்: ஒழிவிலொடுக்கம். “பழக்கங்கொடியதுபாரா பாறையிலுக்கோழி, கிழிசு கும்பொலியைக்கிளறும் - விழித்துங்-குருடாக்கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோலபோடா, ரருளைபகுக்குமானமா.” எ-ம், வரும். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க.

மேலிரண்டுசெய்யு ளொருதொடராய்நிட்கள்மாய் நின்றபரமசிவமடியேனைப்பொருநதுஞ் செனன்களைப்போக்கத்திருவுளமுயற்சிசெய்து சுகளீகரித்துப் பேருமருங்கொண்டு திருவடிதீட்சைசெய்தனுக்கிரகக்கத்தொடவகியதைக்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

அருவதாயகிலகாரணமாகி யனந்தவானநதமாய் நிவா, யொருவில்பூரணமாய்நித்தமாய்ச் சத்தாயோங்

குறுசுதநமாய்மாயை, தருகுறிருணங்களொன்றுமில்
லதுவாய்ச் சாற்றும்வேதாகமத்தளவாய்ப், பொரு
வில்பேரொளியாம்பரம்பொருடமியேன் புணர்பவம்
போக்குவான்முயன்றே.

இ-ள்.—அருபமாய்ச் சருவப்ரபஞ்சங்களுக்குங் காரண
மாய் முடிவற்றவின்பமாய் ஞானமேசொருபமாய் நீக்கமின்
றியெங்கு நிறைந்துநிற்பதாய் நித்தியத்துவமா யொருகால
த்து மழிவின்றிநிற்பதா யுயர்ச்சிபொருந்திய கின்மலமாய்
மாயைதருகின்ற வடையாளங்கள் துணங்கொன்றுமில்
லாததாய்ச் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களுக்கு மளவுபடா
ததா யொப்பற்ற பெரும்பிரகாசமாய் விளங்காநின்ற பரம்
சிவமெனியேனைப் பற்றிவிடாதசென்னங்களை யொழிக்கும்
பொருட்டுத் திருவுளமுயற்சிகொண்டி.—எ-று.

இதனாலருவமின்றென்பதுந் தனக்கொருகாரணமின்றெ
ன்பது மற்றவின்பங்களைப்போல முடிவுபெறாதென்பதுந் த
னக்கொருவ ரறிவிப்பதின்றித்தானேயறிவனென்பதும் நீக்
கமுடனே கண்டிதமின்றென்பது மனித்தியழின்றென்பது
மெக்காலத்துமுள்ளதென்பதுந் தாட்சிய மசுத்தமுமின்றெ
ன்பது திருநீலமீன்றியோர் குறிஞ்சுணமின்றென்பதும் போத
வொழிவில் விளங்குவதென்பதுந் தனக்குத்தானேயொப்பா
கிய பேரறிவனென்பதுஞ் சருவத்துக்குமேலாகிய பரமசிவ
மென்பது மதனையின்றி யொருவழிக்கொருவர் செனனமகற்ற
மாட்டாரென்பதும் பெறப்பட்டன. இதற்குதாரணம்: சிவ
ஞானசித்தியார். “ஆறிவாயகிலகாரணமா யனந்தானந்தமாய
ருவாய்ச், செறிவாயெங்குநித்தமாய்த்திகழ்ந்தசுத்தரீய்ச்சுத்த
மாய்க், குறிதான்குணங்களொன்றினறிக்கூறும்வேதந்தனக்

களவாய்ப், பிறியாவனுபூதிகந்தனக்காய்நின்றதந்தப்பிரமந்தான்." எ-ம், வரும். மறும்வருவனவற்றற்காண்க. வேதாகமங்களுக்குமளவுபடாததென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "ஆதாரமாறல்லவப்பானடமல்ல, வேதாவொளியல்லவுண்மந்திரமல்ல, வேதாகமத்தால்விளங்கும்பொருளல்ல, சூதானமாரந்திசொன்னவுடீதசமே." என்றும், மெய்ம்மொழிச்சரிதை. "ஐந்துபுலனின்வழிபோகாத-க்தமதுவேயனுட்டானஞ், சிந்தையதனின்மலஞ்சேராத் திறமேசவுசமேகைத்தி, வந்ததுவேநீராடன்மறைநான் கிணக்குமெட்டாத, வெந்தையெனவேசோகஞ்செய் திருத்தலிறைபூசனையாமே." என்றும், சிவாகமார்த்தீதரிசனம். "பன்னுமெநூல்களாலும் பகருமெவ்வளவையாலும், மன்னுமிப்பொருளதென்கைவாசகஞானமாகு, முன்னுமவ்வுணர்விறந்தவுலப்பிலபேரின்பவெள்ளந், தன்னனுபோகமரகத்தான்நிற்காண்பதொன்றே." எ-ம், வரும். மறும்வருவனவற்றற்காண்க. (௩)

தெருளருளுவாய்க்கொடுதிருநாமஞ் சிதம்பர தேவனப்புனைந்தேர், தருதிருப்போரிதனிலெழுந்தருளித்தமியனென்பவம்வெரீஇயடிதாழ்ந், துருகியேற்றிடத்தன்னடிமுடிசூட்டி யொளிவளரத்தாத்தகஞ்செய், த்ருளிஞற்பவந்தீர்தரமுத்திமுடிவை யறைகுதுங்கேட்டியென்றருள்வான்.

° இ-ள்.—தெளிவாகியஞானமே திருமேனியாய்ச் சகளீகரித்துக்கொண்டு சிறப்புப்பொருத்திய திருநாமமுஞ் சிதம்பர தேவனென்று தரித்துக்கொண்டழகுவிளங்காநின்ற திருப்போரூர்ஒன்னுந் திருப்பதியின்கண்ணெழுந்தருளிவந் தெளிய

னாகிய யான் சென்னங்களுக் கஞ்சித்திருவடியைவணங்கிநெஞ்சங்குழைந்து தோத்தரஞ்செய்யநீ திருவுளமிரங்கி யடியேன்புன்றலைமேற் றனதுதிருவடியைச்சூட்டி யிதயத்தினிடத்தும் விழியினிடத்து மழுந்தப்பதிவித்தத் திருவடிதீட்சைசெய்து பிரகாசமிருந்த ஞானமயமாகிய திருக்கரத்தினை யடியேனுஞ் சகலகேவலநீங்கிச் சுத்தஞானமயனாய் விளங்கும்படிக்குச் சென்னியினீதமயவமைத்து வொன்றுக்கும் பற்றாத வடியேன்மீது வைத்தபெருங்கருணையான் மோட்சமுடிவாகிய வுபதேசத்தை யுனதுசென்னங்க ணீங்கவுபதேசிக்கிறே னீயு முனதுமனமொழி மெய்களொருங்கிக் கேளும்பிள்ளாயென் றருளிச்செய்வான்.—எ-று.

மாயாவுருவன் மாயாவுருவீனையே யானேய்ந்தவனெம்மனோ என்பாராப்பற்றப் “பொருவில்பேரொளியாம்பரம்பொருடமியேன்புணர்பவம்போக்குவான்முயன்றே, தெருளருளுருவாய்க்கொடுதிருநாமஞ்சிதம்பரதேவெனப்புனைந்தேர், தருதிருப்போரிதனிலெழுந்தருளியென்றார்” ஆகையாற் சிவமேகுருவடிவென்பது கருத்தாயிற்று. இதற்குதாரணம்: திருவாசகம். “அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து, குருபரனாகிய ருளியபெருமையைச், சிறுமையென்றிகழாது. - அன்றியும், “சிவனெனயரீனுந்தேறினன்காண்க, வவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க.” என்றும், திருமந்திரம். “சூருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார், குருவேசிவமாகிக் கோனுமாய்நிற்குங், குருவேயுணாயுணர்வற்றதோர்கோவே. அன்றியும், சுத்தசிவனேகுருவாய்நீந்துணய்மைசெய், தத்தனைலகருள்காணுவதிமுடர், பொய்த்தகுசுண்ணாமொன்பர்புண்ணிய, ரத்தனிவனென்றடிபணிவாரோ.” என்றும், ஆனந்தருத்திசோசரந்தாதி. “குறியேதுமீ

ல்லானென்குறிமாற்றக்குறியேற்றா, னறிவாளனானந்தருத்தி
 றோசம்பதியா, யுறைவானென்பதியெனக்கிங் கொழிக்கிற்ப
 விளமாவின், முரிமேனிதரித்தானென்முடைமேனிக்கழிப்ப
 வே.” என்றும், சிவப்பிரகாசம்: “காட்டிடுங்கரணமென்றுயி
 ல்லையேற்காணொறுதா, னுட்டியவ்விறுன்னான நணுகவு
 மொண்ணமுன்ன, கீட்டியதவத்தினுலேயிறையருளுருவாய்
 வந்து, கூட்டிடுமிசுற்றைநீக்கிக்குகாகழல்குறுசுமாதே.” எ
 ன்றும், திருவுந்தியார். “அகனமாயாரும்றிவரியபொருள்
 சுகளமாய்வந்தென்றுந்தீபறத், தானாகத்தந்தென்றுந்தீபற.”
 என்றும், அவிரோதவுந்தியார். “எல்லாமுடையான்குருவா
 கியிங்கெம தல்லலறுத்தானென்றுந்தீபற, வவன்றொழு
 வேமென்றுந்தீபற.” எ-ம்,வரும். மற்றுமவருவனவற்றுற்கா
 ண்க. அடிமுடிசூட்டியொளிவளரத்தமத்தகஞ்செய்தெ
 தற்குதாரணம்: ஞானவிளக்கம். “மேலவத்தைதீயந்தவந
 வீட்டிராலம்பச், சாலவறிவாகத்தரியென்று - வாலறிவன்,
 கால்வைந்தான்சென்னியிலே கைவைத்தானென்னுளத்தின்,
 பால்வைத்தான்நன்னுருவைப்பார்.” என்றும், திருமந்திர
 ம். “திருவடிவைத்தென்சிரத்தருணைக்கிப், பெருவடிவைத்
 தந்தபேர்நந்திதன்னைக், குருவடிவிற்கொண்டகோணெயெங்
 கோவைக், கருவழிமாற்றிடக்கண்டுக்கொண்டேனே” அன்
 றியும், “இதையத்தாநாட்டத்துமென்றன்சிரத்தும், பதிவித்
 துப்புபாதம்பராபரனந்தி, கதிவைத்தவாறுமெய்காட்டியவா
 றும், விதிவைத்தவாறும்விளம்பவோண்ணாதே.” அன்றியும்,
 “உடல்பொருளாவியுதகத்தாற்கொண்டு, படர்வினைபற்றறப்
 பாவித்துக்கைவைத்து, நொடியிலடிவைத்துறுண்ணுணர்வாக்
 கிக், கடியிற்றப்பறக்காட்டினனந்தியே.” அன்றியும், “தன்
 னையநிந்திடுந்தத்துவஞானிகள், முன்னையினையின்முடிச்சை

யனிழ்ப்பீர்கள், பின்னை வினையைப்பிடித்துப்பிசைவர்கள், சென்னிகைவைத்தசிவனருளாலே.” அன்றியும், “திருவடிஞானஞ்சிவமாக்குவிக்குந், திருவடிஞானஞ்சிவலோகஞ்செர்க்குந், திருவடிஞானஞ்சிறைமலமீட்குந், திருவடிஞானந்திண்சித்திமுத்தியே.” என்றும், சிவஞானக்கலம்பகம். “அடங்கவெலும்புநீதோலுமாயருவருபபற்றுழிழ்கின்ற, வுடம்பைநானென்றிருந்தேனையொழிவில்கருணைச்சிவஞானி, கட்டந்தபிரமநீயெனவேகழற்காலென்புன்றலைவைத்தான, முடங்குசுருள்வானாப்கொருபொன் முடிசூட்டினனெம்பெருமானே.” என்றும், போற்றிப்பஃரொடை. “கண்ணருளானோக்கிச்சுடியபிறப்பாற்பட்ட, புண்ணுமிருவினையும்பேராய்க்ல-வண்ணமலர்க், கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாயநெஞ்சுருக்கிமெய்த்தகையெல்லாம்விரித்தோதி யொத்தொழுஞ்சேணாரிருள்வடிவஞ் செங்கதிரோன்பாணிற்பார், காணுதொழியுகணக்கேபோலாணவத்தி, னாதிசூறையாமலென்பாலணுகாமனிதிரிதுத்தலைபோற்றி.” என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். “நில்லாவுடலும்பொருளும் நிலையெனநின்றுணரும், பொல்லாதபுன்மையர்புன்மையை நீத்துப்புலன்வழியிற், செல்லாதொழித்தசிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோ, னெல்லாம்பொய்யென்றிருபாதம்வைத்தானின்பமேல்ட்டதே.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவன வற்றற்காண்க. முத்திமுடிவையருளிணுப்பவர்தீர்தாவறைகுதுமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். “கறுத்தவிரும்புகனகமதானான், மறுத்திரும்பாகாவகையதுபோல்க், குறித்தகுருவருள்கொண்டவப்போதே, மறித்தம்பிறவியில்வந்தணுகாரோ.” எனறும், வீராகமம். நீறுகோமயமதாகாநெய்யிருங்கீரமாகாந், சாறுகோதாகாமீட்டிந்நன்மிகுநெல்லதாகாக், கூறுதாம்பிரம்பொன்னுகிற்சுலவுமுற்செம்பதாகா,

வாறுபோலாசான்பாசமருவினோர்பவம்புகாரே." எ-ம், வரு
ம். மற்றம்வருவனவற்றூரகாண்க. (ச)

மேற்றிருவிருத்தர் திரிபிடியென்றுகூறு ஞாநுருஞான
ஞேயநகளே சருவப்பிரபஞ்சமாய் நிறபதாதலாலகையிற்றி
ன் முதனின்றஞாநுருவகக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

ஞாநுருஞானஞேயமென்றுலகினவின்மறையா
கமங்கலைக, ளேந்துறுமவறறின்ஞாநுருவாவதுணாவு
தானென்பதைமறந்து, பேதமாமுடலைத்தானெனக்க
ருகிப்பெரும்பொருட்சார்புயிர்ச்சார்புந், தீதினித்திய
மாய்க்கொண்டவத்தைகளுட்சென்றுமுல்கின்றவான்
மாவாம்.

இ-ள்.—ஞாநுருவென்றும் ஞானமென்றும் ஞேயமென்
று முலகததனசுட் சொல்லப்பட்ட வேதாகமபுராணசாத்திர
கலைக்கியானங்கள் கூறாநிறகு மிக்கனங்கூறியவறறின் முத
னின்றஞாநுருவாவதேதென்னி லறிவேதனதுவடிவென்னுஞ்
சபாவத்தைமறந்துபோய்த்தானல்லாது தனக்கன்னியமாய
நின்றதேகத்தை யன்னியமாய்த்தானென்றே கருதிக்கொ
ண்டு தேகாபிமானியாய் மிகுதியுடைய பொருட்சார்பென்னு
ந் தனதானியவத்கிராபாணங்கலையு முயிர்ச்சார்பென்னுந்
தாய்தந்தை பெண்டிபிள்ளையாகிய ருடும்பத்தையும் தீதன்றி
ய நித்தியப்பொருளென்று நம்பிக்கொண்டு சாக்கிராதியவத்
தைகளிலேபுகுந்துமுலாவிசீறவான்மாவாம்.—எ-று.

உணர்வுதானென்பதை மறந்தெனவே மறவாதுணர்வே
தானெனநின்றது. சுத்தஞாநுருவென்பதுந்தானேபெறப்படு
ம். இத்திற்பேதமாமுடலைத்தானெனக் கருதியென்றதற்குதார

ணம்: ஞானவாசித்தம். “மொய்யுடனேமென்னின்முனே
 முரகுமேதே, வெய்யவெந்தயராழேனு மெய்யைநானென்
 னவேண்டா, மையமில் கேள்விநல்லோர்நினைவரோவனைத்தா
 முனும், கையுரத்தின்போனூரூப்பிணங்கவரார்நீசர்.” அன்
 றியும், “முடலென்னுமாசான் ஞானக்கண்குருடாய்ப்போத்
 ற், தோமறவதனைத் தூரத்தூரப்பதே கோதிஞான, மாமுனிவி
 லாநிலாப்போல்வயங்கிடுமனையகண்ணா, மீலமுறும்பிறவினே
 லையிருக்ககாயெளித்திரேன்றும்.” அன்றியும், மூகமாய்ச்ச
 டமாய்ச்சகாசுகக்சுளிலே முழுகியோர்பயனறவருந்நூந், தே
 கமாரநீயாரசோவகோவீதோசித்திரமிருந்தவாகாண, யேத
 மாய்ப்மெய்யாயிலங்கியபிரமமென்குமாயிருக்ககூந்தோன்றிச்,
 சோகமாய்ப்பொய்யாய்விளங்குறாமாயதோன்றிடாதிருக்
 சவுந்தோன்றும்.” என்றும், திருவாசகம். பொத்தையுள்
 சுவர்புழுப்போதிந்துழுத்தசும்பொமுதியொய்யுக்கூடா, பி
 த்தைமெய்யெனக்கருதிநின் றிடர்க்கடந்தழித்தலைப்படுவே,
 னே, முத்தமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவனத்தின்முழுச்சோ
 தி, உத்தனாண்டிதன்னடியிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.
 என்றும், அலிரோதவுந்தியார். “அழிதேகமன்னுயிர்க்கன்னி
 யமேயேனும் பழமோகத்தாலயானென்றுந்தீபற, பற்றுமை
 யொற்றுமைபுத்தீபற.” என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம்.
 “தானலாதொன்றுதன்னைத்தானெனக்கருதிக்கொண்டீட, யா
 னெலாஞ்செய்தேனென்னுஞானமஞ்ஞானமத்தா, லீனமாம்
 வினையிரண்டாமிருவினையாலுடம்பா, மூனமாருடம்பாலுழா
 முழினாலாகாதுண்டோ.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்று
 ற்காண்க. பொருட்சார்புயிர்ச்சார்புகளைத்தீதின்றியநித்தியப்
 பொருளென்றுநம்பிக்கொண்டென்றதற்குதாரணம்: உபதே
 சகாண்டம். “மக்களைநிதியைப்பேதைமகளிராமருங்குழும்

ந்த, வொக்கலைரோக்கியேமாரதறுகதிதோற்கலாராய், மிக்கி
 ழிநிரயத்தாழ்வார் மெஞ்சிறுபறவைகண்டந், தொக்கவெரு
 முலுக்கண்டைகொண்டுலிணையலாதன்றே.” என்றும், வயிரா
 கதிபம். “கயல்விழிமனைவியனைமுதலியவாங்க் கட்டதூதனை
 யெனதெனவு, மியலபதாமசுததமாதியாருடற்கட்டிதனைபா
 னெனவழவைததெணுமோமயலதாமிருனைததறவெறுமொ
 னியான்மாந்நிறெஞ்சுகதினைவிளககஞ், செயலன்றிறுதகுப
 பெயர்வயிராகதிபமென்றுரைத்திடப்படுமால்.” எனறும், தயா
 கைபுராணம். “மனைக்குரிமனையாடன்றைவாய்சததன்மை
 தாதமமைக், கனைத்தலைசுருட்டிமீவலைக்கடனிகர் செலவநத
 ன்னை, யெனை த்ததழியிலம்பாடென்றேயிம்மெனத்தறததுபெ
 ம்மான், தனைச்சரணடைநதுளாரோதனைமிகரில்லாச்செலவா.”
 என்றும், அஞ்சுருகதைப்பரணி. “வந்தவழிககணவந்தலர்போ
 கும்வழியினும்வருவாரலரிடைவழியார், தந்ந்சமசுத்தாயத
 ன்னெயிம்வதாராதாரமுமுற்றாராதாமுமெலாமே.” எனறும்,
 தத்துவாபிராதம். “கள்ளக்கோலக்கருங்குமுனமாதாபான்,
 முள்ளித்தேனைமுனிந்தெழுமுத்தியாம், வெள்ளத்தேனைவிரு
 மபும்விடையினு, னெள்ளிற்போதுமிராதகன்றேவெனா.” எ
 ன்றும், தேவாரம். அருத்தமுமனையாளொடுமக்களும், பொ
 ருத்தமில்லைபொல்லாததுபோகட்டுங், கருத்தன்கண்ணுதல
 ணணல்தாட்டுப்பள்ளித், திருத்தன்சேவடியைச்சென்றுசே
 ராயினே.” என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். “நாடுநகாவீடுடையா
 டாய்தநதைநட்புமககள், மாடுகுலம்பொன்னுடம்பினவாத
 னைகள் கூடத், தொத்தவலைக்கண்ணித்தொடக்கிதனைபிப்போ,
 விடப்பெறுவாரோனபிறப்பாமேல்.” எனறும், குகைகமசி
 வாயர். “கள்ளிக்குமாலாக்கிககாற்குவிலங்காக்கிபு பிள்ளைக்
 கடையாணிபின்னிறுக்கி - மெள்ளக் - கடுமிடறென்சோனே

சன்கற்பித்துயிரைப்-படுகுழியிற்பாச்சினத்தைப்பார்.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. சாக்கிராதியவத்தை கவிவேபுருந்துழலாநின்ற வான்மாவென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். “சாக்கிரமுபபத்தைந்துதுதலினிற்கனவு தன்னி, லாக்கியவிருபத்தைநது களத்தினிற்சமுனைமுன்ஊ, நீக்கியவிதயந்தன்னிற் றுரியத்திலீரண்டுநாபி, னாக்கியது ரியாதீததுவலின் மூலத்திலொன்றே.” அன்றியும், படை கொடுபவனிபோதம்பாரமன்னன்புகும்போதில்லிற், கடை தொறுமவிட்டுவிட்டுக்காவலும்விட்டுப்பின்ன, ரடைதருந்த னியேயந்தப்புரத்தி னிலதுபோலான்மா, வுடலினீலைநதவத தையுமுயிராகாவலாக.” எ ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற் காண்க. (டு)

மேலிரண்டுசெய்யுளான்முற்கூறிய திரிபிடிமுன்றனு ளிடைநின்ற ஞானத்தையு மதனதுபெயர்க்கையுங் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டது.

கலைகளினியம்புஞான மாவநிலவண்கழறியஞாந்து டுவன்னு, மலைவுறுமான்மாவாயவன்மனனோடமுந் திஞானேந்தியுமென்னு, மிலகுமெய்வாய்கண்மூக்குறு செவியினிடமதாய்நின்றறுபுலனை, நலனுறுவிரீப்பும் வெறுப்புமாய்நாடல் ஞானமாமிதன்பெயர்சிலவால்.

இ-ள்.—கலைக்கியானங்களிற் கூறுகின்ற ஞானமாவதே தென்னில், இவ்விடத்துக் கூறிய ஞாதுருவென்னு மயக்க டுதப் பெராருந்திய, ஆன்மாவாயவன்மனனோடுகூடி ஞா னேந்தியமென்னும் பெயரினையுடைத்தாய் விளங்காநின்ற மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்று உறுகின்ற பொறிக

ளினிடமாய் நின்று அதனிற் பொருந்தாரின்ற விடயங்களை நன்குறுவிரும்புந் தீங்குறுவெறுபடிமாய்க் காண்டலே ஞானமாம் இந்த ஞானத்துக்குப்பெயர்கள் சிலவுண்டு.—எ-று.

நலனுறுவிரும்பென்கையாற் நீங்குறுவெறுப் பென்கை தானேபோதரும். ஆலீற்றகை. இதற்குதாரணம்: பிரமகீதை. “தேசுறுவியாந்தண்டு செவிகளாற்சொற்களகேட்டு, நாசியாற்கந்தங்கொண்டிராவினூவிரதந்துய்த்துப், பூசியதோலினூலேபுலப்படப்பரிசமுண்டிங், சாசறவுடலினிற்சுமறிவதானூன்மர்வாவான்.” என்றும், கந்தரநபுதி. “கைவாய்கதிர்வேல்முருகன்கழல்பெற், துய்வாய்மனனேயொழிவா யொழிவாய், மெய்வாய்விழிநாசியுடன்செவியோ, டைவாய்வழிசெல்லுமவாவினையே.” என்றும், தேவாரம். “மூக்குவாய்செவிகண்ணுட,லாகிவந், தாக்குமைவர் தம்மாப்பையவிழ்த்தந், னூக்குவானமைநாய்வினைவாராமே, காக்குநாயகன்கச்சரி யேகம்படனே.” என்றும், நாலடியார். “மெய்வாய்கண்முக சூச்செவியெஃப்போபெற்ற, வைவாயவேட்சையவாவினைக்-கைவாய், கலங்காமற்காத்துய்க்கு மாற்றலுடையார், விலங்காமல்கீறிபெறும்.” எ-ம், வரும. மற்றும்வருவனவற்றற் காண்க. (சு)

விடயஞானமெனப்பொய்யறிவேன்ன விளங்குகுதிர்விடயமேயென்ன, வடைதருநாமபிதுசுகதுக்கத்தமுத்திமேற்பிறப்பினைக்கொடுக்கு, மடனுறுகொடும்பொய்ஞானமாமிதனை மருவுமெஞ்ஞானமாய்ப்பந்தங், கடிதருதுரியஞானமாய்ச்சொரபஞானமாய்க் கருதலாகாதால்.

இ-ள்.—முற்கூறியஞானத்துக்கு விடயங்களை யறிவிக்கையால் விடயஞானமென்றும் ஒன்றறியும்போதொன்றறியாமையாற் பொய்யறிவென்றும் போதத்தால்விளங்கவெதிரிட்டுக்காண்கையால் விளங்காநின்ற வெதர்விடயமென்றும் பெயர்கள்பொருந்தாநிற்கு மிந்தஞானமானது ஆன்மாவைச்சுகதுக்கங்கள் லமுத்திமேலும் பிறவியிவ்விழ்த்தாநிற்குமறியாமையையுடைய கொடியபொய்ஞானமேயாம் இந்தஞானத்தை யெக்காலத்து மெவ்விடத்தும் பொருந்தாநிற்குமீத்தியத்தையுடைய மெய்ஞானமாகவும பாசங்களைக்களைந்து விளங்காநின்ற துரியஞானமாகவும் சொருபத்தைவிளக்காநின்ற சொருபஞானமாகவு நினைக்கலாகாது.—எ-று.

இது சுகதுக்கத்தமுத்தி மேறபிறப்பினைக் கொடுக்குமடனுதுகொடும்பொய்ஞானமாமெனவே, இஃது அசுத்தஞானமென்பதம் இதனைமெருஞானமாய்த் துரியஞானமாய்ச் சொருபஞானமாய்க் கருதலாகாதெனவே, அங்ஙனங் கருதும்படிக்குறிப்பதோர் சுத்தஞானமுண்டென்பதம் பெறப்பட்டது. இந்தச்சுத்தஞானத்துக்கு எக்காலத்துமழிவின்றிமெய்ம்மையாய் விளங்குகையான் மெருஞானமென்றும் பாசங்களையகல்வித்துவிளங்குஞாயாற் துரியஞானமென்றுஞ் சொருபத்தைத் தரிசிப்பிக்கையாற சொருபஞானமென்றும் பெயராயிற்று. இதிலொன்றறியும்போதொன்றறியாமையாற் பொய்யறிவென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். “ஒருபுலனாகும்போதங் கொன்றிலையொன்றின்பாலும், வருபயன்மாறி மாறிவந்திடுமெல்லரமாயு, மொருபொழுதுணரினுண்டாயில் லகிவ்வல்லவாழ்க்கை, மருள்கனவதுவும்போல மரியும்பிள்மாயமன்றே.” என்றும், சிவஞானபோதம். “ஒன்றறிந்ததொன்றறியாதாகியுடன்மன்னி, யன்றும்புலனாயவஞ்செம்க

தை - யொன்றறித, லுள்ளதேயாயினதுநீ தனித்தனிக்கண்,
 டிள்ளலவையொன்றல்லையோர்." எம், வருடமற்றும்தவருவ
 னவற்றிற்காண்க. இந்நூலானமானது ஆன்மாவைச்சுகதுக்க
 க்களிலமுத்திமேலும் பிறவியில்வீழ்த்தாநிற்கு மென்றதற்கு
 தாரணம்: திருவாசகம். "இந்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கே
 காரணமா, யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச், சி
 ந்தனையைத்தந்தென்னைச்சிவமாக்கியாண்டானை, யந்தயிலா
 வானந்த மணிகொட்டில்லைகண்டேனே." என்றும், தேவாரம்.
 'வென்றலேன்புலன்களைந்தம் வென்றவர்விளரகந்தன்னுட்,
 சென்றிலேனாதலாலேசென்னெறியதற்குஞ்சேயே, வின்று
 ளேதுளும்புகின்றேனீசனேனீசனேயோ, வின்றுளேனாயில்
 லேனென்செய்வான்றோன்றினேனே." அன்றியும், "படுகுழி
 ப்பெளவத்தன்னபண்டியைப்பெய்தவாற்றாற், கெடுகதிம்மா
 யவாழ்க்கை காண்டொறுக்கேதுகின்றேன், முடுகுவரிதனுளை
 வர்முற்தகோலவர்களோடு, மடியனேன்வாழமாட்டேனாருர்மு
 லட்டனாரே." என்றும், அவ்ரோதவுந்தியார். "அசுனாதி
 க்கோரொன்றூ லைம்புலனாலுயிசையுமேற்கேடெமக்குந்தீபற,
 வெங்நனமுய்துமென்றுந்தீபற." என்றும், அமுதசாரம்.
 "சிந்தாசுலமனிதர்சீசெவிமுதலா, மைந்தாலுமீடழியவல்
 லரேடி வைந்திலொரு, வேட்கையசனமிபம்வீட்டின்மீன்
 வண்டிவைகள், கேட்கைமுதலொன்றென்றின்கேடு" எ-ம்,
 வரும். மற்றும்தவருவனவற்றிற்காண்க. மடனுறுகொடும்
 பெய்நூலானமாமென்றதற்குதாரணம்: தேவாரம். "புள்ளுவ
 ரைவர்கள்வர்புனத்திடமறைந்துநின்று, துள்ளுவர்குறை
 கொள்வாநுநெறிவினையவொட்டார், முள்ளுடையிவர்கட
 ம்மைமுக்கணுன்பாதீழ, லுள்ளிடமறைந்துநின்றற்குண
 ற்வினாலெய்யலாமே." அன்றியும், "பொய்யனைத்தையும்வீ

ட்டவர்புந்தியுள், மெய்யனைச்சுடர்வெண்மழுவேந்திய, கையனைக்கச்சியேகம்பமேவிய, வையனைத்தொழுவார்க்கில்லையல்லலே.” என்றும், திருவாசகம். “அடற்கரிபோலைம்புலன்களுக்கஞ்சியழிந்தவென்னை, விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுத்தொண்டற்கல்லாற், றொடற்கரியாய்சுடர்மாமணியேசுடுதிச்சமுலக், கடற்கரிதாயெழுநஞ்சமுதாக்குங்கறைக்கண்டனே.” அன்றியும், “மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலர்த்தாள், வேறுபட்டேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே, யூறுமட்டேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, நீறுபட்டேயொளிகாட்டும்பொன்மேனிநெடுந்தகையே.” என்றும், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. “ஒழித்தேன்பிறவியை யூர்ந்தேனுவகையையொங்கிற்றுள்ள, யிழித்தேனுடம்பினையேலென்பிறரிடையிம்மனையும், பழித்தேன்பழியேவினைக்கும்பஞ்சேந்தியக்குஞ்சரமுந், தெழித்தேன்சிவனடிசேர்ந்தேனிமிகத்தெள்ளியனே.” என்றும், திருவம்மாளை. “மெய்யானதொன்றுமெய்யம்மைகாணம்மாளை, மெய்யுன்றிமற்றெல்லாமித்தைகாணம்மாளை.” என்றும், திருவாய்மொழி. “ஆவிதிகைக்கவைவரகும்மைக்குஞ்சிற்றின்பப், பாலியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ, தாவ்வையங்கொண்டதடந்தாமகைக்கே, கூவிக் கொள்ளுங்காலழின்னங்குறுகாதோ.” எனும், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. எக்காலத்துமெவ்விடத்தும்பொருந்தாரிற்கு நித்தியத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானமென்றதற்குதாரணம்: அஞ்ஞவுதைப்பரணி. “புனலினமிழாதுககனமிசையூதைபொருதவலையாதபொருளதா, மினலினெரியாதபுடையி னழியாதவறிவையறிவீர்கழறமினே.” என்றும், திருமந்திரம். “அறிவுக்கழிவில்லை யாக்கமுழில்லை, யறிவுக்கறிவல்லாதாதாரயில்லை, யறிவேயறிவையறிவின்

றதென்றிட், ட-றைகின்றனமறையீறுகடாமே.' என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். “உத்யாதுளதாகியொங்கிப்பேராம, லதிசூக்ருமங்குறைந்தாகாமற் - பதையாச, வாகீயமுங்காலும் போலவசைவற்ற, தேகாண்பரிபூரணம்.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “ஞானத்தால்வீடென்றேநான்மறைகள்புராணநல்லவாகமஞ்சொல்லவல்லவாமென்னு, மூனத்தாரொன்கடவாரஞ்ஞாடத்தாலுறுவதுதான் பந்தமுயர்மெஞ்ஞானநதா, னானத்தாலதுபோவதுலாகதிர்முன்னிருள்போலஞ்ஞானம்வீடப்பந்தமறுமுத்தியாகு, மீனத்தார்ஞானங்களல்லாஞானயிறைவனடிஞானமேஞானமென்பர்.” எ-ம், வரும். மறறும்வருவனவற்றற்காண்க.

மேற்றிருவிருத்தமுறகூறிய திரிபிடிமுன்றனுட்கடைநின்ற ஞேயத்தைக் கூறுவானெடுத்திக்கொண்டது.

பன்னியஞேயமாவதுபூத பௌதிகமாம்பதார்த்தங்க, என்னவைமொழிபினெதிர்விடயங்களாமவை ஞேயமாமன்றித், துன்னுறுசிவமாகியவறிவினுக்குஞ்சொல்லுவர் ஞேயமென்றொருபே, ரின்னதென்னெனநீமயங்கலை புணர்தியிசைந்திதுவது வெனப்பருத்தே.

இ-ள்.—முற்கூறிய ஞேயமாவதியாதென்னிற் பூதங்களானவை தடித்துப்பௌதிகமாய் விரிந்தான்மையைச் சிவத்திந்சேராமற் பராமுகஞ்செய்து துன்பப்படுத்தாநின்ற சத்தாதிவிடயங்கள் அவைகளைக்கூறுமிடத்த எதிர்விடயங்களேயாம் அவைகளே ஞேயமெனப்பெயர் பெற்று நிற்கும் அஃதல்லாமலும் நிலைபெற்றவறிவுச்சொரூபமாகிய பரமசிவத்துக்

ரு ஞேமென்றொருபெயர் கூறாநிற்பர்க ளிங்ஙனம்விடயங்க ளையுஞ் சிவத்தைசயுமிரண்டுஞேயமாய்க் கூறவேண்டிவதென் னென்று நீ ம்பங்கத்தேவையில்லை முசற்கூறியதிருவிருத்த ங்களிற் சுத்தநூலுருவுஞ் சுத்தநூலுமும் பெறப்படுகையா லித்திருவிருத்தத்திற் சுத்தஞேயமும்பெறவேண்டிச் சிவத் தையு ஞேயமென்றதென வுன்கருத்தொத்து இதுசுத்தஞேய மெனவு மஃதசுத்தஞேயமெனவும் பகுத்தறிந்துகொள்ளு வாயாக.—எ-று.

இன்னதென்னெனநீமயங்கலை யிசைந்திதுவதுவெனப் பகுத்துணர்ச்சி யென்றதனும் சுத்தநூலுரு சுத்தநூலுஞ் சு த்தஞேயமெனவு மசுத்தநூலுரு வசுத்தநூலான ிசுத்தஞேய மெனவுந் திரிபிடி இரணடுவகைப் பட்டிருக்குமறிந்து கொள் ளுதியென்பதாயிற்று. இதனான்மோட்சநிலையிற் சுத்தத்திரிபி டியு மாகாதென்பதை மேன்மோட்சநிலைகூறிய டுன்னிருவெ னனுஞ்செய்யுளினமுந்தலே சொருபமென்றதனும்பெறப்படு ம் ஆவகுக்கண்டுகொள்ளல. பூதங்களானவை பௌதிதமாய்வி ரிந்தான்மாவைச்சிவத்திற்சேராமற் பராமுகஞ்செய்து துன்ப ப்படுத்துமெனறகற்குதாரணம்: ஆனந்தருத்திரோசரந்தாதி “படுவதொன்றிலைத்துன்ப மலானெடும்பவதிகத்திடைப்பன் பினெஞ்செய்து, விடுவதேவிடுத்தாலெழிற்காஞ்சியின்மேவு மானந்தநீத்திரோசத்தனைத், தொடுவதாம்பயனெய்துதுமெ யதுறிற் சூழ்ந்தவல்லினைமூலமலத்தோடுங், கெடுவதாமவை கெட்டிடினெய்துமாறகேடிலாப்பரமானந்தவெள்ளமே.” எ ன்றும், சிவப்பிரகாசம். “பந்தமான வையறுத்துப்புலுதிகமுழ ளுமெல்லைச், சந்தியாதொழியாதிங்குத் தன்மைபோல்வினை யுஞ்சாரும்ந்தமாதிகுணில்லாதவஞ்செழுத்தருளிணுலே, வந்த வாறுரைசெய்வாராவாதியாபேதியாவே.” என்றும், சிவான

நதமாலை. “சீதமுடன்வெம்மைசெறிந்துமிகச்சலிக்கும், வாதமழைதடித்துவானிலிடி-தீதில், கவுரியொருபாகன்கருணையினாலாகும், பவுதிகமீதென்றேபகர்.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. சிவத்தையும் ஞேயமெனறதற்குதாரணம்: சிவப்பிரகாசம். “தேசுறமருவுமான்மதெரிசனமான்மசுத்தி, யாசிலாவான்மலாபமாகமூன்றாகமூன்றும், பாசமதகலஞானமபுற்றரூன்பணியைநீத்த, லேசின்ஞேயத்தமுநதலெனயிவற்றடங்குமன்றே.” என்றும்; திருமந்திரம் “ஞேயத்தேநின்றோர்க்குஞானுதிநீங்கிடு, ஞேயத்திலஞானுருஞேயத்தில்வீடாகு, ஞேயத்தின்ஞேயத்தைஞேயத்தைபுற்றவ,ராபத்தினின்புறவிவறிவோரோ.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. (அ)

மேற்றிருவிருத்தந்திரிபிடியற்றற் பிறப்புஅற்றுந்திரிபிடியற்றற் பிறப்பு உறறு நிற்குமாகையாற் திரிபிடி நீங்கிச் சொருபஞானத்தைப் பெறல்வேண்டுமென்றருளிச்செய்வானெடுக்கக்கொண்டக.

ஓதுமிந்நேயஞானஞானுருவுமொழித்திடிற் பிறப்பும்விட்டொழியும், பேதுறுமிந்தத்திரிபிடிதனைநீபிடித்திடிற்றப்பினைப்பிடிக்கு, மாதலாலோ துந்திரிபிடிதனைநீபுகுன்றுயர்சொருபஞானத்தைக்கோதறவடையச்குட்சியுங்குறுக்கிக்கூறுதுங்கேளெனக்கூறும்.

இ-ள்:—விளம்பாநின்ற ஞேய ஞான ஞானுருவென்னுமுன்றியைமொழித்தவிடத்துப் பிறவித்துன்பமு முன்னைவிட்டொழிந்துபோம் அறியாமையைச் செய்யாநின்ற இந்தமுப்பிடியினையு நீபற்றிக்கொள்ளுவையாயிற் பிறவித்துன்பமுமு

ன்னைவிட்டுநீங்காதுபற்றிக்கொள்ளு மாகையான் முற்கூறிய முப்பிடிசையு நீவிட்டுநீங்கிச் சருவத்துக்குமேன்மையாய் விளங்காநின்ற சொரூபஞானமென்னும் பெயரினையுடைய சுவாதுபுவத்தை மனமுதலாய ஞானேந்தியங்களு மவைகளா லபகரிக்கப்பட்ட விடயங்களும் அவ்விடயங்களால் வினையாநின்ற விருப்புவெறுப்புகளுமாகிய குற்றங்களைக் கிழிப்பொருந்தத்தக்கதாக வுள்ளவுபாயமும் விரிவின்றிச் சருக்கத்திலே கூறுகின்றேன் மணமொழிமெய்க ளொருங்கிக்கேட்பாயாகவென்றருளிச்செய்வான்.—எ-று.

மனமுதல்விருப்புவெறுப்பீராய்க்கூறியவனைத்துஞ்சொரூபஞானத்திற்குத்தடையாகலா னவைகளைக்கோதென்றார். சொரூபஞானத்தையடையத்திரிபிடயகலவேண்டுமென்றதற்குதாரணம்;பிரபுலிங்கலீலை. “ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு;மாயின்வேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமீமன்,றேயுமாறிதவதவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறியதேவிபாலருளினைவளளல்.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “பரஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தார்பரமே, பார்த்திருப்பார்தார்த்தங்கள்பாரார்பார்க்க, வருஞானம்பலஞானமஞ்ஞானவிகற்ப, வாச்சியவாசகஞானம்வயிரதவத்தின்கலக்கந், தருஞானம்போகஞாதுருஞானஞேயந், தங்கியஞானஞ்சங்கற்பனைஞானமாகுந், திருஞானமியையெல்லாங்கடந்தசிவஞானமாதலினாற்சிவன்முத்தர்சிவமேகண்டிருப்பர்.” என்றும், போரூர்முறை. “காட்டுவதுஊகாண்பதுவுக்காட்சியும்போய்நின்றவின்ப, வீட்டினிடைதயின்றேன்வேசரிக்கைதீர்வேனோ, மாட்டின்முழையேறும்மகதேவர்சேயேநின்னுட்டுணையேதஞ்சஞ்சமரபுரிநாயகமே.” என்றும், திருவீம்மானை.

“காண்பானுங்காட்சியுக்கைவிட்டேனம்மாளை, கைவிட்டவின் பங்ககாகானேனம்மாளை.” எ-ம், வரும. மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. (க)

மேலிரண்டுசெய்யுளானீண்டுக்கூறியதிரிபிடிமூன்றனுள் ஞாதுருவானவன் ஞானத்தைப்பொருந்தி ஞேயத்தைக்கூடி விருப்புவுறுப்புற்றுப் பந்தப்பட்டிரிற்குமுறைமையை யருளிச்செய்யாணெழுத்துக்கொண்டது.

ஞாதுருவெனுமான்மான்நவின்மனனேடுங்கூடி, யோதுகண்ணிடமாய்நின்றிங்கொரு வெள்ளிப்பணத்தைப்பார்க்கக், கோதுறுகருக்கன்வெள்ளியாயிற்கூர் தருவெறுப்புந், தீதினற்பணமதாயிற்கெறிவிருப்பமுமாய்நிற்பை.

இ-ள்.—ஞாதுருவென்று கூறுமான்மாவாகிய நீ ஞானமென்று கூறுமனத்தோடுங்கலந்து ஞானேந்தியமென்று கூறுக்கண்ணிடமாய்நின்று இவ்விடத்து ஞேயமென்றுகூறுமொருவெள்ளிப்பணமாகிய விடயத்தைக்கண்டமாத் திரத்திற் குற்றம்பொருந்திய கருக்கன்வெள்ளியாயி னிரம்பாநின்ற வெறுப்பாயு மதுகுற்றமற்றுவிளங்காநின்ற நல்லபணமேயாயின் மிகுந்தவிருப்பமுமாயே நிற்பை.—எ-று.

இதனை ஞாதுருவாகியவான்மா ஞானமாகியமனதையுமிந்தியத்தையும்பொருந்தி ஞேயமாகியவிடயத்தைப் பொசிக்கும்போதுளவாகிய விருப்புவுறுப்புபே கன்மமென்பதாயிற்று. (க0)

இதனை விட்டமற்றொன்றெதுகருக்கண்டபோதுங், கதுமெனமுன்னம்போலக்கருதிருவினையாய்நி

ற்பை, யுதுவிரண்டிடமும்பெத்தத்திசையுனக்குணர்ந்துகொண்ணீ, மதிதருபெத்தநீங்குமிடமிப்பால்வகுப்பன்கேட்டி.

இ-ள்.—இந்தப்பணமாகிய விடயத்தை நீ விட்டுநீங்கி வேறோர்விடய மெதிரோபொருந்தக் கண்டகாலத்தும் விராவி லேமுன்னம்பணமாகிய விடயத்தைக்கீண்டபோது நின்றறற்போலக்கருதாநின்ற விருப்புவெறுப்பாகிய விருவினையிலொன்றாய்நிற்பை யிந்தவிரண்டிடமு முனக்குப் பெத்தத்திசையாயிருக்கும் நீ நன்றாயநிந்துகொள்ளுகி. மதியாகியவறிவைப்பந்தித்துவாராநின்ற பந்தநீங்குமிடமு மிப்புற்பிரித்துணாக்கின்றேன் கருந்தொருமித்துக்கேட்பாயாக.—எ-று.

இதனான் முன்கண்டபணத்தினிடமும் பின்கண்டதோர் விடயத்தினிடமும் பெத்தத்திசையெனபதும் நீயவ்விரண்டிடத்தும் வினையாநின்ற விருப்புவெறுப்பாகிய விருவினைவசத்தாயே நிற்பையெனபதும் அவையெயுனக்குமேலைச் செனனத்துக்கு வித்துமாயவருமென்பதுஉந்தொன்றநின்றது. இதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். “மேலைக்குவித்துமாகி வினைந்தவையுணவுமாகி, ஞாலத்துவருமாபோலநாம்செயும் வினைகொளல்வா, மேலத்தான்பலமாய்செய்யுமிதமகிதங்கட்டுகெல்லீ, மூலத்ததாகியென்றும்வந்திடுமுறைமைபோடே.” என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். “வித்திலேவினைவுதோன்ற வினைவிலேவித்தாமாங்கே, பெத்தமுன்வினைகளாலே பிறத்திடுமுடலதென்று, மெத்தவயிவுடலினாலே மீண்டும்வல்வினைகடோன்றி, நித்தமாயிடையறாதே நிகழ்ந்திடுமநாதியன்றே.” என்றும், சிவப்பிரகாசம். “மேலைக்குவருவினையே தென்னிலங்கண்விருப்புவெறுப்பெனவறியவ்வினைவுமெல்லா,

மூலத்தவினைப்பயில்வாமென்னிளமென்முற்றியதன்ப்பலுண
க்குமுளைக்குமென்பர், ஞாலத்துவினைகளிருதிறனாகும்புந்
திரண்ணாதவினைநனுகும்வினையெனவென்றிரண்டா, மேலத்
தானிதமகிதமாயிதனாவழுவாதெய்தியிடும்புண்ணியபாவங்
களென்றே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்கா
ண்கு. (கக)

மதிதருப்பேத்தநீங்குமிடமிப்பால் வகுப்பன்கேட்டி யெ
ன்றதற்கொக்க மேலீரண்டுசெய்யுளாற் பெத்தன்கணீங்கியவி
டமிஃதென்பது உ மிவ்விடமேகுற்றந்தீர்ந்த மோட்சமுடிவெ
ன்பது உங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

முன்னர்க்காண்பணத்தை விட்டவிடத்துக்கு
மொழிமற்றொன்றை, யுன்னிப்பின்காணப்போறவிட
த்துக்குமிடையிலேயுன், நன்மனனெடுகண்ணென்று
சாற்றுமிந்தியமுமில்லைத், துன்னெதிர்விடயமாகத்
தோற்றுமப்பனமுமில்லை.

இ-ள்.—முன்னர்க்காணப்பட்ட பணத்தைவிட்டுநீங்கி
யவிடத்துக்கும் விளம்பாநிற்கும் வேறொன்றைக்கருதிப் பிற்
பாடுகாணச்செல்லுமிடத்துக்கும் நடுவனையுன்றண்டனதான
து பற்றுத்தீர்கோர்கண்டிதப்பொருளினிற் சத்தவெறுவெளி
யேயாயிருக்கையாற் நனக்குச்சீவனமின்றித்தான் சற்றுந்
தோன்றாதொழியு மொழியவே யஃதொன்றைப் பற்றும்போ
ததற்கீவாயிலா யதனாச்சிவித்தநிற்கும் கண்ணையவந்தியமு
ம் தனக்குச்சீவனமின்றி யதனெடுகூடவே யொழியுமிவை
ளொழியவே யிவைகள்சிவிக்கும்போ திவைகளிடத்தினங்கி

யெதிரீவிடயமாய்த் தோன்றுகிறகு மந்தப்பணமுயில்லையா ய் நீங்கிப்போம்.—எ-து.

இதனை முன்காணப்பட்ட விடயத்தைவிட்டதற்குப்பி ன்னும் பின்காணும்விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நி ன்ற விடைவெளியிலேயுன்மனதுங் கண்ணும்விடயமுயில் லை யிதனைநன்றாயுன்னனுபவத்திலே யறிந்துகொள்ளுதியே ன்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: தேவிகூலோத்தரம். “வான ம்போலவடிவிலதாயெங்கு, மானதாசீத்தியானம்பண்ணாதவ ன, கானந்தனனிலுண்டெனக்கட்டுப்பட், உனமுானபிறப் பிறப்பெய்தமே.” என்றும், ஒழிவிலொடுக்கும். “நீர்க்குப்ப தமுநெருப்புச்சுநீர்தொழிலுங், காறறைச்சலிக்கவுமார்கற்பி த்தா-ரார்க்குமிது, போசாமனாதிபுதைக்குநிழற்போலாகு,மா காயம்போற்பாரதும்.” எ-ம், வரும். மறதும்வருவனவற்று ற்காண்க.

(கஉ)

ஆதலால்விருப்பினேடுவெறுப்புமங்கணையவில்லை யோதுமுப்பிடியும்போயதுரையுணர்விறந்துநின்ற சோதிசேர்சொருபந்தானே துளறவிளங்காநிற்கு ழேதமினிளையதாமவ்விடமுத்திமுடிவாமென்றும்.

இ-ள்.—முதற்செய்யுளிற் கூறியபடியே மனது யிந்திய முமாகிய ஞானமும் அவைகளாற்பற்றியறியுமெதிர்விடயமா கிய ருயமுமந்நடுகிலைக்குளுக்சிலை யாதலாலந்நேயத்தா லெழும் விருப்புவெறுப்பாகிய கன்மங்களு மாங்கணுண்ணைய னுகுவதில்லை யவைகளுகாதொழியவே யவைகளாற்பதை ப்புற்றுநிற்குமுன்து போதமும்பதைப்பற்றுநிற்கு யிங்னம் பதைப்பற்றமாத்திரத்திற் சுட்டகன்றபரிபூரணந்தமே விள

ங்காநிற்கு மவற்றுளுனது போதங்கரைந்தப்பரிபூரணந்த
 மாயே நிற்பையாகலா னீயாதியரூதுருவயில்லை இங்குணமு
 ற்கூறியரூான ரூயரூாதுருவெனணுந் திரிபிகளும்கன்ற தி
 வைகளனைத்துமகலவே யாங்குவிளங்குவதியாதோவெனின்,
 வாக்ருமணத்துக்கெட்டாத பரப்பிரகாசம்பொருந்திய சொ
 ரூபானந்தமாகிய பரட்சிவந்தானே தனக்கோருபாதிகளுமி
 ன்றிச்சயம்பிரகாசமாய் விளங்காநிற்கும் அங்குணம்விளங்
 காநின்றவிடமே முன்பரிபூரணந்தத்துக்கரைந்துநின்ற ரூ
 துருவாகியவுனக்குச் செனனதுக்கங்கணீங்கியவிடமாம் அவ்
 விடமேகூடுதல்பிரிதலின்றி நிர்த்தொந்தமாய் நிலைபெற்றுவி
 ளங்காநின்ற மொட்சமுடிவாகிய விடமுமென்றுகூறி மேலு
 மருளிச்செய்வான்.—எ-து.

இவ்விரண்டுசெய்யுளானு முன்னர்க்காணப்பட்ட விடய
 த்தைவிட்டதற்குப்பின்னும் பின்காணச்செல்லும் விடயத்
 தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நின்றவிடைவெளியிலே பிரகா
 சியாநின்ற சொரூபானந்தமே விளங்காநிற்கு மென்றதனால்
 விடயத்தை விட்டமாத் திரத்திற்குனே சொரூபநிலையாமென்
 பதாயிற்று. ஆதலானேயத்தாலெழும் விருப்புவெறுப்பாகிய க
 ண்மங்களுமாக னுன்னையணுகுவதில்லை யென்றதற்குதார
 ணம்: பகவுநீதை. “வேண்டல்வேண்டாமையின்றியிகைசெ
 லாப்புலன்களாலே, மாண்டபோகங்கடும்பாண்மணங்கலக்கு
 ருண்மற்றத்தா, லீண்டியதெழிவுண்டாமாற்றெளியவேயெல்
 லையின்று, பூண்டநோய்நீங்குநீங்கப்புலனலாப்பொருளுந்
 தோன்றும்.” என்றும், சிவானுபூதிவிளக்கம். “வெறுப்புவிரு
 ப்பென்றுவேறுகாத்தாலெந்தை, யுறுப்பிற்றுறையாதோவு
 ணர்வுடையோர்சொல்லுவரோ.” அன்றியும், வேண்டலும்

வேண்டாமையுமாய்மேவும்வினைப்பயனு, மாண்டகையோடு
 ற்றவனுபூதியானதே." என்றும், ஞானவாசிட்டம். "மேவலு
 ற்றபோகத்தின்விருப்பும்வெறுப்புமெனக்கில்லை, யாவதெய்து
 மதுவருகயாதபோதமதபோகப், பாவமிருமிவ்வஞ்ஞானப்
 பகைவனாலேவிவேகமெறு, மேவமில்லாப்பொருளெல்லாமி
 ழந்தேனுணர்வாலதுபெற்றேன." எ-ம், வரும். மற்றும்வரு
 வனவற்றற்காண்க. பதைப்பற்றமாத்திரத்திற், சட்டகன்ற
 பரிபூரணனந்தமேவிளங்கு மென்றதற்குதாரணம்: ஒழிவி
 லொடுக்கம். "போதம்பதைப்பறவேபூரணமாம்பூரணமும்,
 போதம்பதைத்தளவேபொய்யாகு-மீது, விழித்திமைபுபாநின்
 றால்வெளியசைநதாற்காற்றும்-பழக்கமதைச்சாட்சியைப்போ
 ற்பார்." ஆன்றியும், "தொழிலிதுதிநானேசுகவதயமென
 றுற் - ரெழிலுதயந்நுக்கமெனச்சொல்லோந-தொழில்செயி
 னும்-வநதப்போகம்போலவுண்டுத்தன்மாத்திரமாய்ச்-சிந்தி
 ப்பாராப்பேணிச்செய்." என்றும், சிவஞானஜீபம். உகைத்
 தாடுகயிறகன்றலுசல்போலு முலவாததிபொழிந்தகறங்கு
 போலு, மிகைத்தாடுவிசையறபம்பரமேமோலும்விளங்கொ
 ல்சேர்தாழ்நதமணீநாவேபாலுஞ், செகத்தாயசித்திரத்தினி
 லைமைபோலுஞ்சிவபோகத்தடங்கியுயிர்ச்செயலொன்றினி,
 யகதநயநமபோதப்பற்றுநீங்கி யசைவறநிற்பதுபரமானநத
 மாமே." என்றும், மெஞ்ஞானவெண்பா. "பதைப்பற்றிருக்க
 ப்பரமசுகமெனறு, லதைப்பெற்றிருக்கவறியாமல்-விதுப்புற்
 றக், கற்றாபலநாலுங்கற்றவர்பூற்றற்கமிட்டு, நிற்பாரிதெ
 ன்னநிலை." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. அவ்
 வுடமேகூடுதல்பிரிதலின்நி நிர்த்தொந்தமாய் நிலைபெற்றுவி
 ளங்காநின்ற மோட்சமுடிவாகிய விடமென்பதற்குதாரணம்:
 தாயுமாரார். "கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்கு

விதலுடன் விரிதலற்றுக், குணமற்று வரவினொடுபோக்கற்றுநி
 லையானகுறியற்றுமலமுடந்து, நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்ப
 க்கமெனநண்ணுதலுமற்றுவிந்து, நாதமற்றைவகைப்பூதபேத
 முமற்றுஞ்சுதுருவின்ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமேலான
 றற்றிரண்டற்றுவாக்கற்றுமனமுமற்று, மன்னுபரிபூரணச்ச
 கவாரிதன்னிலேவாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தேடுதலுமற்ற
 விடம் நிலைபென்றாவுனியேசித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரி
 விளங்கவருதெட்சுஞ்சூர்த்தியேசின்மயானநகுருவே.” என்
 றும், சிவர்கமார்த்ததரிசனம். “பெண்ணலியானென்றில்லா
 ன்பெத்தமுத்தியில்லான், வண்ணமும்வடிவொன்றில்லான்
 வரவொடுபோக்குமில்லான் நிண்ணியபொருளாய்மேலாய்ச
 சேமமாயரிதாய்க்காண, வெண்ணிலாவானாய்த்தாய்தாயிருப்ப
 துசிவமதன்றே.” எ-ம், வரும். மறறும்வருவனவறறற்காண்
 க. இவ்விரலாடுசெய்யுளானு முன்னர்க்காணப்பட்டவிய
 த்தை விட்டதற்குப்பின்னும் பின்காணச்செல்லும்வியத்
 தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய்நின்ற விடைவெளியிலே பிர
 காசியாநின்ற சொருபானந்தமே விளங்காநிற்கு மென்றதற்
 குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். “அறிபொருளைவிட்டகன்ற
 லழியுஞ்சித்தமந்தநிலைவியாபாரமனைத்துமில்லாச், செந்நன
 விற்கமுத்தியாயிதனைநீயுந்தீராதபரிசயமேசெய்யச்செய்யப்,
 பிறியின்முதுதுரியமாமென்பர்மேலோர்பிறிவிவிலாவிதனிலேநி
 லைமைபெற்றுக், குறியறுமானந்தவேதாந்தசிலக் கொள்கை
 யாலானந்தக்கூடுமன்றே.” அன்றியும், “ஓரிடம்விட்டோரிட
 த்தேயுள்ள முறிலவற்றினடுவுண்மைமாகும், பேரிதையுண
 ர்விதையச்சுடயிலதாமதநீயேபிரியேலென்றுக், கூரியபுந்
 தியினாலேயுத்திக் குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித், தாரி
 தாம்படிமனத்தினொருடர்ச்சியிற் செல்லாதபடிதுணிந்துநிற்

பாய்." என்றும், விருத்தாம்பிகைஹதி. "தள்ளும்விடயந்த
 னைந்த்தோர்வியந்தமுவுச்சாருதன்முன், னாளநடுவேயிரு
 கருமதே ஞானநிலையமஃதநிந்தோ, கள்ளனூதித்திரிந்தா
 லுங்கனத்தவங்கள்புரிந்தாலு, முள்ளமுயர்வுதாழ்வியையெ
 ன்றுரைத்தாள்விருத்தமிரித்தாயே." என்றும், திருமந்திரம்.
 "நடுவுநின்றூர்க்கன்றிஞானமுயில்லை, நடுவுநின்றூர்நல்லதேவ
 ருமாவர், நடுவுநின்றேசுவன்சிறிவவாசியுடா, நடுவுநின்றூர்வ
 ழிநானுகின்றேனே." என்றும், பரமாசாரியர். "அத்தனுமெஞ்
 ஞானியருமுரைத்தவாறே யாகமுடியிடையசையத்தறிபோ
 லாக்ஓப், பத்திரங்கோமுசம்ஹீரம்ப்தமத்தொடுபகர்கூர்மவர
 சனத்திற்படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாரம்பலிவானநோக்கதாஜ
 முயல்கருந்தைகிநிலையிலிருத்திராஹ, மித்தகையசுவையோக
 த்கிருப்பார்ஞானி யினியவர்க்குபிறவியு முண்டென்னலா
 னேம," என்றும், பட்டினத்துப்பிள்ளைநாயனார். "மோகாந்தமா
 ளமுறைமைகளைக்கைவிட்டு, ஏகாந்தமானவிருப்பிடந்தான
 சேர்ந்திரோ." அன்றியும், "தட்டவுடலெடுத்தகாரணமெலாந்
 தீர, வெட்டவெளியானவீடுபுகுந்திரோ." என்றும், போரூர்
 முறை. "சுலைபுகுந்தோதுங்கற்பெலாந்நைந்தகன்னியிருவ
 னாபாண்மகிட்டு, நிலைபெறுமபூரப்பரிமிசுசுதோன்றிநிழைபரி
 பூரணசசுமே, யிலையுளதென்னுயிரண்டின்மத்தியத்தினெழு
 சொருபத்தெனையிருத்தாய், தலைமைகொடவத்தோர்நிலவியு
 போரூர்சரவனாபிரணவப்பொருளே." என்றும், மெய்க்குரு
 வினா. "மெய்க்குருவைத்தேடும்வெறித்தவெளிகாட்டும், பொ
 ய்க்குருவைத்தேடிநீபோகாதே - நெக்குருசி, நாணுமனுகி

வெளியிலேநிற்கக், கோணுமற்காட்டுங்குரு.”எ-ம், வரும். மற்
 றும்வருவனவற்றற்காண்க. விடயங்களை விட்டமாத்திரத்திற்
 றானே சொருபக்கையாமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானபோ
 தச்சூர்ணிகை. தம்மையிந்திரியத்து வேருவான்காணவேதம
 துமுதல் சீர்பாசத்தையணையுமென்றது. அனைவதானாசற்கயிற
 றற்றற்றயத்தையேபுயர்ந்துணையான. அன்றியும், வெண்பா. “சி
 றைசெய்யநின்றசெழும்புனவின்னாந், சிறைசெய்புலுண
 ர்விற்றீர்ந்து-சிறைவிட, டலைகடலிற்சென்றடங்குமாறுபோ
 ன்மீளா, “ஆலைவிரன்பாததயதயந்து.” என்றும். திருவாசக
 ம். “மாநிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்புலனைநனைவழிய
 டைத்தமுதே, பூநிநின்றென்னுளெழுபரந்த்சோதியுள்ளவாகா
 ணவநருளாய்த், தேறலின்றெளிவேசுவபெருமானே திருப்
 பெருந்துறையுறைசியனே, யீநிலாப்பதங்களாயவைகடர்தவி
 ன்பமேயென்னுடையன்பே.” அன்றியும், “நெடுந்தகையெ
 ன்னையாட்டுநாள்ள யானைம்புலன்கள்கொண்டு, விடுத்தகை
 யேனைவிடுதிகண்டாய்விரவார்வெருவ, வடுத்தகையேவல்லல்ல
 வுத்தரகோசமங்கைச்சரசே, கடுத்தகையேனுண்ணுந்தண்ண
 ரமுதப்பெருங்கடலே.” என்றும், பத்பசுபாசவிளக்கம். “க
 ண்பலப்பொருளைப் பற்றிக்கதிரினையிழந்துநிற்குங், கண்பல
 பொருளைப்பற்றதாயிழந்திறைக்கூடும், புன்புலன்பற்றியா
 விப்புனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும், புன்புலன்பற்றதாயிழப்புனித
 னைச்சேருமன்றே.” என்றும், எதற்காலத்திரங்கல். “தச்சப்
 புலஞ்சுழன்றுதிரியாம, லுச்சிக்கதிர்ப்படிசுமொவ்வநாளெ
 ன்ரீரோ.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “பன்னிறங்களவை

காட்டும்படி கம்போலுள்ளம், பலபுலஞ் சணிரங்காட்டும்பரி
 சபாத்தூட்டி, டின் னிறங்களை ன்னிமன் ன்றென னுதன் னன், னெ
 ழினிறங் சண்டருளி னுலின் னிறத்தின் வேறு ய்ப், பொய் நிறவை
 ம்புல னிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் பொருந்தி (வன
 சிவத்தனொடு போதான் ன் னர், முன் னீறே நீர் சிறை முநிய
 முடுகியோடி, முன் னீர் சேர்ந்த னீர் ராய்ப் பின் னீர் கா முறை
 போல்." ௪-ம், வரும். மற்றுமவருவன வற்றூற்காண்கு. (௪௩)

மேலிரண்டு செய்யுளான் மனமிதத் தோன்றுஞ் சொ
 ளுபமானது மனம் உற ஒழியுமாகையாலிற் த மனதைத் தழு
 விச்சுட்டாது அந்நடுகிலைச் சூட்சுட்டறநிற் றாகையே சொருபநி
 லையென்று அச்சொருப நிலையை வற்புறுத்திக் கூறுவானெடு
 ததுக்கொண்டருளியது.

ஒரு பொருணியை யுபாய்ப் பின்னொரு பொரு
 ணியையுமுன்னாய், மருவிடை வெளியிலே யுன்மனமி
 லையாகையாலே, சொருபநீதானாய்த் தோன்றுந் துலைம
 னங் கொண்டங்குன்னி, லொருநிரிபிடியுமுண்டா
 யொழியுமச்சொருபமென்றும்.

இ-ள்.—ஒரு பொருளை நினைந்து நீங்கியதற்குப்பின் னும் ம
 ற்றோர் பொருளை நினைவதற்கு முன்னுமாய்ப் பொருந்தாநின்ற
 விடை வெளியிலே யுன்மனதுண்டோ வென்னவதற்கங்கண்ப
 ற்றுதற்கோர் பொருளுயிற் றிச் சுத்தவெறுவெளியாய்நிற்கையால்
 அதுசுற்றுந் தோன்றவில்லை யென்பையாகையாலே ஆ

ங்ருச்சொரூபமே தின்னைவிழுங்கி நீ தானையாய்விளங்காந்
 றும் இங்ஙனமுண்ணைவிழுங்கித் தானையொளிர்மினற சொரூ
 பத்தை நீயொருமுதலாய்நினறுதோன்றொழிந்த மன
 தைத் தழுவிக்கொண்டு சுட்டிக்காணப்போவையாகில் ஆய
 கு நீயாக்யநூலுருவு மனதாக்யநூலமுந் தேர்நீன்றமைமா
 கிய நேயமுமெனனு மொருநீரிபிடியு முண்டாய்நினறு அச்
 சொரூபமுஞ்சுட்டிகற்கெட்டாதேனு மெனறுகூறிமேலுமரு
 ளிச்செய்வான்.—எ.று.

இதனானமனதானதொருபொருளைநினைந்ததைவிட்டு மறு
 ரொருபொருளைநினைவதற்குமுன்னாய் நினறுய்வையெனியில
 தானொழிந்துநிற்கையால் ஆங்குச்சொரூபரூபமே விளங்
 காந்றும் அதனை யொழிந்தமனதைத்தழுவிக்கொண்டு சுட்டிக்
 காணப்போவையாகில் தொழியுமாகையால் ஆங்குச்சுட்
 டற்குநிற்கவேண்டுமென்பதேகருத்தாயிற்று. இதற்குதாரண
 ம்பாடுகூறல்: “ஒராதபோதளராவானே யொரிவொளிப்பாசு
 ணர்வானே.” என்றும், நூனமணமாலே: “என்னுணைமானவ
 காலிதெனறுசுட்டாதே,பன்னுருமுண்ணைப்பாராதே-நி
 ன்னாலே, யொன்றிலுயொன்றாதற்குண்ணுயொன்றைய,
 லொன்றுமிரண்டல்லாதவொன்று.” அன்றியும், “கட்டுங்கரு
 விகழிந்தாலுநின்னாலே,கிட்டவரியானுமுனைக்கிட்டான-வி
 ட்டகலாக்,கட்டரிவாநிணிழப்பிற்காட்டிவருமுத்திதனி, லெ
 ட்டிணையுஞ்சுட்டாதிரு.” என்றும், சிவானந்தமாலே: “உன்னை
 யநிநுகிடவு முன்பாலின்பம்பெறவு, மென்னபிழைநாடினே
 னெங்கோவே-முன்னறிவி,னனென்றானிவிலலைநாடிவதுபோ

லரி. சாவினன்றானுளனோதான்." என்றும், மூலமொ. "உ
 னென்றும் நீழ்தனறும் நானென்றும் தானென்று, மனநென
 றுமாமென்றும் காடே-நின்ற நிலை, தானே தான் தத்துவத்தீர்ச
 மபயத்திற்காகக் கைக்குப்ப, பொருள்பொற்றேயும் பொருள்." எ
 ன்றும், தனிசைகயாற்றுப்படை. "ஆத்தருபெருமானருள்வி
 னையாடலைச், சிறிதுகேகண்மதிதவமும்புன, விச்சொன்றி
 ன்றியினையுபிகசா கடியும், விச்சமிக்கிருப்பினையுமுழுதொழி
 த்த, மொளிதலைவளர்ப்பவொளிகளைத்தண்து, மருக்கினைக்
 கழுவுவருக்கிளையேற்றியு, முறுநதொழிலாளர்க் குளுதுசே
 ணகன்றும், வறுநதொழிலாளர்க்குவந்துடன்கவந்தும், விதி
 ததநல்விதிகளை விலக்கெனவுவர்த்தும், விலக்கினைவித்யென
 மதகநயந் து மித்தருதொழின்மைசித்தலுயியற்றிப், பெற்
 றபேரின்பருள்பெற்றிடன்தான்." என்றும், திருவம்மா
 னை. "சத்தியமான அசத்தேகாணமமானை, தற்போதமற்றவிட
 நதற்பரங்காணம்மானை." என்றும், திருமந்திரம். "மனம்விரி
 நதுருவிர்ததுமாதவ, மனம்விரிந்துருவிர்ததுமன்னுயிர், மன
 ம்விரிந்துருவிர்ததுவாயுவா, மனம்விரிந்துருவிர்ததுமாண்டி
 டமுத்தயே." என்றும், மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. கச

மனவாருபொருளினுப்பண் மனமிறவோங்கிமே
 லாய்த், துன்னுமச்சொரூபந்தனைத்தொலைந்தொழி
 மனந்தழிஇப்பின், னுன்னியங்கெளரிட்டுப்பார்த்துறு
 துயர்க்கடல்விழந்தேங்கா, தந்நடுநிலையைச்சுட்டாத
 முந்தலேசொரூபமென்றும்.

இ-ள்.—உன்னெதிராய்ச்சேராரின்ற விரண்டுபொருள்
 னிடையே யுனமனத்தைக்காணுதபடியிலுலே சமானாதிகமின்
 றியுயர்ந்து தானேசருவத்துக்கு மேலாய் நிலைபெற்றுநிறகின்
 ற சொரூபானுபவமே விளங்காநிற்கும் அச்சொரூபானுபவத்
 தை முன்னேருந்துதொழிந்த மனதைத் தழுவிக்கொண்டு பின்
 னுஞ்சு 'படியாங்கண்' எதிரிட்டிப்பார்த்து ஒன்றுந்தோன்றவில்
 லையென்னுங்கிலேசத்தினால் உறுகின்றதுயர்க்கடல்லமுந்
 தியேக்கறவுறது அந்நடுநிலையின்டத்துச் சுட்டுணர்வகன்று
 ஆங்கெத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ அத்தன்மைத்தாயமுதி யு
 ன்போதஞ்சுதறுந்தோன்றாமன்றிலே யச்சொரூப நிலையா
 மென்றுக்கூறி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அந்நடுநிலையைச்சுட்டாது நின்றன்மாத்திரமே சொரூப
 மென்னின் அமையாதோ; அமுந்தலேசொரூபமெனவுங் கூற
 வேண்டுமோவெனில், ஆங்குச்சுட்டற்று நின்ற ஈமாத்திரமே
 யாயிற் காண்பானுங்காட்சியுமாய்விளங்கிக் காண்பானுகியசு
 த்தனூதுருவுங் காட்டுவதாகியசுத்தனூனமுங் காண்பதாகிய
 சுத்தஞேயமுமே தொன்றம். இங்ஙனந்தோன்றுஞ் சுத்தநிரி
 பிடியுநீங்கிநின்றலே சொரூபநிலையென்பது ஒருநூற்றுணிபா
 கையால் அவையுநீங்குதற்கேதுத் தற்போதஞ்சிறிதுந்தோன்
 றுது அந்நடுநிலையில் அமுந்தி நிற்கவேண்டுமாகலிற் றற்போ
 தஞ்சிறிதுந்தோன்றாதமுந்திநின்றற் பொருட்டமுந்தலே சொ
 ரூபமெனவுங்கூறினார். இதனுன்மோட்சநிலையின் முற்கூறிய
 சுத்தத்திரிபிடியுமாகா தந்நடுநிலையிற் றற்போதஞ் சிறிதுந்
 தோன்றுது ஆங்கு எத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ அத்தன்மை

ந்தாயமுந்திநிற்கவேண்டுமென்பதேகருத்தாயிற்று. உன்னெ
 திராய்ச்சேராநின்ற வீரண்பொருளினிடையே மனமிறந்
 துநின்றதென்றும் அந்நிலையேசொருபநிலையென்றுங் கூறிய
 தற்குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம், “சொருபம்விட்டகலமோ
 கமாம்வேறுசொல்லிடமுன்புபின்பில்லை, யொருபொருணை
 னையொழித்துமலப்பாலொருபொருணைவறிலந்த, வி
 ருபொருளிடையேநினைவறவிருக்கு மிதுசொருபநிதியல்பினு
 தான், மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்பீராலாய்வுருநஞ்சு
 முத்திதீவடிவம்.” என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி, “ஐநி
 பொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ ஞயமுத்பொருளு
 மோர்விடையம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர்
 பொருளைநாடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொ
 ருபமிங்கிதனிற்பேசுமுப்பொருள்களுமில்வாக், ஐறியறவறி
 தியென்றள்ளவிருதத கிரியமர்பெரியநாயகியே.” என்றும்,
 ஞானவிளக்கம், “ஒருபொருளைநீத்தங்கொருபொருளைப்பற்
 றி, யிருபொருளும்போக்கியிடையே-யொருபொருளு, மற்ற
 நிலையேதோ வஃதன்னிலையென்றான், குற்றமறஞானக்கு
 ரு.” எ-ம், வரும். மற்றம்வருவனவற்றற்காண்க. அந்நி
 நிலைபிற்கூட்டற்றுநிற்கவேண்டுமென்றதற்குதாரணம்: சிவா
 னந்தமாலை, “பற்றிலிழப்பாயகலும்பார்க்கிலிவனுண்டாகு
 முற்றுணரில்வேறுகுமொன்றுமெனின் - முற்றும், பிறியா
 ப்பொருள்விரியும்பேசுமுரைக்கெட்டாக், குறியாக்குறியா
 ற்குறி.” என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம், “இருட்கேவலத்தின்
 றெழுப்பியெதிரிட்ட, மருட்கேவலசகலமாற்றித்-திரிச்சுடர்

போற், தன்னநிவுதின்றிக்குத் தானுணவாய்ப்போயதல்லா
 ஷன்னுதலேயோட்டுதல்காணும்.” என்றும், மெஞ்ஞானதீப
 ம. “சுட்டற்றுச்சம்மாவிருவென்றுசொன்னக்காற், ரெட்டுக்
 கொளுவாய்துடைத்திடாய்-விட்டுவிடச், சொன்னுவகசே
 ளாய்சுதந், ரீனநதன்னைப், பன்னாயிதென்னபயலை.” எ-ம்,
 வரும். மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க. மோட்சநிலையின்முற
 கூறிய சுத்தநீதிபிடியமாகா தெனறதற்குதாரணம்: சிவநெ
 றிப்பிரகாசம். “ஞானமுடன்றேயுநாதுருவென்றுமுன்றுநா
 டாமற், றுனதுவாய்நண்ணியிடறானே-பூனமிலா, வுன்மனைக்கு
 மேலானமுத்தியுறற அநின்மலதூரி பா தீதமெனவுகாப்ப, ரா
 ன்விதேசத்தமாமுத்தியாகு மன்றிவேறுகாக்குமுத்தியவைக
 ளெல்லா, மீனமாமுத்திய சுதன்னையெல்லா மியம்புவாமறிந்த
 தனையிசையாவாதே.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “சன்மா
 ரக்கஞ்சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்ங்ள்சமயங்கடாம்பல
 வுமுணர்ந்து, பன்மார்க்கப்பொருள்பலவுங்கீழாகமேலாம்ப
 திபசுபாசநதெரித்துப்பரசிவனைக்காட்டு, நன்மார்க்கஞானத்
 தைநாடி ஞானஞேயமொரிஞாதுருவுநாடாவண்ணம், பின்மா
 ர்க்கச்சிவனுடனும் பெற்றிஞானப்பெருமையுடையோர்சிவ
 னைப்பெறுவர்காணே.” என்றும், ஏகம்பவாணரானந்தக்கனிப்
 பு. “ஆனந்தமானந்தந்தோழி- கம்பராடுநதிருவினையாட்டினை
 ப்பார்க்க, ஞானமுஞேயப்பொருளும்-பற்று, ஞாதாவுமில்லை
 யென்பார்க்கரியாராம், ஞானமுஞேயப்பொருளும், பற்று-
 ஞாதாவுமாய்ப்பகுப்பார்க்குமெட்டாராம்.” என்றும், சிவ
 போகசாரம். “வாக்குமனக்காயத்தாலீ வந்தபொருளத்த

சேயும், வாக்குமனக்காயத்தான் மாயுமே - வாகருமனக், சாயமுடவிழந்துகாணுஞ்சுருஞான, ஓயமொழிநதநிலை." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. ஒருநடுநிலையிறறற்போசஞ்சுநிதந்தோனருவ, அங்கெததன்மைத்தாயிருந்ததோ வத்தனமைத்தா யருந்நிர்கவேண்டு மென்ற தற்குதாரணம்: சிவப்போகசாரம். தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா, யின்னபடியென்றியாவேங்கோளுள்- பின்வமற, நன்றகிலைதானுநெரியாதேதிக நவங்கட், கன்றோபிறப்பறக்கலாம்." என்றும், தேவாரம். "ஆமப்படிந தகண்ணுந்நானுகசச்சி மயானத்தான்வாரச்சையான்மா சொன்றில்லா, னொப்புடையனல்லெருவனல்லெருநான ல்லுறுவமையில்லி, யப்படியனவ்வுருவனவ்வண்ணத்தனவ னருளேகண்ணுகக்காண்பதலலா, ஸ்ப்படியினிவ்வுருவனிவ்வண்ணத்தனிவனிறைவனென்றெழுதிககாட்டோணுதே." என்றும், திருவாசகம். "வணையாவருமெய்திடலுற்றுமற்றி ன்னதென்றறியாத, தேனையானெய்வக்கரும்பினின்றேற லைச்சுவையென்சிவலோகக், கோணமானனநோக்கிதன்கு றனைக்குறுகிலெனெடுக்கால, பூணையானிருந்தோம்புகின்றே ன்கெடுவேறுயிரோபாதே." என்றும், திருமுந்திரம். "அ ண்ணலிருப்பிடமாருமறிகில, ரண்ணலிருப்பிடமாய்ந்துகொ ள்வார்களுக், கண்ணலழிவின்றியுள்ளையமர்ந்திடு, மண்ணலை க்காணிவனிவனாமே." அன்றியும், "கரியட்டவகயன்கபா லங்கையேந்தி, யெரியும்மிளபிறைகுடுமெம்மாணை - யரியன் பெரியனென்றூட்டப்பட்டதல்லாந், கரியன்கொல்செய்யன்கொ

ல்காண்கின்றிலேனே.” அன்றியும், “ஈதென்றறிந்திடுவெனிக்
தனைகாலமு, ஈதென்றறிந்தபின்னே துமறிந்திலே, ஈதென்ற
றியுமறியையறிந்தபின், னேதென்றறியுமியல்புடையோடோ.”
என்றும், சிவானந்தமாலை. “எம்மானிருந்தபடியெப்படி
யோவென்பார்க்குச், சும்மாவிருப்பதல்லாற்சொல்லுவதென்-
செம்மலர்த்தா, என்னுங்காணப்பெற்றிலேனடியேனப்பொ
ருளை, யினறுகாணப்பெற்றிலேன்.” என்றும், அம்மைதிரு
வந்தாதி. “அன்றுந்திருவுருவங்காணுதேயாட்டட்டே, னின்று
ந்திருவுருவங்காண்கிலே - னின்றுந்தா, வெவ்வுருவோநின்பி
ரானென்பார்க்குட்கென்னுரைக்கே, வெவ்வுருவோநின்னுருவ
மேது.” என்றும், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. “பொன்வண்
ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனிபொலிந்திலங்கு, யினவண்
ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமவீழ்சடைவெள்ளிக் குன்றந், த
ன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமால்விடை தன்னைக்கண்
டா, வெவ்வண்ணமெவ்வண்ண மவ்வண்ணமாகிய விசனு
க்கே.” என்றும், சித்தரந்தாதி. “அன்னையையிங்கெனையாரு
டையானையரவிந்தத்துப், பொன்னையடைந்துய்து மென்று
கொண்டேசென்றுபுக்கதற்பின், தன்னையுங்காண்கின்றிலேன்
சரணம்புயத்தாள்பணிந்த, வென்னையுங்காண்கின்றிலென
ன்னமாய்மீவளிப்பட்டதே.” என்றும், ஆனந்தருத்திரோசர
ந்தாதி. மீட்சியில்லதோரனநதப்பெருகொளியீட்டிடைக்குடி
யேற்றி, யாட்சிகொண்டருளானந்த ருத்திரோசத்தமரறவோ
னைக், காட்சிகொள்ளுவங்காணுறுதிருத்தலுங்கரிசெனக்கண்
டாங்கே, மாட்சிகொண்டவக்காட்சியினயர்த்தனவளந்த

துபெரும்போகம்.” என்றும், திருவாய்மொழி. “பற்றில
 னீசனுமுற்றவுநின்றனன், பற்றியேயாயவன்முற்றிலொடுங்
 டே.” அன்றியும், உள்ளமுரைசெயலுள்ளலிம்முன்வறயு, முள்
 ளிக்கெடுத்திறையுள்ளிலொடுங்கே.” என்றும், திருவுந்தியார்.
 உள்ளமுருக்கியுடனாவதல்லது, தெள்ளவரியொன்றந்தீபறச்
 சிற்பரச்செல்வொன்றுக்கீபற.” என்றும், ஞானமணமாலை.
 “கெட்டேனதுசயமோகேள்வியற்றநாட்டோ? திட்டாந்தமீ
 தொன்றுசெப்பக்கே - டட்டாமற், றுனென்னையுள்வீமுங்கித்
 தாக்கறறதீத்தே, தானுமில்லைநானுமில்லைத்தான்.” என்றும்,
 சிவவாக்கியம். “மவுனமானமந்திரத்தின்வாசியேயறியுடுபோ
 ய், வானெலாம்பரந்தசோதிமண்டபம்புகுருதயின், வவனுநா
 னுமெய்முயங்கியனுபவிக்குமளவிலே, யவனுமில்லைநானுமில்
 லையாருமில்லையானதே.” என்றும், தேவாரம். “முன்னமவனு
 டையாராமங்கேட்டாள், மூர்த்தியவனிருக்கும்வண்ணக்கேட்
 டாள், பிணனுமவனுடையவாரூர்கேட்டாள், பெயர்த்தமவனு
 க்கேபிச்சியானு, ளன்னையையுமத்தனையுமன்றேந்தா, ளக
 ன்றுளகலிடத்தாசாரத்ததத், தன்னையமறநாடன்னுமங்கேட்
 டா, டலைப்பட்டாணக்கைகதலைவன்றானே.” எ-ம், வரும். மற்
 றும்வருவனவறறற்காண்க. (கடு)

இவ்விரண்டுதிருவிருத்தத்தானுஞ் சொருபநிலையாகிய
 மோட்சமுடிவை வற்புறுத்திக்கூறி மேற்றிருவிருத்தம் முன்
 மோட்சநிலைகூறுவான் றொடங்கியெடுத்துக்கொண்டமுன்
 னராதலாலொருவொருண் மன்னிருவென்னுஞ் செய்யுண்கி

ஊங் கட்புலனிற்றுதியுமன நினைவிற்றுதிபு மோட்சநிலையென்று கூறியதுபோல மற்றையபுலங்களினிற்றுதியினும் அந்நிலைவிளங்கக்கண்டுகொள்ளுதியென்றோர் திட்டாந்தமுடித்தானருளிச்செய்வா னெழுத்துக்கொண்டது.

ஒருபதந்தனைப்பதம்பார்த்துலையடுமடிசிற்கெல்லாமருவுமப்பதமதாயேமறுத்துணர்வார்கள்போலப்பெருகுட்புலனிலீற்றிற்றிற்றங்கியசொருபமற்றும் விரிபுலனினீற்றும்விளங்குறக்காண்டியென்றும்.

“ இ-ள்.—அடுதொழிற்செய்வோ ரமுதினைப்பக்குவம்பார்க்குமிடத்து ஓரமுதினைப்பக்குவம்பார்த்து உலையினிடமாய்ச்சமையாநின்ற அமுதினுக்கெல்லாம் பொருந்தாநிற்கும் அநுதப்பக்குவமேயெனநிச்சயத்தறிந்து கொள்ளுவார்கள் அவர்களைப்போல நீயும்விளங்காநின்ற கட்புலனிற்றுதிற் பிரசாசியாநிற்குஞ் சொருபாறுபவத்தைக்கண்டுகொண்டதுபோல மற்றைய மெய்வாய் முக்குச் செவியென விரிந்தபுலன்களின் இறுதியினுமச்சொருபாறுபவமே விளங்காநிற்கும் அத்தனையையந்திரிபறநன்றுய்த்தேதான்ற நிச்சயத்தறிந்துகொள்ளுதியென்று மருளிச்செய்தார்.—எ-று.

விளங்குறக்காண்டியென்றதனற் கண்ணாகியருாதுரு கதிரொளியாகியஞானத்தைப்பொருந்திக் காண்புலனாகிய நேயத்தைச்சுட்டி யெதிரிட்டறிதலை விட்டவிறுதியின்கண் அக்கண்ணும் அக்கதிரொளியையன்றிரீங்கி *நிற்றற்குத்தனக்கு

வேறேரிடமுமின்றிச் சட்டுணர்வுமகன் நெதிரீடு அற்று அத்
 துவிதமாய்த் தன்னொளியுந்தோன்றும் அக்கதிரொளியேயா
 ய் தினரூற்போல மற் றையபொறிகளுந் தத்தம்புலன்களைவி
 ட்ட லுறுதியிற் றத்தஞ்ஞானைத்தையன்றி நீங்கிநின்றற்குத்த
 மக்கு வேறேரிடமுமின்றிச் சட்டுணர்வுமகன் நெதிரீடற்று
 அத்துவிதமாய்த்தமது அறிவுந்தோன்றும் றத்தஞ்ஞானமே
 யாய்நிற்குமெனவும், ஆன்மாவுமிவைகளைப்போலப் பஞ்சப்
 புலன்களைவிட்டவிறுதியிவ்கண் அப்பஞ்சப்புலன்களையுந் த
 னக்ருணாத் தய சொருபஞானத்தை யன்றிநீங்கிநின்றற்குத்
 தனக்கு வேறேரிடமுமின்றிச் சட்டுணர்வுமகன்நெதிரீடற்
 று அத்துவிதமாய்த் தற்போதஞ்சிநிறுந்தோன்றும் அச்
 சொருபஞானமே யாய்நிற்குமெனவும் விளங்குறக்கண்டு
 கொள்ளுதியென்பதாயிற்று. இத்தகுநாரணம்: உண்மை
 விளக்கம். “வானிடமாய்நின்றசெலி மன்னுமொலியதனை,
 யீனமிசூத்தோல்காலிடமாக - ளுணப், பரிசந்தனையறியும்பா
 ர்வையிற்கண்ணங்கி, விரவியுருவங்காணுமே.” அன்றியும்,
 “நன்றாகிரிடமாய்நாவிரதந்தானறியும், பொன்றமணமூக்கு
 ப்பூவிடமாய் - நின்றறியு, மென்றேதமன்றேயிறையாகம
 மிதனை, வென்றோர்சென்றரினபவிநி.” என்றும், திருவா
 சகம். “எழும்பிடைநாக்குமெனப்புலனூலரிப்புண்டலர்ந்த,
 வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய் வெய்யகடற்கொடுங்க, வறு
 ங்கடிடபோதவையேயுணர்வுற்றவரும்பரும்பர், பெறும்பத
 மேயடியார்பெயுராதபெருமையனை.” அன்றியும், “ஆனை
 வெம்போரிற்குறுந்நாறெனப்புலனூலலைப்புண், டேனையெந்

தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்வினையேன் மனத்துத், தேனையும்பா
 லையுங்கனனலையும்முத்தையுமொத், தூனையுமென்பினையு
 முருக்காரின்றவொண்மையனே.” என்றும், பதிபசுபாசவின
 க்கம். “பளிங்கினிலவன்னம்பீற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்,
 பளிங்கினில்வன்னம்பற்றுப்பகலவனுச்சிசாரில், விளங்குநயி
 றிதையெக்காறாவேலையிற்புலன்கள்பற்றும, விளங்குநயிரி
 யையெக்காணும்வேலையிற்புலன்பற்றுவே.” அன்றியும், “மன
 னையுமறநகும்புக்கவனசரவடிவமாகித், தன்னையுமறந்திருந்தத
 னையுனைப்போன்றுநீயு, மென்னையுமறந்ததம்போதவெயினா
 தம்வடிவேயாநி, யுன்னையுமறந்தாய்நீயென்னுருவெனவுணா
 நதுகொள்ளே.” என்றும், திருவாய்மொழி. “புலனைநதுமே
 வுபொறியையந்துநீங்கி, நலமநதமில்லதோர்நாடுபுகுவி - ரல
 மந்து, வியவசுரரைச்செற்றான், பலமுந்துசீறிற்படிமினே
 வாதே.” என்றும், சிவஞானபோதம். “பன்னிறங்காட்டும்ப
 டிகும்போலநதீரியுந், தன்னிறமேகாட்டுந்தகைநீனைந்து - ப
 ன்நிறத்துப், பொய்ப்புலனையேறுணர்நதுபொய்ப்பொய்யாய்
 மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்குத்தைவதமாம்வேறு.”எ-ம்,
 வரும். மற்றும்வருவனவற்றுத்தாண்க. (௧௬)

இங்ஙனங்கட்புலனிறுதிபோன் மற்றையபுலன்களினி
 றுதியினு மவ்வனுபநதோன்றகுகண்டு கொள்ளுதியென்றரு
 ள்ச்செய்து மேலு மாறுதிருவிருத்தத்தான் ஞானநூல்களிற்
 பலவிதமாய்க்குறு மோட்சநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமே
 யாம் அவைகள்ளினடையாளங்களையும் அந்நடுநிலையனுபவத்தி

விடத்தே தோன்றிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்ளுதி
யென்றருளிச்செய்கின்றார்.

உருவநாமம்பொய்யென்றே யொருவிடிற்புலம்
போம்போனான், மருவுறுபொறிபோம்போனான்
கரணம்போம்போனான், விரிகளாறுகள் போம்போனா
ல்விளங்குகற்றமும்பொமுற்று, மொருவிடஞ்சொரு
பமென்றேயுறைதருமிடமதென்றும்.

இ-ள்.— ஆன்மாவானவனாமருபங் சளாய்விரிந்த பிரகஞ்
சத்தைப்பொய்யென்றுகண்டுநீங்கவே யவனாக் குச்சத்தாதி
யாகியபுலன்கண்கு மவைநீங்கவே யவைகளைமருவாரின்ற
பொறிகண்கு மவைநீங்கவே விருத்தியாரின்றவந்தக்கரண
ங்சண்கு மவைநீங்கவே விரியாரின்ற வித்தியாதத்துவங்க
ண்கு மவைநீங்கவே விளங்காரின்ற சிவத்தத்துவங்களுநீங்
குமாகையாற்றத்தவங்கண்முழுவதநீங்கியவிடமே சொரு
பநிலையென்று ஞானதூல்களிற்சூரிற் குமிடமும் முற்கூறி
யவநடுநிலையிடமேயா மவ்விடத்து இத்தத்துவங்களனைத்து
நீங்கிற்றுகையால்தனை யாங்குநீரன்றாய்நிச்சயித்தறிந்து பு
த்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றுகூறி மேலும் அருளிச்செ
ய்வான்—எ-று.

இதனிலொருவிடஞ் சொருபமென்னுது முற்றமொரு
விடஞ்சொருபமென்றதனால் ஆன்மாவானவ னாமருபங்களா
ய் விரிந்தபிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்றுகண்டு நீங்கினவிட

ந்து ஸுவஸூக்ருச்சத்தாதிவிடயங்களாகிய பஞ்சப்புலனகண்
 மேல் இச்சைசெனிக்கும் ஸூசெனிச்சுவே சோத்திராதிபஞ்
 சப்பொறிகளு மவ்விடயங்களை யபகரியாது நீங்கும் அவை
 நீங்கவே முன்னமபகரித்த டோது வசன கெமன தான விச
 ர்க்க ஆனநதங்களை விடையீகரிக்கும் வாங்காநிகளைநது நீங்
 டும் அவைநீங்கவே யப்பத்திந்தியங்கட்கு மிடமாய்கின்ற பு
 தங்கணீங்கும் அவைநீங்கவே விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித
 து அபிமாணித் தச்சிரத்தித் த நிற்குமந்தக்கரண வாசனைபொ
 யும் ஆஃதொழியவே விடயங்களைப் புசித்தற்கோ டொல்லை
 ம் அவ்வெல்லையினுண்டாம் விடயப்பயனும் அவ்விடயப்பய
 த்தைப் பொசிக்கும் பொதார காலங்களினு மநியாத துபோ
 லப் புதுமையும் இனிமேலு மிவ்விடய மூலபவிக்கவேண்ட
 மென்றங் கருத்துமுண்டாக்குங் காலத்தவ நீங்கும் இது
 நீங்கவே விடயங்களைப்பொசிக்கும் போலினுக்கிவ்வளவு
 பொசிப்பென்னு மட்டறிந்து வரைந்துநிற்கு நியதிநீங்குமி
 து நீங்கவேயான் மாவிடயங்களை யிச்சித்துப்பகுத்தநிய
 பற்றியறுபக்க வவ்வான்மாவுக்கிச்சா ஞானக் கிரியைகளை
 யெழுபடிம் இராசம் வித்தை கலையென்றும்முன்று நீங்கும்
 இவைநீங்கவேயான்மாவைப்பஞ்சேநதிரியங்களினுங் கறங்கு
 போற் கொண்டுசுழற்றும் புருடநீங்கும் இதுநீங்கவே விடய
 ங்களைப் பொசிக்குமிடத்தவ்விடய மென்றநதாளென்று மிர
 ண்டநாமயக்கிநிற்கு மாயைநீங்கும் இங்ஙனம் வித்தியாதத்
 துவங்க ணீங்கவே யிவை பிற்றைப்பிறேரகம் பண்ணுஞ் சுத்
 தத்ததுவங்க ணீந்துநிற்கு மிங்ஙனமான்மாவைப்பநதித்து

நின்றிதத்தவ முப்பத்தாறு நிக்நினவிடத் தான்மாவின் இச்
 சை பெத்தத்தில் விடயங்களிற் செனித்ததுபொலாங்குச்சொ
 ருபத்தின்மேற் செனிக்கும் ஞானம் விடயானந்தம் அசுத்த
 ம அசுக்கம் அனித்தியமென்றுஞ் சொரூபானந்தஞ் சுததம் சுக
 ம் நித்தியமென்றும் ஆங்குப்பகுத்தறிந்து கொண்டிநிற்குங் கி
 ரியை முனபு விடயங்களிற் சென்றுதுபொல வாங்குச் சொ
 ரூபத்தினமேற் சென்றுநிறமும் இங்ஙனமுச்சாரூபானக்கிரியை
 கள் மூன்றுஞ் சொரூபமுகமாய்த்திரும்பிநிற்கவே யூன்மாயு
 மவையே வாயிலாகத்தாஹமச்சொரூபானந்தத்தில் அழிந்துநி
 ச்சறறுந் தோன்றாது அதிலிரண்டறக்கலந்து ஆதிதப்பட்டு நி
 ற்பனென்பது பெறப்பட்டது. நாமரூபங்களாய் விரிந்தபிரப
 ருசத்தைப் பொய்யென்று கண்டுநீங்கவே தத்துவமுப்பத்
 தாறு நிக்நியானமாச் சொரூபஞானத்தைப்பெறுகையாலிச்
 செய்யுளி னாமரூபங்களை முன்வைத்துகூறினா. உருவநாம
 ம் பொய்யென்றதற்குதாரணம்: அத்துவிதவுண்மை. “நாமரூ
 பநதனைநோக்கிநாடனமனமும்புறமுசமு,நாமரூபந்தனைநீக்கி
 நாடலறிவுமுண்முசமு, நாமரூபத்தெவ்வளவுநாட்டஞ் சொ
 ரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்
 தோன்றியிடும்.” என்றும், போரூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ். “ஒருபொ
 ருளிடத்தினிற்சச்சிதானந்தமுட னுருவநாமமுமுள்ளதென்று
 னாதந்துமுன்சார்பினரொன்றாய்க் கங்கியுறுபிரியமாயுளமூன்
 றுமே, மருளிரியவருமெய்மையீருவனாமம்பொய்மைவன்பு
 தையுரகவுருவின், மாறாதநிநிதிதிதிபின்பமுதையநன்றாய்மதித்த
 வர்க்கரவின்மையி; னிருளாய்மிய மமேகிகமுமற்றொருபொரு

னுமெதிரிட்டிலங்சாதென, வேழ்பிறவீவாரிதியிலாமுமெனை
 வாவென்றெடுத்தருளளித்தருவ, தெருளுறுக்கலைமுனிவர்ப
 ரவுபோரூர்முருக சிறுதேருருட்டியருளே, சிமையமொய்த்தி
 மிமிமையமயில்வயிற்றுதையமணிசிறுதேருருட்டியருளே.” எ
 ன்றும், திருவண்ணாமலையயாதசகாரியம். “அழிபொருளும்
 பொய்ப்பொருளும்எப்பிலவேயாதலினூற், கழிபொருளாய்க்
 கைவிடுவாயொருக்கர்லுங்கருதாதே, யழிபொருளிலடங்கா
 தவைவந்துபெரும்பொருள்களையே, கழிபொருளாய்க்கருதாம
 லெப்பொழுதுங்கருதாயே.” எ-ம், வரும். மற்றுமவருவனவ
 ற்றாற்காண்க. தத்துவங்கண் முழுவதுமென்றதற்குதாரணம்:
 தேவாரம். “எண்பதம்பத்தமாறுமென்னுள்ளேயிருந்துமன்
 னிக், கண்பழக்கொன்றுமின்றிக்கலக்கநானலக்கழிந்தேன்,
 செண்பகந்திகழும்புனைச்செழுந்திரட் குரவம்வேங்கை,
 நண்புசெய்சோலைசூழ்நதநனிப்பள்ளியடிக்களாரே.” என்றும்,
 திருமந்திரம். “முப்பதுமுப்பதுமுப்பத்தறுவருஞ், செப்புமதி
 னுடைக்கோயிலுள்வாழ்பவர், செப்புமதினுடைக்கோயில்சி
 தைந்தபி, னெக்கவளைவருமோடலுற்றாரே.” என்றும், திருவ
 ண்ணாமலையயாதசகாரியம். “மண்ணொடுகிசவிபேசத்தம்
 வாக்காதிசுயயைந்தாரு, மெண்ணியமனமேயாதியீரிரண்டி
 வைநாலாறே, கண்ணியகாலமோடுகருதிடிலேமுங்காணே, தி
 ண்ணியசுத்தவித்தையாதியலவந்துந்தேரே.” அன்றியும், “இ
 ன்நீரியங்கடன் மாத்திரைகணுடிகள்வாயுக்க, ளொந்துபப்பத்
 துப்பூதமோரைந்துமவையையந்தே, யைந்துசுத்தமுமேழ்
 வித்தையாங்காரமுன்றுமுன்றும், வந்திடுகுணக்கண்காம்

வாக்கநகக்ரணநான்கே.” என்றும், தத்தவரத்தினாகரம். “ஆகியதொண்ணூற்றாறும்பொதுவதர்மாறறென்ன, வாகிய தத்துவஞ்சைவர்கொள்வதாம்வேதாந்திக்கங், காகியநாலே முாகுமையைந்தாமாயாவாதிக்க; காகியநாலாராகும்வைணவ ர்க்கறையங்காலே.” எ-ம். வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்கா ண்க. முற்றுமொருவிட்டுக்கொள்பெழுந்துதற்குதாரணம்: பதி பசுபாசவிளக்கம். “காணுபுண்கள்பொக்க கரிசுறுமனம் போம்போன, லாணவமபராகும்போக வாருயிர்ப்போதம் போகுஞ், சேணுறுமொளிக்ருமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோ ன்று, மாணனேயிதுவேமுத்திசிலையெனமதித்திடாயே.” என் றும், உய்யவந்தநாயனூர்புராணம். “பொருளுமனையுமறமற நுபோசுமறந்துபுலன்மறந்து, கருவிகரணமவைமறந்து கால மறந்துகலைமறந்து, தருமமறந்துதவமறந்துதனினைமறந்துத ற்பரத்தோ, நிருகியுருகியொருநீர்மையாயேவிட்டாருய்யவந் தார்.” என்றும், பிரபுலிக்கலை. “புலன்களையொழித்தபோ தேபொறிகளும்பூதமைந்துங், கலங்குறுகரணநான்குங்கலா தியுஞ்சுத்தமைந்தும், விலங்குறுமடியில்வைசதவெறுங்குடந தள்ளின்மேன்மேன், மலங்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்வீழ் தலேபோல்.” அன்றியும், “பூதநீயலைபொறிகளும்ஷூட்யூபுந்தி, யேதுநீயலையிறறினைமயங்கியானென்னும், போதநீயலை யென்றிவைபனைத்தையும்போக்கிச், சோதியாகியபிரமமேநீ யெனச்சொல்லி.” என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். “பூதங்களற்றுப்பொறியற்றுச்சாணாம் புலன்களற்றுப், பே தங்குணமற்றுப்பேராசைநானற்றுப்பின்முனற்றுக், காதுங்

கரணக்கராயற்றவானந்தக்காட்சியிலே, சீயதந்திரின் னி
 ருப்பேனிறைவாகச்சீயசம்பனே.” எனறும், சிவானந்தமா
 லே. “எல்லாபிறந்தவிடமேகாந்தமானவிடம், புல்லாதபரி
 ன்பம்போனவிட - மெல்லையடச், சொன்னவிடமேதவையக
 ளெல்லாந்தறாதவிட, மென் னிவிதின்கிடம்.” என்றும்,
 நெஞ்சொடுமகிழ்தல். “மண்ணாநீரீரந்நு வளியிறந்நு
 வொளியிறந்நு, விண்ணாநீரீரந்நு கீலமேவியே - நெ
 ஞ்சமே.” என்றும், சிவானுபூதிநீரீரந்நு, “மண்முதலாய்ப்பு
 வகுப்பணத்து? தம்மிரான், கண்ணிலடங்கியிடககாணவார்தா
 னதே.” என்றும், சந்தாலங்காரம். “வலாயற்றவுணாசீரம
 ற்றுவாரிதிவற்றச்செற்ற, புலாயற்றவேவவன்போதிததவா
 பஞ்சபூத்கமற், துலாயறதுணாவறதுளமற்றுயிறந்துபாயம
 ற்றுக், கலாயறநிறுளற்றெனதற்றிருக்குமக்காட்சியதே.” எ
 ன்றும், திருவாசகம். “வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனிர்ம
 ண்கெடினூர், தானகெட்டலின்னிச்சலிப்பறியாததன்மையனூ
 க்,கூன்கெட்டியிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய்,
 நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளணங்கொட்டாமோ.” என்
 றும், அஞ்ஞானநிவிர்த்தி. “ஊனிதந்தயிரிந்நுணர்விறந்நு
 ளயிறந்நு, தானுயர்ப்பரிந்நுதகுமனமுதலிறந்நு, வான்மு
 தல்முமுதிந்நுவளரொளியாகிநின்ற, தானிறந்நிருந்தவின்ப
 நதனையுரைசெய்யலாமே.” என்றும், தத்துவராயர். “ஊனூமு
 யிருமுணர்வுமுடனிறந்நு, யானுயிறந்நுபரனிறந்நு-கொனெ
 வடிவோதுமாரின்திவாக்கிறந்நுநீயிப், படியோவிருக்கும்ப
 டி.” என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி. “விரீவுறுமுருவநாமமத

கற்றின் விடயங்கள் விளங்குறாவதனா, மருவுறுபொறிபோ
மபொறியறக்கரணமாய்நடுகுகரணமாய்தலினும், புருடன
முன்னே முஞ்சுத்த மோரைநதும்போயிதாற்சச்சிதானந்தங்,
கிரியையறநிலங்குமென்றனவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகி
யே. என்றும், மற்றும்வருவனவறறற்காணக. (கௌ)

அற்புறுமாயைதந்த வளவிழ்த்துவங்கணீங்கி
வற்புறுமலமதென்னும் வல்லிடுளகன்றுமேலாஞ்
சிற்பரவெளியிற்போதந் தீர்ந்துசுட்டறநிற்பாயேற்
றற்பரமாவையென்று சாற்றிடமுமதேயென்றும்.

இ-ள்.—ஆன்மாவாகிய நீ இருளினுக்கு விளக்குபபோல
அன்பைவினையாநின்ற மாயையினிடத்துக் காரியப்பட்டுவரு
ம் எண்ணிறந்த தத்துவக் கூட்டங்களை விட்டுநீங்கி அதற்கு
மேல் நினைத் தோன்றாமன்மறைத்துநின்று வலிமையுற்ற
ஆணவ மலமென்னும் பேரந்தகாரமுநீங்கி சிவைகளைநீக்குத
ற் கேதுவாய் உயிரக்குயிராய்ப் பெரும்பிரகாசமும் பெருந்த
ட்பமுமாய்ப் பெருஞ்செல்வமும் பேரானந்தமுமாய்ச் சரு
வத்திற்குமேலாய் விளங்காநிற்குந் திருவருளாகிய ஞானாகா
யத்திற் சுட்டறவுன்போதமானது அணுவளவுநீ தோன்றாம
ற்காரந்துநிற்பையாகில் ஆங்குவிளங்காநிற்கும் பேரானந்த
ச்சொருபமாகிய பரமசிவமேயாகுவையென்றுங் கூறாநின்ற
வனுபவநிலையும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம் அவ்விடத்து இத்
தத்துவங்களும் அஞ்ஞானமுஞ் சுட்டுதலைச்செய்யுந்தற்போத

முயின்றிநிற்கையால் இவ்வடையாளங்களை அந்நடுநிலையினிடத்து நீ நன்றாய்த்தோன்ற நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்று கூறி மேலும் அருளிச்செய்வான்.—எ-று.

சிற்பரவெளியிற்போதநீர்ந்துசுட்டறநிற்பாயே வென்றதைச் சிற்பரவெளியிற்சுட்டறப்போதநீர்ந்துநிற்பாயே வெணக்கூட்டுக. அனவிற்றத்துவங்கணீங்கியென்றதனால் ஆசாரியர்சீடையோநோக்கிப் பிருதிவிமுதல்நாதமீராகக்கூறாநின்ற தத்துவங்களைத்தலதாயும் நீ யறிந்தாயோ அவைகளுள்ளையறிந்ததோவென்று வினாவ அவைகளென்னை எக்காலத்தும் எவ்விடத்துநு சற்றும் அறியமாட்டா அவைகளை யானே அறிதேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆனால் அவைகள் சடமாயுனக்கன்னியமாய் நீங்கிற்றே இன்றேவென்ன நீங்கிற்றென்ன இங்ஙனமே தத்துவங்களைத்தினையுநீங்கி நில்லென்றருளிச்செய்தொன்பது உம் வற்புறமலமதென்னும் வல்லிருளகன்றென்றதனால் அங்ஙனங்கருவிகரணங்களை நீங்கிநின்ற உனதுவடிவியாது உன்னைத்தோன்றவறிந்தனையோ என்றுவினாவ சுவாமீ பேரநதகாரமாயொன்றுந் தோன்றவில்லையே கருவிகரணங்கழன்றுங்கழலாவிருளின் பெருமையித்தென்றம்பேர் தெரியவில்லையென்று கிலேசித்தசீடையோநோக்கி உன்னையனாதியாய்ச்செம்பிற்காளிதம்போற் பற்றிம்றைத்துநின்று எல்லாக்கருவிகளும் இறந்தவிடத்திற்குநேமிகுதியாய் விடிகைக்கிருண்டயிருதிபோற் ருன்மடிக்கைக்கிருண்ட ஆணவமாகியது இஃதேயென்ன ஆனால்வ்வாணவம் வானிலிரவீவர வல்லிருள்போமாறுபோ வென்னைவிட்டுநீ

ங்குவ தெந்தக்காலஞ் சுவாமியென்ன நீபயப்படாதே உன்
 னையனாகியேமறைத்து நின்றுசென்னமாணத் தழுத்தியவா
 ணவத்தை வேறுசெய்வோங்காணென்று நீபேரந்தகாரமா
 யொன்றுந்தோன்றவில்லை யென்றுகூறினாயே அப்பேரந்த
 காரதவதயுந் தோன்றாமையையு மறிவாய்நின்று கண்டி
 யோ அறியாமையாய்நின்றுகண்டியேவென்ன அறியாமை
 யாய்நின்றால் நிழலினிழற்சென்று ஒன்றியதுபோல அத
 னோடொன்றாய்ப்போவதன்றி அதனைவேறுபிரித்துக்காண
 மாட்டேன் ஆகையால் அறிவாய்நின்றே கண்டேனென்ன
 அவ்வறிவேசொருபமாய் நின்றவிடத்து அவ்வறியாமையை
 ப்பாரொன்ன மிகுந்தவக்கினியினிடத்துச் சலமுஞ் சலத்தினி
 டத்துப் புழுதியுந்தோன்றாததுபோல அறிவென்றென்னை
 யறிந்தமாதீரத்தில் அவ்வறியாமையாகிய பேரந்தகாரவிரு
 னைக்கானேனென்ன இம்முறைமையிலே மலமாகிய வல்லி
 ருளையகன்றுநிலென்று அருளிச்செய்தாரொன்பதுஉம், மே
 லாஞ்சிற்பரவெளியிற்போதநதீர்ந்து சுட்டறநிற்பாயேற்றற்
 பரமாராவயென்றதனால் இங்குனஞ்சகலகேவலங்களைநீங்குகி
 ன்ற ியவ்வண்ணமநிற்கின்றயென்னச் சுத்தவறிவுச்சொரு
 பி ய் நிற்கின்றேனென்ன நீபேசுத்தவறிவுச்சொருபியானு
 ல் இந்நெடுநாட்பாசத்துழலாயே உழலுகையால் நீயே அறி
 வுச்சொருபியன்று உன்னறிவுக்கறிவாய் அறிவிப்பதோர்தி
 ருவருளுண்டென்ன. “எல்லாம்பொய்யென்றிங்கிருந்தேனு
 னானன்றோ, நல்லாயெனையறிந்தே னானன்றோ-சொல்லாதி,
 நான்பிரமமன்றிநடுவேயுணர்த்துதற்கு, வான்பிரமம்வேறு

ண்டோவென்ன.” இல்லையாயின் முன்னமேரியே யநியவே ண்டும் முன்னமொன்றுந்தோன்றவில்லையென்று இப்போது நானேயறிவனென்கை யிரவிலொன்றுநதோன்றாதவன் இர விவந்திருநீ நீக்கிக்காட்டச் சிதேயுமவ்விரவிச்சகாயந் தோ ன்றாமல்தானே கண்டேனென்கைபோலும் முன்னம்பேரந் தகாரம். யொன்றுந்தோன்றவில்லையென்ற நீ இப்போது அப் பேரந்தகாரமாகிய' விருணீ'வகியறிவாய்நிற்கச் சிதேயும் அப் பேரந்தகாரத்தைநீக்கி யுன்னையறிவாக்கிவைத்த திருவருட்ச காயத்தை மறந்தாயென்ன சுவாமீ முன்னமறியாமையின்ற னுமெய்யே யிப்போது அவ்வறியாமையீங்கி அறிவுதயமா னதுமெய்யே ஆகையால் திருவருளறிவித்தாலன்றியானேய றிவ னென்றதுபொய்யேயென்ன இப்பொய்யையீங்கி அம் மெய்யாகியதிருவருளில் உன்போதத்தை ஒப்புவித்து நில் லென்ன அஃதெங்ஙனஞ் சுவாமியென்று இரந்நுகொண்ட ழீடனை நோக்கி “உணர்விலுணர்வொன்றியொடுங்குமாறே தென், துணருமுணர்விலொடுங்கி - யுணர்வு, மருவ்மருவிவ ரிலுள்ளுணர்வை, விரவிவிரவிவிட்டிவிடு.” எனதுகூறி மேலு ம், “சீராரகதிரொளிசிற்சென்றொடுங்குந்கண்ணொள்தா, னே ராமொளியூயிறந்ததோ-பாபொன்ன, நின்றவொளியன்றிநிரு பிக்கிறகண்ணொளியே, நின்றெனவென்றென்றியங்கியே.” நீயும் அத்தன்மைத்தாய் உன்னுயிர்க்குயிராய் நின்றுவிளக் காரின்ற திருவருளிலே உன்போதத்தை யொப்புவித்துச் சு ட்டிணர்வகன்று ஆங்கத்திருவருளேயாய் நிற்பையாயில் திரு வருட்சுத்தாரகமாயுள்ள பேரானந்தசாரூபமாகிய பரம

சிவமேயாகுவை. அஃதெந்நனமென்னில், தொழிலுதயமெல்லாந்துகமயமேயென்றால், தொழிலறுதியே சுசமயமெனபது நாம்சொல்லவேண்டுமெனவேயே வேதங்களுஞ் சங்கந தெத்துவா சுகீ பவாவெவ். நும் அகந்செத்துவாசுகீபவாவென்றுங் கூறியதும் இக்கருத்தைப்பற்றியன்றே ஆகையால கருவிக்கூட்டக்களையும் அஞ்ஞானத்தையும் நீங்கிமேலாகியதிருவருளிலே யுனபோதத்தையும் ஒப்புவித்துத் தொழிலறுதியாய் நிற்கையால் அத்திருவருட்ருத் தாரகமாயுள்ள பேரானந்தசொருபமேயாய் விளங்குகைக்கு ஓடினுவளவேனும் ஐயமேயின்று இதனை. உன்னதுபலுத்தும் நன்றய்த்தெளிந்து கொள்ளுதியென்றருளிச்செய்தாரொன்பது உந் தோன்றுகின்றது இருளினுக்குவிளக்குப்போல் அன்பைவிளையாநின்ற மாயையென்றதற்குதாரணம். சிவஞானபோதம். “மாயாதனுவிளக்காய்மறதுள்ளங்காணாதே, லாயாதாமொன்றையதுவதுவாய்-வீயாது, வன்னினைத்தன்னுண் மறைத்தொன்றாந்சாட்டம்போற், நன்னைமலமன்றனைதலான.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “பருதியைமுகின்மறைப்பப்பாடியாளிபதுங்கிறைப்போ லுருவயிர்மறைக்கின்றானக்கிரியைகளொளிக்குமாகுங், கருதியிச்சுஞானக்காரியங்காயம்பெறரால், மருவிமுயிர்க்குக்காயம்வந்திடாவிடினமறைப்பே.” என்றும், தணிகைப்புராணம். “விளக்கதுதானேதோற்றுதலில்லைவிழிவிளக்காக்குமாறறியாத், துளக்கிருளிரியவிளக்கினையொருவன் றேற்றுவத்தனத்தின வாக்கை, யளக்கரும்பீரமனளித்தலும்விளக்கினலர்விழிப்பொரு

ளின்றுறங்கு, களக்குறும்வினையிற்கதித்துடலீட்டிக்கொங்கெ
 னச்சுழல்வனவுயிரோ." என்றும், திருவருட்பயன். "விடிவா
 மளவும்விளக்கினையமையை, வடிவாதிசைமத்துவந்தி." எ-ம்,
 வரும். மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க: "தத்துவக்கூட்டங்க
 னைவிட்டுநீங்கியென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "ஆரூரின
 நன்மையறியாதிருந்தேனாக், காருறின்றன்மையறிவித்தான்
 பேர்நந்தி, காருறின்றன்மையறிவாலறிந்தபின், னூறுறுக்கப்
 புறத்தாகிநின்றேனே." என்றும், திருப்புகழ். "சுட்டதுபோ
 லாசை விட்டுலகாசாரத் துக்கமிலாஞானச் சுகமேவிச்,
 சொற்கரணத்திநிர்க்குணமுடாடு சுத்தநிராதார வெளிகா
 ண, மொட்டலர்வாரீச சக்கரசடாதார முட்டவுமீதேறிய
 துமீதாய், முப்பதுமாறாறு முப்பதும்வேறான முத்தியாயா
 மோன மடைவேனே." என்றும், உண்மைநெறிவிளக்கம். "ம
 ண்முதற்சிவமதீரய் வடிவுகாண்பதுவேருப, மண்முதற்சிவ
 மதீரய்மலஞ்சடமென்றல்காட்சி, மண்முதற்சிவமதீரய்வடி
 வின்றிருவல்லாது, கண்ணுதலருளானீங்கல்சுத்தியாய்க்கரு
 துமன்றே." என்றும், அம்பலவாணையர்தசகாரியம். "தத்துவ
 மனைத்துநோக்கித்தனித்தனிச்செயல்கள்காண்ட, லொத்த
 தன்னுருவமாகுமொன்றையொன்றுணராதிது, சத்தியஞ்சட
 மேயென்னத்தானநிந்திடுதல்காட்சி, நித்தியமன்றுசின்னாணீ
 ற்குதலென்றல்குத்தி." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றிற்கா
 ண்கு, நினைத்தோன்றாமன்மறைத்துநின்றவாணவமலமென்
 னும்பேரத்தகாரமுநீங்கியென்றதற்குதாரணம். ஞானவாசிட்
 டம். "சுத்தயித்தையேயாதலினகங்கரந்துலைந்துபோமெஞ்

ஞானத், தத்துவந்தனைநினைதலாற்சித்திலேசாற்றகங்கரமெங்
கே, மெத்துநீரிலேபுழுதியுங்கனவிலேமேவுதோயமுமுண்
டோ, நித்தரூபத்தைநினைத்துவனொணுநிச்சயமறநிற்பாய்.”
என்றும், சிவஞானதிபம். “எண்ணியமுற்பொசிப்பகலாமா
யாபோகத்திதமகிதமறுகையினாற்றிரோதாயிரட்ட, நண்ணுமி
ருவினைதொலையொப்பாதலாலேநாடியமாாயையுமைந்தொழி
லுநட்டம், பண்ணுமவனவளதுவாமுன்னிலைச்சுட்டொழியி
ற்பற்றுகுங்கன்மமலரட்டமாகுந், தின்னமிகும்வடிவகல
மாயைநட்டஞ்சிவபோகம்வினைநதிடவிட்டகன் நிடுமாணவ
மே.” என்றும், சிவப்பிரகாசம். “ஏகமாய்த்தங்கால்வெல்
லைகளின்மீளுடெ ன்ணரியசத்தியதா யிருளொளிரவிருண்ட,
மோகமாய்ச்செம்பிலுறுகளிம்பேய்ந்தூகித்த மூலமலமாயநி
வுமுழுதினையுமறைக்கும், பாகமாம்வகைநின்றுதிரோதாயி
சத்திபண்ணுதலான்மலமெனவும்பகர்வரதுபரிந்து, நாகமா
நதிமதியம்பொதிசடையானடிக்கணணுகும்வகைக்கருணைமி
கறயக்குந்தானே.” என்றும், ஆனந்தருத்திரோசரந்தாதி. என்
றாமும்வெண்மதியும்விலகியேகுமெழிற்காமககோட்டம் வா
ழ்காஞ்சிமுதூர், மன்னுகாப்புநடமாடுமுக்கணவள்ளலுய
ரானந்தருத்திரோசன், வென்றூடுமலவலியையறுத்தலோடுமே
லானேனதுசத்தத்திருளாடுமன்றான், நன்றூளிலீருந்துதொ
ழில்புரியப்புக்கென்றகுதியின்மைகாட்டினான் நணிந்துய்ந்
தேனே.” என்றும், திருவருட்பயன். “ஒருபொருளுங்கா
ட்டாதிருளுருவங்காட்டு, மிருபொருளுங்காட்டாதது.” அ
ன்றியும், “புன்மொழிகளென்னுணரும்பான்மைதெரியாத

தன்மையிருளார்தந்தது” என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். “ஆற்றவரிதாற்றவரிதந்தோடுகாவாணவநோய், வேற்றுவிசாரமிகக்கொடிது-மாற்றுதற்குத், தேசிகர்க்கோனென்றளவிற்கு சிற்றம்பலநாடி, மாசினுவோ வென்றுரைத்தாள்வந்த.” அன்றியும், “செங்கமலத்தாள்வழங்குஞ்சிற்றம்பலநாடி, யங்கமலமறுத்தவாச்சரியம் - பைங்கிளியே, யாருயிரைக்காட்டிய திலாருயிரைக்காட்டி, யதிலாருயிரைக்காட்டியேயாங்கு” என்றும், உலசையந்தாதி. என்னையுந்தனையுங்காட்டாதென்று ளேனன்றுதொட்டித், துன்னியமலவீரத்தின்மொடககறுத்தறிவுகாட்டிப், பன்னருநூரியாதிதப்பராபரநிலையிற்சேர்த்தா, யன்னிலைபிறழாவண்ணமளித்தருள்கலசைவாழ்வே.” எ-ம், வரும், மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க. உயிர்க்குயிராய்ப்பெரும்பிரகாசமும்பெருந்தப்பமுமாய்ப் பெருஞ்செல்வமும்பேரானந்தமுமாய்ச் சருவத்துக்குமேலாய்விளங்காநிற்குந்திருவருளென்றதற்குதாரணம்: வாரணசியையா. “இரவிசதகோடிகளிருட்டென்னவிளவெயிலெறிக்கும் பிரசண்டபானு வெண்ணிலாமதிவடவையென்னவெகுளீர்நிலாவெழுநின்றசந்திரோதய, மரிபிரமரிந்திராதி செல்வநல்குரலெனு மளவிலாப்பெரியசெல்வ மண்டகேரடிகளையணுவென்றகுஷ்மேருகிரியமுதைவேம்பென்றவமுதம், பெரியபிரமப்பிரளயஞ்சிறிய துளியென்றுபேசுங்கிருபாம்புராசி பிரவஞ்சமதனிவளதெய்வமெல்லாமும்பிறந்தலையுமெனநகைத்தே, யுருவினுளனுதியே முத்தசித்தருபியாயுறைகிணறபரதெய்வமேயான்றாகியானந்தவுருவாகியென்னுயிர்க்குயிரானடரமசிவமே.” என்றும், சி

வாகாரீ த் தரிசனம். “எல்லாநாதா னுள்ள சாகத் சாலைல்லாத்
 துள்ளுமாகிச, சொல்லாதபொருளுமாதிததொல்லையாயெல
 லையின்றி, யல்லாதோர்வடிவொன்றினறியா நநசுவடிவேயா
 கிக், கல்லாதகாட்சியாநிக்கலந் ததாநீனறதன்றே.” என மும்,
 திருவருட்பயன். “ஆருளிற்றொரி பததில் சதுவேண்டும், பொ
 ருன்றறலை டிலுபேபால. ஆனறியும், “பெருக்கதுகா ல்னைபொ
 ருளாயெ 5. மருக்கனெ னநிரகுமரு 3.” என மும், தந்தவ
 ராயா. “வாணிலேபறக்கமண ண் லேது கழுவவானலாவணங்
 சமறறொருவ, ருணிலெபுகுதவ வரவாதகக ளளந்தநிணினாத
 துமுரைக்கப, போனதோருயிகாட் யுட்ப்பெண்சி த்தபுகன்
 றதெல்லாங்கை மில்வரின, ஞானமேயில்லையா யினனனவனா
 நாய்னுறககை பெனராடே.” என்றும், மோகவதைப்பரணி.
 “யாதமாயறிவிற்றநதலிருளொன் றுமில்லே, யாதுமாயறிவிற்
 பகவொளியொனறுமுளதே.” அன்றியும். “தெரியாதென்ப
 துநதெரிநதவிடததல்லாற றெரியாததுரிபாதிதமயிதுகாணச
 ம்மேலோசம்முலக்காய்” என்றும், திருவாசகம் “பொய்யாயி
 னவெல்லாம்போயகலவந்தருளி, மெருஞானமாகமிளரிகின்
 றமெய்ச்சுடரே.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருணவற்றற்காண்க.
 ஞானசாரீயத்திற்சுட்டறவுன்போதமா னதணுவளவுந்தீதான்றா
 மறககார்துநிலென்றதற்சுதாரணம்: ஞானசாகரவெண்பா.
 இந்நிரியக்கள்வரிருட்காலம்பேருறக்கம் வநதிடுமோவென்
 றுவழிபார்ப்பா-முந்தி, யமையாமனாமகல்ஞானக்கண்ணி
 விமையாமனோக்கியிரு.” அன்றியும், “ஏரியுறுநிலிருநாரைக்
 கஞ்சிநடு, வாரியுறுமீன்பொலவல்லினைகள்-சாராயல், மன்னு

ருவமெஞ்ஞானவாரிரடுவேபுதைந்து, நின்னூருவந்தீரானரும
 னில்." அன்றியும், "குறைவின்றைபுனலிற்கூடுங்கடாத, நிறை
 யநிறையநிறைய-மறையபபோ. மன்னிலைமைநல்லோரகம்பு
 றமென்றாமலருண், மன்னிய்தனுள்ளொடுக்குமாறு." என்ற
 ம், சிவானந்தமாலை, சுட்டறறகாட்சியினுலனிச்சொருபத்
 தைக்கிட்டக்கிடையாதுகேட்டியேல்-வெட்டனவே, விண்ணி
 ற்கதிரவன்பால்வேறற்றகாட்சியல்லாற், கண்ணிற்குமுண்
 டோகருதது." அன்றியும், "ஆறாறுக்கபாலாமானந்தமாககட
 ரு, னூறுநீந்தியனைந்தாலும்-வேறாறு, யான்முழுதில்வறநி
 யிடும்யாடுண்டுஞ்செய்யாக்கா, றுன்முழுதுமேலிடமேதா
 ன்" அன்றியும், "நிச்செயலற்றெப்போதுநம்முடனாய்நிற்குநி
 லை, யுச்செயலற்றேறுதிபிடவுற்றுக்கே-ளெஞ்சுயடங், கொன
 றுமறவொன்றாகியொத்துடனூன்பெத்தத்தி, நின்றதுபோன்
 முத்தியினுநில்." அன்றியும், "மித்தையுடற்கட்டறுத்துமெய்ய
 றிவாய்மெய்யொழிக்குந், தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றி
 ச்-சுத்தத், தனியாகித்தானும்பொய்த்தற்பரமாய்விட்டாற, செ
 னியானிதுசத்தியம்." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "அறிவா
 யிரீர்மயக்கமாகாதசையில், விநிசாய்விட்டாடேவிகற்பம்-பிறி
 யாத், த்ராஹுனிபோற்சமாதிவரின்ஞான, விராசனூமக்கொ
 ப்பாரொவர்." என்றும், பட்டணத்துபிள்ளைநாயனா. "வாச
 ற்படிகடந்துவாராதிச்சைக்கிங், காசைப்படுவதில்லையண்ண
 லேயாசைதனைப். பட்டிற்றந்தகாலமெல்லாம்போதுமபரமே
 ட்டி, சட்டிற்றந்தஞானத்தைச்சொல்." என்றும், திருவம்மாணை.
 தத்துவமானதுவித்தைகாணம்மாணை, தானந்தமானதேயா

னந்தமம்மாளை." என்றும், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "ஒழித்தேயு
ள்ளமுணர்வடையவொழியாவொருவன்வருமளவும், விழித்
தேயுறங்கும்விளங்கிவழியீர்,மேவுங்கபாடந்திறமினோ." என்
றும், பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை. "பொன்னுடரிந்திரனும்பூம
னுமாதவனு, மென்னுடுமெந்நாளுமேநாடித்-துன்னுத. வேத
முடிவின்விளங்குமொளியுயிரின், போதமுடிவிற்பொருந்து
மொளி." என்றும், இளசையந்தாதி. "என்னைமுழுக்கவிழந்த
விடத்தே, தன்னைவிளக்கியசாலிளசைக்கோன், மன்னமுதத்
தினைவானவருண்ண, வுன்னுவிடத்தினையுண்டமையென்னே".
அன்றியும், "என்னையெடுத்திவிழுங்கியெனக்கே, தன்னையளி
த்தருடத்துவநாதன், மின்னிளசைப்பதிமேவியிடத்தே, கன்
னியைவைத்தகணக்கிதுவென்னே." என்றும், பஞ்சாக்கரந்தா
தி. உளநின்றசாணிவொளிப்பனங்கேயென்னுளமொளிக்கிள்,
வெளிநின்றகாணப்படுவன்விரிகடற்றெள்ளமுதுந், தெளிநி
ன்றதேறலுங்ககப்பவென்சிற்தையெல்லாமினிப்பன், பளக்
றுத்தாண்டபஞ்சாக்கரநாதபசுபதியே." என்றும், சிவக்கியா
னசுவாமிகள். "நாதக்குழல்சரியநானெனுஞ்சாந்தங்ககாய
ப், போதக்கலைவிழப்புந்திவளைதெறிப்பப், பேதப்படாதிது
கப்பெற்றணையவாசைகொண்டேன், சீதப்புனற்சென்னைசெ
ன்னமல்லியீச்சுரனே." என்றும், திருவாய்மொழி. வாரிக்கொ
ண்டினைவிழுங்குவன்காணிலென், ஞர்வுற்றவென்னையொழி
யவெனின்முன்னம், பாரித்தத்தானென்னைமுற்றும்பருகினு
ன்,காரொக்குங்கார்க்ககாயப்பன் கடியனே." என்றும், ஞான
சூரியன். "சாக்கிரச்சாற்பனங்குளிரன்னையுந்நாணடிப்போ

னாற், சூக்கமாஞ்சுரமுத்தி உந்துதொல்விருளாடுமநி, டாக்சமு
 மழிவுமில்லாவறிவினால்தவம்போனாற், போச்சொடுவரையி
 ல்லாப்பூணப்பொருளவதெய்தம்.” என்றும், அவ்வேதவு
 ந்தியாரா. “எம்மதத்தோவொவ்வகைநீட்டைசொல்லினுஞ்சமம
 தமேயெமச்சூகீபறத், தறபோதமாய்க்குமேஹூகீபற.” எ
 ன்றும், திருப்புகழ், “அந்வுபுனைதருபுனிதரும்வழிபட மழ
 லைமொழிவ்காடுதெளிதரவொளிதக முநிகவயறிவதுபொரு
 ளெனவருளியபெருமானே.” என்றும், சுவபுராணம். “என
 றுமூப்பொருளின்றன்மையியம்பிரும்மலக்களெவலா, முன்
 றனக்கயவென்றோர்வித்தொழித்தநிஷுருவமாச்சி, நின்றநிற்
 பாரொன்றன்மங்கிலையினையுணாத்தமீசோ, வன்றுணையாகிநின்ற
 மல்குதன்னருளைக்காட்டி” அன்றியும், “சென்றுபுல்குறுவது
 ன்றிச்சோர்துநிற்ப்தவமன்றி யொன்றிரண்டென்பதன்றியு
 ணர்வுசுட்டொழிந்தநீயா, யென்றுநின்றிடுமென்றனையி
 ருந்தவாகாண்டியென்று, துன்றுதன்னிலைசொல்லாதசொல்
 லினு லுணர்த்திக்காட்டி.” என்றும், தணிகைப்புராணம்.
 “இருண்மலப்பந்தசீங்கியிருமையுங்கான்றசோற்றி, னருவ
 ருத்தகலத்தள்ளியருளொடுமளவளாகிப், பருதியிழ்கலந்துநி
 றகும்பாழொளிவிழியேபோலத், தெருளுறக்கலந்துநிற்குஞ்
 செல்வர்தம்மடமுமுண்டால்.” என்றும், காஞ்சிப்புராணம்.
 “உணர்பொருளுமுணர்வானு முணர்வுமெனும்பகுப்பொழி
 யநதொழிந்தபானுப், புணர்விழியுநீர்நிழலுந்தீயிரும்பும்புன
 லுவரும்பருகியீணர், துணையவிரண்டறுகலப்பினெம்முடனூ
 ய்ப் டேரீன்பந்துய்த்துவாழ்வா, ரினர்க்கிணாத்தமலக்கோதா

யவர்ஷேவே யெமக் கியிகொலிராமால்.” என்றும், சிகரூர்
 னதிபம். “பொறிபுலன் கணுபல்லேன்மனாடகனாபல்லேன்
 புகலரியகலாடிகனாநானல்லென்பொலிவர், ரதிகருயிரானல்
 லேனவைசடமென்றிவறறை உறித்ததில்வேறாய்கின்றவறிவு
 யிரொன்றிக, நெறிகருதத்துவஞ்சடமாராமல்வென்றவர்
 றைநியநிந்து நீங்குதற்குநின்னுயிடுக்குயிராய்ப், பிழிவறநி
 ன்றுணர்ந்தியிடுமொளியருளாமுலகிற் பிறவருவிழிகொளி
 யதவுமிருங்கதிரொப்பெனவே.” என்றும், கச்சிப்பசுவா
 மிகள். “வன்பளிக்குங்கொடும்பாசச்சிறைநீக்கிபொடிப்பிடுத்
 துமாறுநின்றங், சின்பளிக்குமுதனானென்றெ, சந்தமருளுயி
 ர்க்கருளினியல்புகாட்டித், தன்பளிகருமுறியிப்போசுத்தொ
 டர்சீக்கிடுகனசடிக்கீழ்த தன்னவைத்திட, டன்பளிக்குமா
 னநதருத்தி ரீசையுளளத்தழுத்திவாழ்வாம் ” என்றும், சிவ
 ஞானசித்தியார். “அறியாமையறிவகற்றியறிவிடுவாய் ய
 நிவுதனையருளிவைறியாதேயநிறு, குறியாதேயமுத்தி கக
 கரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதேகுழைநீருய்யைப்பா
 யிற், பிறியாதசிவன்ருளேபிறிந்துதோனறிப பிரயருசபேத
 மெலாநதானாய்ததோனறி, நெறியாலேயிவைமெல்லாமல்
 லவாகி சின்னென்றுந்தோன்றிவிவனிராதாரனாயே.” என்றும்
 ம், வீராகமம் “சமயவாதங்கணிக்கித்தத்துவமித்தை யாக்ஓ,
 நமையருவிருளேயாட்டிநானெனுமையகீக்கி, நமாதாயெ
 ன்னுண்மன்ருளானருட்சோழிகாட்டி, யமைவிலாவினப
 வெள்ளத்தழுத்தினென்னையாசான்.” என்றும், கிட்டையா
 ளக்கம். “மாயசம்போரையுமாயாமலெனும்மாதராயும்,

வீயவிட்டோட்டிவெளியேபுறப்பட்டும்யருளார், தாயுட
 ன்சென்றுதன்முதையைக்கூடிப்பின்முதையறந், தேயுமதே
 திட்டையென்றெழிற்கச்சியேகம்பனே." என்றும், சிவ
 ப் பிரகாசம். "பொறபுறுகருவீயாவும்புணராமேயறிவிலாமை
 ச், சொற்பெறுமநீதம்வநதுதோன்றாமேதோன்றிநின்ற, சி
 ற்பரமதனூள்ளச்சேயல்துத்திடவுதிக்குந், தற்பரமாகிநிற்
 றல்சாக்கிராதித்தந்தானே." எ-ம், வரும். மற்றம்வருவனவ
 ற்முறத்தான்க. பேரானந்தசொருபமாகியபரமசிவமென்றதற்
 குதாய்நம்: சிவபோகசாரம். "என்னையறிவென்றெனன
 றிவிலானந்தந், தன்னைச்சிவமென்றான்சந்ததமு - மென்னையு
 ன்னைப், பாராமறைத்ததுவேபாசமென்றானிம்முன்று, மா
 ராய்ந்தவர்முத்தராம்." ஆன்றியும், "நான்காய் நீயிங்காய் நா
 ட்டமறவைநத்தத்பின், ஐனெங்கேநீயெவகேநாதனே, வா
 நென்ற, மொனாநிநின்றயுணர்வுநீயுன்னறிவி, னன்றுகத்
 தோன்றுசுகநாம்." என்றும், ஆனந்தருத்திரோசர்வண்டுவிடுதூ
 து. "மறைக்கேர்வணத்தான்மறைச்சிலம்பான்மாவான், மறை
 க்கோவறிவரியமாண்பா-னெறிக்கொள், ஞயிருக்குயிரானுயி
 ரறிவுக்கெட்டான், பயிலுயிர்க்கெயின்பருளும்புண்பான் பயி
 லுநர்க்குக் கண்ணுமானந்தங்கனிவாயுமானந்தம் ழண்ணவத
 னமுமானந்தந் தண்ணறல்சேர் வேணியுமானந்தம்வியன்மா
 ர்புமானந்தம்பூணுமானந்தம்புயங்கரந்தா ணுணுடையு மா
 னந்தமானந்தமானந்தமானந்தமெவ்வுறுப்புமானந்த
 மானந்தன காஞ்சியுமானந்தமாய்க் காணநிற்பானத்தகையி
 ன்வாஞ்சையுமானந்தவள்ளறன்." என்றும், திருவிசைப்

பா. “ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றேயுணர்வுசூழ்க
 டந்ததோருணர்வே, தெளிவளர்பனிங்கின்றிரண்மணிக்குண்
 றேசித்தத்துட்டித்திக்குந்தேனே, யளிப்பவருள்ளத்தானந்தக்
 கணியேயம்பரமாடரங்காக, வேளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தர
 யைத்தொண்டனென்விளம்புமாவிலம்பே.” எனறும், துக
 ளறுபோதம். “அண்ணலுமானந்தமருளுமானநதமுயி றெண்
 ணிலாவானந்தமெவ்வுலகும் - பண்ணி யளித்தழிப்பராதி
 யமரருமானந்தங்களித்ததுவேயெங்குமெனக்காண்.” என்
 றும், ஒழிவிலொடுக்கம். “வேதாந்தம்பொலிருக்கும்வேதா
 ந்தசித்தாந்தம், நாதாந்தபோதம்நமுலினர்க்குரேதி, தனை
 க்கமுனறுதற்போதச்சார்புழியஞ்சந்தி, லுனக்கறிவானந்த
 முதிக்கும்.” என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். “ஆனந்தமே
 செவியம்புயத்தாளிணையங்கைகளு, மானந்தமேதிருக்கண்
 ணுஞ்செவ்வாயருண்மேனியெலலா, மானந்தமேதிருச்சிற்
 பம்பலவரருட்பொருளு, மானந்தமேயவன்றிலையுக்காழி
 யுமானந்தமே.” என்றும், கச்சியப்பசுவாமிகள். “பொருள்
 கொழிக்குநெடுங்கடல்கும்பெரும்புவியிலெஞ்ஞானும் பூந்
 துமாய்ந்து, மருள்கொழிக்குங்கடுதயரக்கடலமுநதுஞ்சி
 றியேனைவிலைவாவென், திருள்கொழிக்குமலரிக்கிப்பேரின்
 பப்பெருவீட்டிலியையவைத்திட், டருள்கொழிக்குமானந்
 தருத்திசோசையுள்ளத்தமுத்திவாழ்வாம்.” எனறும், ஆனந்
 தருத்திசோசரந்தாதி. “உயந்தாமென்றமராதொழுதாடநோ
 க்கமுறுத்தவர்கள்வேட்டவரமுதவுநாதன், பந்தாடுபூண்முலை
 யாள்பாகத்தண்ணலை பண்பினர்குழானந்தருத்திசோசன், பிந்

தாதவிருண்மலமும்பாணம்பிரதப் பெயர்த்தமலமறுத்தாங்கு
 த்திருக்கினேனை, முந்தாதவகைதெரித்துத்தான்முன்னுகிமு
 டியாதவின்பவெள்ளத்தழுத்தினேனை.” என்றும், அவிரோத
 ஷந்தியார். “சொன்னவின்னூவுபாயங்கொடுதொடர்ந்தன்
 னமெய்சிட்வைசேர்ந்துநீபற, வானந்தம்பெற்றிடென்றுந்
 தீபற.” என்றும், திருவாசகம். “தினேத்தனையுள்ளீதார்
 பூவினிற்றேனுண்ணுதே, நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பெசு
 ந்தொறுமெப்போது, மனைதெலும்புண்ணெகவானந்தத்தே
 ன்சொரியுங், குனிப்புடையானுக்கெசென்றுதாய்சோந்தும்
 பி.” அன்றியும், “கடவினூய்நக்சியாங்குந்நகருணைக்கடவி
 னுள்ளம், விடலரியேனைவிடுதிகண்டாய்விடவல்லடியாரு -
 விலமெமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்காசே, மடலின்மட்டே
 மணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமெ.” என்றும், சிவஞா
 னசித்தியார். “ஹும்பைக்காந்தம்வலிதாற்போலியைந்தங்
 ரூய்கையொரியிரும்பைச்செய்வதுபோலியனைத்தானுக்கி, ய
 ரும்பித்தந்தனததையனலழிப்பதுபோன்மலத்தையறுத்தமல
 னப்பனைத்தயுப்பேபோலனைத்த, விரும்பிப்பொன்னினைக்கு
 ளிகையொளிப்பதுபோலடக்கியொளித்தறுத்தானெல்லாம்வே
 திப்பானுக்கிக், கரும்பைத்தேனைப்பாலைக்கனியமுதைக்கண்
 டைக்கட்டியையொத்திருப்பனநசமுத்தியினிற்கலந்தே.” எ
 ன்றும், போரூர்முறை. “மன்னராவாருறுசுகமும் வானோர்ம
 கிழீந்துபெறுசுகமு மணிப்பைநாகத்தவர்க்கமு மற்றையோ
 ர்களடைசுகமும், பன்னுமிடத்திற்சிவத்தெழுந்தபரமானந
 தலேசமீனப் பகர்ந்தாய்த்ருவாயெழீந்தருளிப் படிதேன்

மறந்தீங்குமுல்கின்றேன், கன்னலெழுந்ததெளிசாமே கட்டுமாவின்நீங்கனியே கதவிக்கனியேநறபலவின் கனகச்சுளையேகதிமுளையே, பொன்னம்பொருப்பெயென்விருப்பே போதச்சுகமேஞ்சுகமே பிரணவொளியேயுள்ளொளியே போநாமுருகப்பெருமானே.” என்றும், திருவருட்பயன். “இன்புலுவார்துண்பாரிருளினெழுஞ்சுடரின், பின்புகுவாரமுன். புதுவாரின்.” அன்றியும், “இன்பதனைவெய்துவாரக்கீயுமவர்க்குருவ, மின்பகனமாதவ்னூல்.” அன்றியும், “இன்பருவமன்றியெழிலுருவமவேறுளவே, வின்பருவமேயிறைக்குமெண.” என்றும், பட்டினத்தூப்பிள்ளைநாயனார். “அட்டாங்கயோகமுமாதாரமாமுமவத்தையைந்தம், விட்டேறிப்போனவெளிதனிலேவியனென்றுகண்டேன், மட்டாங்கியானந்தத்தேனூறலுண்டிமதிமயங்கி, யெட்டாதபேரின்பமெனைவிழுங்கியிருக்கின்றதே. ஏ-ம், வரும். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. (கஅ)

சுழிற்றினிலரவுங்கட்டைக்கள்வனும்போலமாயா, மயக்கறன்முத்தியென்னும்வைதிகமுடிவுமான்மா, முயற்சிபோய்ச்சுகாதீதத்துண்மொழிதமோடியம்போற்போத, மயர்த்தன்முத்தியதென்றோதாகமமுடிவுமதேயென்றும்.

இ-ள்.—உள்ளகயிற்றினிடத்து இல்லாத பாம்புகற்பிதமாய்த்தோற்றுதல்போலும் உள்ளகட்டையினிடத்து இல்லா

த கள்வன்கற்பிதமாய்த்தோற்றுதல்போலும் உள்ளபிரமத் தினிடத்து இல்லாதமாபகற்பிதமாய்த் தோன்றுதென்றநிந து இம்மாயாமயக்கஞ்சிறி துந்தோன்றாது இறந்தமாத்கிரத்தி ல் வீடென்றுகூறும் வேதாந்தத்தணிபின துஅனுபவமும் ஆ ன்மாவாயது முயற்சியிறந்து ஆனந்தாதீதத்தினுள்விளம்பா ின்ற பெத்தத்திசையில் ஆணவராசி யிருப்பாபாப்போலு ம் அஞ்ஞானத்தாலெழுந்தற்போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாது இ றந்துகின்றலே வீடென்றுகூறாமமுடிவினது அனுபவமு மாகிய ' இவ்விரண்டனுபவமும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம் ஆங்குமாயயாலெழுந் கருவிப்போதமும் ஆணவத்தாலெழு ந்தற்போதமும் இன்றிநிற்கையால் இதனைநீன்றாய்ச்சயித் துப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவெனறுகூறி மேலுமருளி ள்செய்வான்.—எ-று.

அவித்தியாகதமாயிருந்த சீவனுனது புன்மையறிவாயிரு ந்தும் நானென்று எதிரிடுமாயபோதஞ்சிறிதுந்தோன்றாது ஒழியவே அப்புல்லறிவொழிந்து சீவசாட்சியாயிருந்தபிரமமே தானாகலான் வைதிகமுடிவும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாமெ ன்றும் ஆணவமயமாயிருந்த வான்மாவானது புன்மையறிவா யிருந்தும் நானென்றெஜிரிடும் அஞ்ஞானபோதஞ்சிறிதுந்தோ ன்றாது ஒழியவே அப்புல்லறிவொழிந்து ஆணவமயமாயிருந்த துபோலத் தனக்குமுதலாகிய சிவமயமேயாம் ஆதலால்ஆக மமுடிவும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாமென்றுகூறினார். கயிற் றினிலரவுங்கட்டைக் கள்வனும்போலமாயா மயக்கறன்முத் தியென்றதற்குதாரணம்; சிவாகமார்த்ததீரிசனம். “சட்டெ

னத்தெளிந்தான் சர்ப்பிரக்சுவிற்காணுதாற்போற், கட்டினபா
 சம்விட்டாற் கண்டிலன்பெத்தம்பின்பு, சிட்டநற்சபாவமே
 யாஞ்சீவன்முத்தன் நேசத்தை, விட்டபின் பரமமுத்தன்வி
 யோமம்போற்கடநாசத்தில்.” என்றும், சித்தாந்தசிகாமணி:
 “கயிற்றரவிப்பிவெள்ளிருற்றியிற் கள்வன்மிக்க, வெயிற்படு
 கானற்றெண்ணீர்வண்ணிற்கந்தருவலூர்ப்போல், இறப்பறுநித்த
 சச்சிதானந்தசிவத்தின்கண்ணே, செய்ப்பிடுபொருளாய்த்தோ
 ன்றுஞ்செப்பியவுலகமன்றே.” என்றும், விருத்தாம்பிகை
 துதி. “பழுதையென்றுணரின தின்முனர்த்தோன்றும்பாம்புடி
 ப்பழுதையானதுபோன், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணி
 ன்முராணுறுசராசரமெவையு, மெழுதருமறிவாய்விளங்குமெ
 ன்நிகைத்தென்னெழுபவந் தடைத்தெனையளித்தாள், கெழு
 மணிமுத்தாநதிசெறிவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே.” என்
 றும், காசிகண்டம். “கானலிடத்தெண்ணீருங்கயிற்றினில்
 வாளரவுமலைகடலிற்பட்ட, கூனமுது கிப்பியிற்றேன்றும்
 வெள்ளியும்முதலுண்மைகுறுகின்றீரு, மானவைபோனினை
 யுணரிற்றேன்றுசெகமனைத்துநிலலாதகலுமாற்றாற், நேனல
 ர்பூங்கடுக்கையணிசெல்வநினதறைகழற்றாள் சென்னிசேர்ப்
 பாம்.” என்றும், போரூர்முறை “பாம்பாகத்தோனிற்றபழு
 தைசற்றுந்தோன்றாவாம், பாம்பின்றந்தோன்றிற்றபழுதையே
 மேம்பாடாய்ப். பொய்தோன்றின்மெய்தோன்றாப்போருரா
 நின்னருளான், மெய்தோன்றிற்பொய்தோன்றாவீடு.” என்-
 வரும். மற்றுமவருவனவற்றாற்காண்க. ஆன்மாபூயற்கிபோ
 ய்ச்சுகரத்தித்துண்மொழிதமோமயம்போற்போதம்யர்த்தன்

முத்தியென்றதற்குதாரணம்: பரமசைகட்டியம் பலவாணர். “பெத்தனுக்குமுத்தமும்பேந்முண்டோலம்பலவா, பெத்தனுக்குமுத்தனும்பேந்மலை-பெத்த, நவதந்தலிட்டுநீங்கான ஸ்போலரூனி, சிவத்தைலிட்டுநீங்கான நிணம்.” என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். “முத்தியும்பெத்தமுமொன்றாகக்காட்டிமுழுதுநிறை, சத்தியங்காட்டிச்சதாசிவங்காட்டிச்சதுவிரண்டு, சித்தியங்காட்டுந்நிறமபலநாடிசொப்புரத்தோன், பத்தியுருான முயில்லாதவெண்ணப்பரிந்தெடுத்தே.” எனலும், திருமந்திரம். “அறியாமையென்றமறியாதவெம்பிகை, யறியாமையே யறியாபிரகாரத்தேனை, யறியாமைநக்கியறிவாக்கிண்டிபின், நறியாமையோலையமர்ந்திருந்தேனை.” என்றும், எதிர்காலத்திரங்கல். “ஆனவர்தோடத்தனிதமானபடிமெஞ்ஞானத்தானுவீனோடதனிதஞ்சாரூராளநாளோ.” என்றும், அவிரோதவுந்தியார். “ஒன்றியகேவலமென்றேயுனத்தகுந், துன்றிருளொன்றிலுநதீபற, சத்தமநாயந்தென்றுந்தீபற.” என்றும், சிவபிரகாசம். “ஒன்றியகடாகியொன்றினொருமையாயிருமையாயினொன்றினொன்றழியுமொன்றதெனனிவொன்றாகாதியி, ஒன்றிரும்புறழினின்றமுயிர்?னந்தொழிலும்வேண்டு; நிமான்நிநினதுணருமுண்மைக்குவமையானவததோடொன்றே.” எ-ம,வரும. மறதும்வருவனவற்றற்காண்க.

திரையறுநீர்போற்சீந்தை தெளிதன்மும்மலங்கணிகல், கரைவுறத்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றதன்முப்பாழ்குடத்தல், புரையறுசாக்கிராதீதந்திரிபிடியும்போ

க்கல், வரைவுறுமுத்தியென்ன வழங்கிடங்களும்தெ
ன்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களில் ஆன்மாவானது அலையற்றசா
சுரம்போலச் சீத்தம் அசைவறத்தெளிந்த நின்றவிடமேமோ
ட்சமென்பதும் போதத்தக்கு மறைப்பைச்செய்யும் ஆண
வமும் மயக்கத்தைச்செய்யுமாயயுஞ் சலனவிகாரங்களைச்
செய்யுங்கன்மமும் என்னுந்திரிமலங்களும் நீங்கிநின்றவிட
மே மோட்சமென்பதும் உள்ளத்தெழுநின்ற ஞாயிதீபோன்
ற பேரொளியைநினைப்பறகினைந்து ஆதனநிவேறென்றுமி
ன்றி நிறைந்தவனுபவத்தினிடத்தழந்த வழந்திப்பரமாணுவா
ய்க்கரைவுறத்தேய்ந்துதேய்ந்து உத்துவிதமாய்ப் பேரொளி
யேயாய் நின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் மாயையமாறியவி
டத்துச் சீவனமென்றுஞ் சீவன்மாறியவிடத்து பரமாமென
தும் பரமாறியவிடத்துச் சிவமாமெனதுஞ் சிவமாறியவிடத்
துச் சயமபிரகாசமாய் விளங்குமென்றும் இங்ஙனக்கூறுகி
ன்ற சீவப்பாழ் பரப்பாழ் சிவப்பாமென்னு மூன்றுபாறையுங்
கடந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் குற்றங்கனிங்கிய
சாக்கிரத்தக்கதீதப்பட்டு நின்றவிடமே மோட்சமென்பதும்
காண்பானுநியஞானருவுங் காட்டுவதாகிய ஞானமுங் காண்
பதாகியனேயமும் என்னுந் திரிபிடியநீங்கிநின்ற விடமே
மோட்சமென்பதும் ஆக இங்ஙனம் அறுவிதமாய்க்கண்டித்து
க்கூறிய மோட்சநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம். ஆங்
குச்சித்தக்கலக்கமின்றிச் சுபாவத்தெளிவேயாய் நிறிகையானு

மறைப்புமயக்கவிகாரங்களின்மையாலும் போதமானத ஈ
 னுவளவுந்தோன்றாமற் றகார்த்தநிற்கையானுஞ் சீவன் பட்டு
 சிவமென்னுங்கெற்சிதமகன்றுநிற்கையானுஞ் சாங்கிரங்கட
 ன்து அத நிற்கையாலும் உணர்வானும் உணர்வும் உணர்பொ
 ருளுமின்றி நிற்கையாலும் இவ்வடையாளங்களை அந்நிதி
 லைக்குள்தோன்றநீ நன்றாய்நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொ
 ள்வாயாக வென்றுக்நி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அலையற்றசாகரம்போலச்சித்தமசைவறத்தெளிந்த நின்
 றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். “உனா
 யற்றவொன்றையுரைசெய்யுமமர்காள், கரையற்றதொன்றை
 க்ககாகாணலாகுமோ, திரையற்றநீர்போலச்சித்ததெளிந்
 தாற், புரையற்றிருந்தான்புரிசடையோனே.” என்றும், வயி
 ராகசதகம். “கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய்க்காட்சியாற்கல
 ந்தவாதனையாவும், விண்டுமூடமற்றலையிலாக்கடலெனவிள
 ங்கிளையெனினெஞ்சே, யுண்டுகொன்னமக்கொருதயராங்
 குவீடுளங்கையிற்கனியேயாம், பண்டைமேவியபயமெலாம
 துங்குருபசத்தினும்புகலாமே.” என்றும், திருவாசகம். “வை
 த்தநிதிபெண்டீர்மக்கள்குலங்கல்வியெனும், பித்தவுலகிற்
 பிறப்போடிற்றப்பென்னுஞ், சித்தவிகாரக்கலக்கந்தெளிவித்த,
 வித்தகத்தேவர்க்கேசென்றுதாய்கோதம்பீ.” என்றும், தே
 வாரம். “சித்தந்தெளிவீர்காட ளத்தனாரூபப், பத்திமலர்நூவ
 முத்தியாகுமே.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க.
 போதத்துக்கு மறைப்புமயக்கவிகாரங்களைச் செய்யுந்திரிமல
 ங்கனூ நீங்கிநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சி

வபோகிசாரம். “எங்குமிருக்குமறிவுநீயேகமா, யங்கங்குணர் த்துமறிவுநாம்-பொங்கு, மலமறைத்தல்மாயையக்கல்விகாரப, பலமனைத்துங்கன்மலம்பார்.” என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். “மூடிமுன்னிருந்தீபம்மூடினகும்பம்போனா, னீடுமுன்னோளியாயெங்குநிகழ்ந்ததாங்காத்தமாவு, மூடிமுன்மறைந்திருந்தமும்மலம்விட்டபோனா, நீடுதன்சொருபமாகிரிகழ்ந்துதான்விளங்குமன்றே.” என்றும், தணிகைப்புராணம். “இரண்டறப்பண்டேகலந்தீடுமனாதிமுத்ததனிலிருண்மலமாயை, திரண்டவன்கரும மறுத்தவன்றையுந்தரிசித்துத்தன்னையுக்கண்டு, முரண்டகுமுலகிறயின்னுலகுறங்குமுமுத்தவப்பொருள்வயின்விழித்தோ, னரண்டகவாண்டவமலனேநேயமாகியவருஞ்சிவயோகீ, என்றும், திருமந்திரம் “கருடனுருவங்கருதுமளவிற, பருவிடந்தீர்ந்துயங்கெடுமாபோற், குருவினுருவங்குறித்தவப்போதே, திரிமலந்தீர்ந்துசிவனவனாமே.” அன்றியும். “செத்தார்பெறும்பயனாவதே தெனிற, செத்துநீர்சேர்வதுசித்தனைக்கூட்டிடல், செத்தாரிருந்தார்செகத்தற்றிரிமலஞ், செத்தார்சிவமாய்சித்தார்த்தாமே. என்றும், சிவப்பிரகாசம். “ஆரிவையரின்புறுமுத்திகந்தமைந்தமறுமுத்திதிரிகுணமுமடங்குமுத்தி, விநீவுவினைகெடுமுத்திமலம்போமுத்தி, விக்கிரகரித்தமுத்திவிவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்திசித்திமுத்தி, பூடாணமுத்தியிவவபழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயிருள்சேர்முத்தி, திகழ்முத்தியிதுமுத்தித்திறத்ததாமே, எம், வரும். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. உள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிறுபோன்றபேரொளியினிடத்

துக் கரைவுறத்தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றதனே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருவாசகம், “லுன்றெனக்கருளியிருளகடிந்துள்ளத்தெழுதின் தரூயிறேபோன்று, நினநறின் நனகமநினைப்பறநினைந்தானீயலாற்பிநிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றந் திருப்பெருநதுறையுறைசிவனே, ‘பொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லைபாருளனையறியகிற்பாரே.” என்றும், திருவாய்மொழி. “நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்டேனாகமயதுவிதுவென், ரென்றுமொருவாக்குணரலாகாவுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிதாய்ச், சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுயின்றித்தேய்ந்தற்று. நன்றுதிதென்றறிவரிதாய்நன்றூரானங்கடந்தே.” என்றும், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். “நீரொடுதண்ணுலிவின்றிநீரானவாறுபோ, லூரொடுபேரில்லானேடானநினையெநெஞ்சமே.” என்றும், தாயுமானார். “சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாக, நின்றவிடுமென்றநிலைநெருநாளெந்நாளோ. என்றும், தேவாரம். “பாஞ்சுபூகிகத்துண்ணிந்நபண்பனை, யாய்ந்துவாய்ந்துவறிவாலறிந்தின், தேய்ந்துதேய்ந்துசிவமல்லதில்லையென், ரேரார்ந்துபோனதென்னுள்ளமுமெள்ளவே.” என்றும், வரும். -மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க. சீவப்பாழ்ப்பரப்பாழ்சீவப்பாழென்று மூன்றுபாழையுங்கடந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: போதரத்தினூகரம். “மத்தமாம்புலன்மாரியவிடத்தேமன்னுயிர்வெளிப்படுமதுபோய்ப், பெத்தமாமுயிர்மாரியவிடத்தேபெரும்பரம்வெளிப்படுமதுபோ, யத்தமாம்பரமாரியவிடத்தேயமலருஞ்சிவம்வெளிப்படுமதுபோய்ச், சுத்த

மாஞ்சிவமாநியவிடந்தேதோன்றிடுஞ்சயம்பிரகாசம்.” என்றும், தணிகையந்தாதி. “மாருதசிவஞானப்பேறளிக்கும்வலியனைத்தும்வாவித்தாககிப், பாருதவினைவலியுமுப்பாமூக்கப்பாலாம்பாழினின்று, வேறாகவொருவுமவர்தாமன்றேவுலச்சமெலாம்விரிபத்தோற்று, மாறாறுங்சடந்திருததணிகைவரையாராக்குரியவடிமையாவார்.” என்றும், சிவீச்சியானசுவாமிகள். “முப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்மனையகத்தே, தப்பிமெலன்னைத்தனியேயழைத்தருளி, யொப்பாமமணியிலேயொன்றுபடச்சேர்வதென்றே, செப்பாப்புசுழ்ச்சென்னைச்சென்னைமல்லியீச்சுரனை.” என்றும், திருவள்ளுவர். “எந்தவுண்ணீரிருந்தவூர்கீர்கேளி, ரந்தவுர்ச்செய்தியறியீரோ-வந்தவூர். முப்பாழும்பாழாய்முடிவிலொருருனியமா, யப்பாலும்பாழென்றறி.” என்றும், வேதசிரோதயம். “சும்மாயிருக்கச்சுமுதயமாசிவிடு, நம்மாணைநம்மாணைநம்மாணை-யம்மாணை. முப்பாழும்பாழாய்முடிவிலொருருனியமா, யப்பாலும்பாழென்றறி.” எ-ம், வரும். மற், நம்வருவனவற்றற்காண்க. சாக்ஷித்துக்கதிதப்பட்டுநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம், சிவஞானசித்தியார். “சாக்ஷித்தேயதித்ததைப்புரிந்தவாகளுலகிற்சருவசககநிவிர்த்திவந்ததேபோதனாகளவர்கள். புக்கியத்தைப்பகர்வதுவெனனிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப்பரத்தையடைபராவசிவரன்றே, வாக்குமுடிக்கித்தரசாண்டவர்களரிவையரோடனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர், நோக்கியிதுபுரியாதோர்புறப்பற்றற்றாறு துழைவர்பிறப்பினிஸ்வினைகணுங்கிடாவே.” என்றும், சிவப்பிரகாசம். “நீக்க

யிலதிமமாசுநீரைந்தகேவலமாரீர்மை, சாக்கிரங்கலாதசேர்ந்தசகலமாந்தன்மையாசு, மூங்கமிவிரண்டுங்கூடாதொழியவோர்நிலையினிடு, சாக்கிரவதீதஞ்சுத்தத்தன்மையதாசுந்தானே.” என்றும், தணிகையாதாதி. “சில்லாதநீடுலகநெடுவிசும்பினெழுத்தென்னநீங்க்காட்டி, யொல்லாதமலமறிவுமுயிரிவும்பேரறிவாயொளிநாநிற்பக், கல்லாரகிரிமுருகன்கலந்தனித்தசாக்கிராதிதத்துண்மை, வல்லாரகளைநதொழிலுமைநதொழிந்ாரணநிலையுமுருவார்மாதோ.” என்றும், சசிவன்னபோதம். “வினவிற்பாத்தையறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வினைமாறியே, நனவிற்குமுத்தநிலைவரினப்பொருட்டிகமுருலனாகவே.” என்றும், திருமந்திரம். “சாக்கிராதீதத்திலாணவந்தானுண்மை, சாக்கிராதித்தநிரியத்துத்தானாஞ், சாக்கிராதிதமாணவயிடைத்தான்விடச், சாக்கிராதிதமாயானுண்மைதந்ருமே” என்றும், உபதேசமாலை. “நோக்காதுநோக்கிரொடிகொட்டிமன்னேரஞ், சாக்கிராதிநிலைசாதிததோ-ராக்ககச், சுமையெடுத்துநாளுந்துயருறார்சொன்னே, னுமைபங்கனையுவுவந்து.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுமாகிய திரிபிடியு நீங்கிநின்றவிடமேமோட்சமென்றதற்குதாரணம்: வினாவேன்பா. ‘காண்பானுங்காட்டுவதுங்காண்பதுவுநீத்துண்மை, காண்பார்கணன்முத்திகாணர்கள்-காண்பானுங், காட்டுவதுங்காண்பதுவுந்தண் தடந்தைச்சம்பந்தன், வாட்டுநெறிவாராதவர்.’ என்றும், பிழமகிதை. “ஆனதாகத்தெய்வமதேயடையும்விடயமிந்தியமாய்த், தானுமாகித்தனைத்தன்முற்றினே துகருங்

தன் ஸமயது, வுனமாகுஞ்ராதாதுயொழித்தேயுள்ளவறிவதனா
 ற், ருனையாகக்கண்டிருத்தல்சத்தாயுள்ளபுசையது." என்று
 ம், ஞானவாசிட்டம். "முடிவுகனவஞ்ஞானமில்லாநீடுயிலது
 வாழும்மையாகு, மடர்தருளுதுருஞானஞேயமெழுந்தொடு
 ங்குநிலையதுவேயாகுந், திடவிசம்பன்றாயிருநதும் விசம்பர்
 னநிலையதுவாஞ்சித்தம்புந்தி, படர்மணம்போய்த்தாவர வுள்
 ளறியுபெறிலொப்பாமப்பரமரூபம்." அநீறியும்; "ஓங்குசின்
 மாத்திரப்பொருளாமோங்காரத்தையுண்ணீனந்து, தாங்குதி
 யானபரனுகித்தொடர்சங்குபமெல்லாம்போ, யாங்குதொழி
 லேடனை யையமனனஞானஞேயயிகை, தாங்குஞ்ராதாவனைத்
 துமறத்தனிச்சித்திரம்போனெடிதிருநதான்." எ-ம், வரும். ம்ற்
 றும்வருவனவற்றற்காண்க. (உ0)

சகலகேவலங்கணீங்கற்குமனேலயமாயோங்கல்
 பகர்சுகாதீதமாதல்பயிலுமுக்குற்றறந்தீர்த
 'ஸிகதுறவெனதுயானென்னிருஞ்செருக்கறுத்தலின்ன
 தகவுறுமுத்தியென்றேசாற்றிடங்களுமதென்றும்.

இ-ள்.—ஞானதூல்களிலான்மாவானது சகலகேவலமெ
 ன்ணும்நீனப்புமறைப்புநிங்கிநின்றவிடமே மோட்சமென்ப
 தம்மென்மைபொருந்தியமனேலயமாயுயர்நதுநின்றவிடமே
 மோட்சமென்பதும் விளம்பாநின்றபேரின்பத்தில் அழிதப்பட்ட
 டவிடமே மோட்சமென்பதும் பொருந்தாநின்றகாமம் வெகு
 ள் மயக்கமென்று முக்குற்றங்கணீங்கிநின்றவிடமே மோட்ச

மென்பதும் வலிமைபுறத்தலுகரணங்களை யானென்றும் புலனடிகளையென தென்றும் அபிமானிக்குமபடி மயக்கிநிற்கும்பெரியமயக்கத்தை யொழிந்துநின்றவீடமே மோட்சமென்பதும் இவைகள்மேன்மை., பொருநதியமுத்தியென்று விளம்பாநின்ற விவ்வைவகைமுதநிலைகளும் அநநடுநிலையனுபவமேயுாம். ஆங்குநினைப்பு மறப்பின்மையானு மனோவீருத்தியினமைடனும் ஆனநாநிதமாநகையானும் விருப்புவெறுப்புமயக்கிண்மையாறுத் தேகடிகவபிமானமினமையானும் இவ்வடைபாளங்களை அநநடுநிலைக்குள் தோன்ற நீரன்றாய் நிச்சயித்துப்புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாக வென்றுகூறிமே லுமருள்செய்வான். --எ-று.

சகலசேவலணி வகினவீடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். “அறிவறியாமையிரண்டுமகற்றிச், செறிவறிவாயெங்குநின்றவிவனைப், பிதிவறியாதபிரானென்று பேணுக, குறியறியாதவாகோனறியாரே.” அன்றியும், “இரவும்பகலுயிலாதவீடத்தீற், குரவஞ்செய்வின்றகுழலியையாடி, யரவஞ்செய்யாமலவளுடன்றுங்கப் பருவஞ்செய்சாகக் கிரப்பாலொமாமெ.” என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். “சினந்தனையற்றுப்பிரியமுந் தானற்றுச்செய்கையற்று, நினைந்ததும்ற்றுநினையாததுமற்றுநின்மலமாய்த், தனந்தனியேயிருநதானநததித்ததைக்குகின்ற, வனந்தலிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்தனே.” என்றும், தேவிகாலோத்தரம். “நித்திரையும்பராக்கினையுரீக்கிச்சித்தமொருநிலையுஞ் சேராமனி அத்திக்கொண்டாற், சித்தமொருபொருளினையுஞ்சேராதாதி

முத்திமுடிவுரை.

ச்சேருவகைசேராமற்செல்லநின்று, மத்த
 கையொன்றுமருவாதவகைநிற்குமதுவேயா
 யென்றுமறையிடவிடாதுமுறையிடவுமாக.
 யுங்கானே.” என்றும், சைவசீமயநெறி. “
 லாதவிடத்தே, பரமசிவம்பாராமற்பார்த்து.” எ
 ம்மானே. “உற்றநினைப்புமறப்பற்றெனம்மீானே,
 தத்தேயொத்தேன்காணம்மானே.” என்றும், மோக்வ
 ணி. “ஆங்குணராமைபுமுணர்வுமாகியகோள்நறிருந்து,
 னர்காண் சுகமடைவர்சம்மேலோசம்முலக்காய்.” என்றும்,
 அஞ்ஞானவதைப்பரணி. “அறிவறியாமையழிந்தனோ, யறிவ
 றியாமையழிந்தனோ, பிறிவறியாமைபிறந்தனோ, பிறிவறி
 யாமைபிறந்தனோ.” என்றும், திருப்புகழ். “அறிவுமறியாமை
 யுங்கடநதிவுநீருமேனியென்றறிந்தருணசரணரவிற்தமென்
 றடைவேனோ.” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவறறற்காண்க.
 மனோலயமானவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: பிரபு
 லீங்கலீலை. “மனததையடக்கமனநதுணையாகும், பினைத்துணை
 யின்றதுபெற்றனனாகிற், நனிச்சிவமேயொருநானெனவாழ்வ,
 னினைத்துமறநதுநிலத்துழலானே.” அன்றிம், “மட்டறவோடு
 மனத்தைநிறுத்திக், கட்டுதல்வீடுவிடுத்திடல்கட்டுடென், ரொ
 ட்டியபண்பினுரை பர், சிட்டனவட்கருள்செய்தன
 னன்றே.” என்று. ிசப்பா. “பூதமுங்கணமும்பொ
 றிகளைம்புலனும்பொருந்திய்குணங்களோர்முன்று, நாதமுங்
 கடந்தவெளியிலேநீயுநானுமாய்கிற்குமாறுளவோ, வாதமுஞ்
 சமயபேதமுங்கடந்தமனோலயவின்பசாகரணே, யேதுமொ

முத்திமுடிவரை.

ன்செயலேயிறைவனேடே கராயகினே." எ
 ிகிசாரம். "அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
 ன்தோனா, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவ
 ிந்தோனா, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவ
 னா, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேனா
 னையும், திருமந்திரம். "மனமாயமாயமா
 னமாயதான்மாயமறறொன்றுமிலைப், பின
 டாம்பிதற்றவும்வேண்டாந், தனையாயந்திருப்பது
 னானே." எ-ம், வரும். மறறும்வருவனவற்றறகாண்
 திதிரானவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: ஞா
 னகாதிதமணமாலை. "உனனாதேதேடாதேயுணறியொருமந
 ிரங்கள், பன்னாதேசாத்திரங்கள்பாடதே-யெந்நாளு, மப்பா
 ருமுப்புவசமயானசுகாதிதத்தே, யெப்போதுஞ்சமமாவீரு.
 ன்றும், ஒழிவல்லொடுசம. "சுகாதிதம்வேண்டித்தொழில
 செய்வொமென்று, னகாரோதுயில்வார்நடந்தோ-விகாரமெ
 னச், சாதிரீமும்புசைச்சமாதிகருஞ்சார்போதக், கொ
 திரங்காண்மாயககுழாம்." ன்றும், துகளறுபோதம் "இந
 தச்சகத்தையினிநிவீழியாம, லந்தவறிவிலயந்ததுபோற்-றொ
 ந்தமறப்பு, போதாயிதுவேசுகாதிதம்பொய்யற்றொந், காதார
 மானவருள்." ன்றியும், ஒனதுஞ்
 ரா, னனறியொருபொருளுமாகீடு நதிச், சொல்ல
 ரியுவின்பச்சகதுக்கீதமாய், நிலவயபுமேங்கலை" எ-ம்,
 வரும், மறறும்வருவனவற்றறகாண்க. முக்குற்றந்தீர்ந்தவிட
 மே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சித்திரந்தசுகாமணி, "வெ

முத்திமுடி வுரை.

ய்யகாநீம்வெகுளிமபக்கமா, மையுலாமதயானைவளர்ந்தெழு, செய்யமாசிவஞானம...ங்கன்முன், னுய்யுமோநின்றெருருகணமேனமே” என்றும், பகவத்கீதை. “அறிவினையழகுதிகவநிரதெலாவவாவுநீக்கி, வெறிதருவெகுளிகாமமயக்கநீதின்பதுன்பம், வறிதெழும்பொழுதில்வாட்டமகிழ்ச்சியென்றிவையுமாய்த்துப், பொறிதருபுகழுந்தீநீகும்போற்றல்போற்றமைபோக்கி.” என்றும், பிரபுலிங்கலீலை. “வடுவனகாமம்வெவ்வெகுளிமாலிவை, தொடுவனகுநீசிவசரங்கடொல்பவந், கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ, ணடுவனவெனப்புலனட்டவாற்றலாய்.” எனறும், திருவள்ளுவர். “காமம்வெகுளிமயக்கமிவைமுன்றி-ஐமங்கெடக்கடுநோய்.” எ-ம், வ்ரும். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. என்ன துயானென்னுஞ்செருக்கற்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம் சிவஞானசித்தியார். “யான்செய்தேன்பிறர்செய்தானென்ன துயானென்னுமிககோணஞானவெரியால்வெதுப்பிரிமிர்த்துத், தான்செவ்வேநின்றிடவத்தத்துவன்றானேதோதனையளித்துமுன்னிற்கும்வினையொளித்திட்டோடு, நான்செய்தேனெனமவாக்குத்தானங்கின்றிநண்ணுலிக்கும்போகத்தைப்பண்ணுவிக்குங்கன்ம, மூனசெய்யானானநதானுதிப்பிணலலொருவருச்சு மியானெனத்திக்கொழியாதன்றே.” என்றும், பிரபுலிங்கலீலை. “யானெனதென்பதிருந்திடுகீற்று, ஞானமுறானநாண்ணிலனாயிற்றுணிலையாதசுகந்திகழ்கிரகுந், தீனமிலாதசிவந்திகழாத்த.” என்றும், திருவாய்மொழி. “நீற்றுமதென்றிவைவேர்முதன்மாய்த்திறை, சேர்மினியிர்க்கதனேர்நிறையிலீலே.” என்றும், சி

முத்திமுடிவுரை.

ம்பலநாடியார். “யானென தூநீக்கியிறைநிறைவிலொன்றா
 , யானென தூநீக்கா திருத்தினுன்-யானெனது, தங்காதவ
 பாற்றுஞ்சண்பைச்சிற்றம்பலவன், மங்காமற்காத்தாண்ட
 னு.” என்றும், இளசையந்தாதி. “என்ன துயானெனுமிந்தம
 ன்கைத், தன்னருளாலொழிக்கும்மிளசைக்கோன், கன்னி
 யத்தொடுகைவளைக்கே, கொன்னுறுமேனி குழைந்த
 மையென்னே. என்றும், அவிரோதவுந்தியார். “யானெனதெ
 ன்செருக்கீர்த்தமகன்கொன்மெஞ் ஞானியென்றோதியவுந்தி
 பற, நான்மறையாதியவுந்திபற. என்றும், சீருவள்ளுவர். யா
 னெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான், வாடோக்குயர்ந்தவுலக
 ம்புகும்.”எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. (2க)
 சஞ்சலமில்லாச்சித்தந்தான் சுத்தசிவமாயோங்கல்
 விஞ்சுயிர்க்கரணங்கெட்டுவெறுஞ்சிவகரணமாத
 றுஞ்சுறுபாவனாதஞ்சுமாவிருத்தலின்ன
 வெஞ்சுறுமுத்தியென்றேபியம்பிடங்களுமதென்றும்.

இ-ள்.—ஞான தூல்களில் ஆன்மாவானது போதச்சேட்
 டையின்றியசைவநின்றலே நின்மலமாகிய சிவமயமாய்விள
 ங்காகின்ற மோட்சநிலையென்பதும், விருத்தியாநின்றசீவகர
 ணங்கெட்டுமுழுவதுஞ் சிவகரணமேயாய்த் தற்செயலற்றுச்
 சுதந்தர ஆனியாய்நின்றவிடமே மோட்சநிலையென்பதும், நிலை
 பெற்றபாவனையைக்கடந்துநின்றவிடமே மோட்சநிலையென
 பதும், போதவிகற்பங்கணீங்கினவிடத்து இருந்தபடி சும்மா
 விருத்தலே மோட்சநிலையென்பதும், ஆகிய விந்நான் குநிலைக

முத்திமுடிவுரை.

நூங் சூறைவின்றிய பூரணமோட்சநிலையென்று கூறுமிடங்
களும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம். ஆங்குப்போதச்சலனையின்
றிக் தம்பித்துநிற்பலானுஞ் சீவகரணமேசற்றுந்தோன்றாதி
ருத்தலானும் அணுவளவேனு மோர்பாவனைக்குறியின்றி நிற்ப
றலானும் கிரியைவிகற்பமின்றி யிருந்தபடியிருத்தலானும்
இவ்வடையாளங்களை அந்நடுநிலைக்குள் தோன்ற நீ நூன்றாய்
நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்ளுவாபாகவென்றுகூறி
மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

முன்னர்க்கூறிய மூன்றாஞ்செய்யுண் முதலிற் றிராயுறு
நீர்போற் சிந்தைதெளிதலென்றும் ஈண்டுச் சஞ்சலமில்லாச்
சித்தந்தான் சுத்தசிவமாய் ஒங்கலென்றுங் கூறினமையான்,
இவ்விரண்டின்கருத்தும் ஒன்றுபோற்றோன்றிக் கூறியது கூ
றலென்றுங் குற்றமாகாதோவென்னின், ஆகாது. அஃதெத்தா
லென்னில், ஆண்டுச்சித்தந்தெளிநதுநிறன்மாத் திரத்தே மோ
ட்சமென்பார் திராயுநீர்போற் சிந்தைதெளிதலென்றும்;
ஈண்டுச் சித்தம் அசைவற்று நிறன்மாத் திரத்தே மோட்ச
மென்பார சஞ்சலமில்லாச் சித்தந்தான் சுத்தச்சிவமாயோங்
கலென்றுங்கூறியகருத்தாலெனக்கொள்க. சஞ்சலமில்லாச்
சித்தந்தான் சுத்தசிவமாயோங்கலென்றதற்குகாரணம்: தி
ருவம்மாணை. “சித்திரதிபத்தே யொத்தேன் காணம்மாணை, சி
த்தஞ்சலித்திடஞ்சென்மங்காணம்மாணை.” என்றும், தேவி
காலோத்தரம். “ஆராதசித்தமிபாதோர்காலத்திலடங்குமா
னாற், பேராமல்வருந்திக்காத் துப்பின்னர்ச்சிந்தனைகள்சென்
று, சாராமல்வல்லவாறுதித்துச்சார்வானவெல்லாஞ், சே

முத்திமுடி வுரை.

‘மயக்கநீக்கித்திரமாகச்செய்துகொள்வான்.’ என்றியு
 மருவியபொருண்டேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத்,
 புமச்சித்தந்தனைத் திரித்துச்சூனியத்தே நின்றால், மருவி
 ஶ்பிரிதலின்னிவானவரறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலாநித்த
 தப்பொருளினையடைவரன்றே.” என்றும், சந்திரசேகர
 க்கியம். “சத்தம்பிறக்கச்சகலகலையும்பிறக்கு, மத்தனூரை
 ததறியாயொ - வன்றுரைத்த, சத்தமேசதஞ்சஞ்சலமொ
 ன்றிலலரத, சித்தமேசத்தச்சிவம்.” எ-ம்,வரும். மற்றும்வரு
 வனவற்றற்காண்க. சிவகரணங்கெட்டுச்சிவகரணமாய்நின்
 றவிடமே மோட்சமெனறதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியா
 ர். “இநநிலைதானில்லையெல்லாமீசனிடத்தினிலுமீசனெல்லாவி
 டத்தினிலுநின்ற, வந்நிலையைநிந்தந்தக்கரணங்கடக்கிய
 நிவதொருகுநிக்குருவி னருளி,லுலறிந்து, மனலுசிவன்றையை
 டைந்துநின்றவன்றன்னுலே மருவுபசுகரணங்கள்சிவகரண
 மாகத், துன்னியசாக்கிரமதனிற்றுரியாதிதநதோன்றமுயல்சி
 வானுபவஞ்சுவானுபூதிசமாம்.” என்றும், சிவநெறிப்பிரகாச
 ம். “தேசிகரூரருள்வநன்செய்தவாரேசிதநந்தமேனியாஞ்
 சிவமேதோன்ற, வாசதுவாமலமாயையருங்கன்மமனைத்தம
 கன்றிடத்தான்சிவானுபவத்தமுந்தியதுவேயாப்க், காசயி
 லாவிழியருக்கனெளியினூடே கலந்துநின்றேமற்றொன்றுங்
 காணுவாபோ, லேசுறுமுற்பசுகரணஞ்சிவகரணமேயாயிசை
 ந்திருந்துதேகாந்தத்தெங்கணு மாயிடுவர்.” என்றும், ஞான
 மணமாலை. “நின்போதமுண்டாயினீகூடாய்முத்திதனி, ன
 ன்போதங்கெட்டாலுநன்றாகா - நின்போதம், கெட்டுங்

முத்திமுடிவுரை.

கெடாழலேநின்றநிலைகேட்டியேற், கட்டலரிமுன்சசிபோ
 ற்காண்” என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார். “பாலைநெய்த
 ல்பாடியதும்பாம்பொழியப்பாடியதும், காலனையன்றேவி
 க்கராங்கொன்ற-பாலன, மரணநதவிர்த்ததுவுமற்றவர்க்கு
 ந்தங்கரணம்போல்லாதகாண்”. எ-ம், வரும். மற்றும்
 வருவனவற்றற்காண்க. பாவனாதீதமாங்கின்றவிடமே மோ
 ட்சமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். “பாவிப்ப
 தென்னிற்பாவம்பாவகங்கடக்கிற்பாவம், பாவிக்குமதநா
 னென்னிற்பாவகம்பாவங்கெட்டுப், பாவிப்பதென்னிற்பாவம்
 பாவனையிறந்துநின்று, பாவிக்கப்படுவதாகும்பரம்பரனருளி
 னாலே.” என்றும், திருப்பல்லாண்டு. “சேவிக்கவந்தயனி
 ர்திரன்செங்கண்மாலெங்குந்திசைதிசையுங், கூவிக்கவர்ந்
 துநெருங்கிக்குழாங்குழாமாயநின்றுகூத்தாடு, மவிக்கமுதை
 யென்னார்வத்தனத்தினையப்பனையொப்பமரர், பாவிக்கும்பா
 வகத்தபுறத்தானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே.” என்றும், ஞா
 னமணமலை. “சுட்டுக்கடங்காதுசுட்டற்றவப்பொருடான்,
 மட்டுக்கடங்காதுமாயாது - திட்டங், கனியிரதம்வெம்மை
 யனல்கான்மலர்வீணை, யிசைமருவுமீசனியல்பு.” அன்றியும்,
 “ஆராவமுதூகவீணைசிவானந்தவெள்ளம், வாராமல்வந்து
 க்குவாய்க்குமே - யாராலும், காணரியவுண்மீதன்றிகாட்
 சியிற்பற்றற்றுநீ, யானவர்போனில்லாயதில்.” என்றும்,
 அமுதசாரம். “யோகத்தபாவமெனும்யோகமதுகககடி, யே
 கப்பொருளதலைய்தியிடு - மேக, மதுவாமிதவென்றெ
 னாதகண்டமான, வதுவாகைமாயோகமாம்.” என்றும், திரு

முத்திமுடிவுரை.

ரம். “குறியாக்குறியினிற்கூடாதகூட்டத், தறியா
 டிலுகந்தேகசித்த, நெறியாம்பரானந்திரீடருட்டோன்
 செறியாச்செறிவேசிவமெனலாமே.” என்றும், அவ்
 தவுந்தியார். “பாவனாதிதநினைவின்மையுண்டெனிற்பா
 னயாகுமென்றுந்தீபற, பன்னாற்கருத்துமீதுந்தீபற.” எ
 ன்றும், திருவாய்மொழி. “யாவையுமெவருநதானாயவரவர்
 சமையந்ஹோற்றுந், “தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ் சொலப்ப
 டானுணர்வின்மூர்த்தி, யாவிசேருயிரினுள்ளான்யாதுமோர்
 பற்றிலாத, பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்கூடலாமே.” எ
 ன்றும், ஞானவிளக்கம். பாவனாதிதம்பரமசிவமென்றாற், பா
 வித்துநீயதனைப்பாராதே-பாவித்த, போதேநீயுண்டாவைபுத்
 தீமுதற்றத்தவங்க, டிதொன்றவுண்டாநதெளி.” எ-ம்,வரும்.
 மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. “இருந்தபடிசும்மாவிருத்த
 லே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: எதிர்காலத்திரங்கல்.
 “ஓம்மாநிலத்துடிருந்தபடியேயிருந்து, சும்மாவுருளைத்தொ
 டருநாளெந்நாளோ.” என்றும், கந்தரலங்காரம். “தடுக்
 கோண்மனத்தைவிடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று, மி
 டிங்கோளிருந்தபடியிருங்கோளெழுபாருமுய்யக், கொடுங்
 கோபச்சூருடன்குன்றந்திறக்கக் குனித்தவைவேல், விடுங்
 கோனருளவந்துதானேயெமக்குவெளிப்படுமே. என்றும், க
 ந்தரனுபூதி. “செம்மான்மகளைத்திருநீர்திருடன், பெம்மா
 ன்முருகன்பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல் லறவென்ற
 லுமற், நம்மாபொருளொன்றுமறிந்திலமே.” என்றும், தா
 யுமாறார், “சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா,

மம்மநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே, பெம்மான்
 மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால், வெம்மாயக்
 காட்டிலலைந்துவிட்டேனென்விதிவசமே.” என்றும், பஞ்சாக்க
 ரந்தாதி. “பாநிதும்பஞ்சாக்கூரவனையென்றுபடர்தலொடுங்,
 கூடுவதன்னவன்பாதமதுவந்துகூடுதலு, நீடுவதின்பமனவ”
 க்குக்காயநிகழ்செயலற், ரேடுவவாளங்கிருப்பதல்லாற்பின்
 னையொன்றில்லை.” என்றும், திருக்கள்திறப்படியார்
 “அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமசையாம, னின்றபடிநிற்கமுன்
 னிற்குஞ் - சென்று, கருதுவதன்முன்னங்கருத்தழியுப்பாயு,
 மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு.” என்றும், ஞானமணமலை.
 “முத்திச்சிவானந்தமுட்டாமன்மேன்மேலுந், தத்திக்ககாபுர
 ண்டதானலும்-நித்தியநீ, முன்னால்முழுநிலதுவுன்னனைவற்
 றியிடு, மெனினனைசும்மாவிரு.” அன்றியும், “பாராதேதிண்
 டாதேபத்தியுறமெய்ப்பொருளை, நேராகப்பூண்டுநினையாதே-
 பேராத. போதமற்றுநிட்டையற்றுப்பூணமாமுண்மைதனி,
 லேதமற்றுச்சும்மாவிரு.” என்றும், சிவானந்தமலை. “ஒடி
 யுமுன்றிந்தவுடம்பையொருதேநீ, பாடிமிடற்றைப்புண்படு
 த்தாதே - கேடிலியை, யும்மால்வினையாதேயொன்றுடனுந்
 தாக்காதே; சும்மாதேகாணுஞ்சுகம்.” என்றும், ஒழிவிலொ
 டுக்கம். ‘சும்மாவிருக்கவைத்தகுத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை, வி
 ம்மாகததுவதும்வேலைகளுந்-தம்மறிவி, னிட்டிப்பிடித்திருக்கு
 ம்ரிட்டைகளும்ஞானிகண்முன்; காட்டும்பரியாசுகம்.” அன்
 றியும், “கிரியைக்கினைத்துவந்தகேட்டவர்க்குச்சும்மா, திரிய
 ச்சுகம்வினைத்தசீமான்-குருவன்றிச், சற்றேபதைப்புத்தரினுஞ்.

சகம்படைக்கக், கற்றூங்காலனுமாங்காண்." என்றும், சிவபோகசாரம். "அருளறிந்துதானா மறிவறிந்தே யாங்குப், பொருளறிந்துதானடங்கிப்போத-விருளகல, விம்மாதிருந்து விகற்பமறவொன்றாசிச், சும்மரவிருக்கச்சகம்." எ-ம், வரும். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. (உஉ)

உருவமற்புறுகயிற்றினிற்றிராயறுசகலசஞ்சல மென்னுமிவ்வாறுதிருவிருத்தானும் பலவிதமுத்திகளைக்கூறி இவைகளின்னுபவமனைத்தும் அந்நடுநிலைக்குட்டோன்றுமனுபவத்துடைக்கும் அதனை நீ நன்றாய் நிச்சயித்துப் புத்திப்பண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றருளிச்செய்து மேற்றிருவிருத்தம் இந்நூற்குக் காரணப்பெயர்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

இன்னமும்பலவாய்நூல்களியம்பிடுமுத்தியெல்லா, மன்னடுநிலையினோங்கு மனுபவமாதலாலே, சொன்னமநிலைக்குநாமந் தொடுமுத்திமுடிவென்றித்தை, யுன்னனுபவத்துங்கண்டே யுறுபவமொழிதியென்றும்.

இ-ள்.—இங்ஙனங்கூறிய மோட்சநிலைகளுமன்றி யின்னும் ஒன்றுகூறியபடி யொன்றுகூறாமற் பற்பலவிதங்களாய்ப் பற்பலநூல்களிற் கூறாநிற்குமோட்சநிலைகளைல்லாமும் அந்நடுநிலையினிடத்து விளங்கித்தோன்றும் அனுபவமேயாம். ஆகையினாலே பலவிதமுத்திகளையுந் தன்னிடத்துத்தொகுத்துநிற்கின்ற முத்திமுடிவென்று அந்நடுநிலைக்குத் திருப்பெயர்சாற்றினேம். அப்பெயரோயந்நடுநிலையைப்பிரதானமாக வுடை

யவிற்புறங்கும்பெயராயிற்று. இங்ஙனம் பலவிதமுத்திகளும் அந்நடுநிலைக்குளடங்கிநிற்கு மித்தன்மைவினை யுன்னனுபவத்திணிடத்தும் விளங்கக் கண்டுநொண்டின்னைச்சூழாரின்ற செனனதுக்கங்களையொழித்துக்கொள்ளுகியென்று மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறிய மோட்சநிலைகளுமன்றி இன்னமும்பலவாய் நூலகனியம்பிடு முத்தியெல்லாம் அந்நடுநிலையினோங்குமனுபவமென்றதனால் அந்நடுநிலைபாவது ஓர்விடமுத்தைவிட்டதற்குப்பின்னு மற்றோர்விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நின்றவிடைவெளியேயாம். ஆகையால் அதனை நடுநிலையென்றுத் தராசநிலையென்றுஞ் சமநிலையென்றுங் கூறாநிற்பார்கள. ஆங்குச் சற்றுமவிகற்பமின்மையானிருக்கப்படுமோட்சமென்பதுவும் அறிவுமாத் திரமாய் நிற்கையாலறிவாயிருப்பதே மோட்சமென்பதுவும் பொய்யாகிய பிரவஞ்சமொழிந்து நிற்கையான் மெய்யாகியவுண்மைநிலையே மோட்சமென்பதுவும் வாசனைநீங்கிநிற்கையால் வாசனாட்சயமேமோட்சமென்பதுவும் அசைவறவாகாயம்போற் பூரணமாய்நிற்கையான் ஞானமயமாபிருப்பதுவே மோட்சமென்பதுவும் யாவுந் தோனரூமையாயுள்ளவனுபவ முண்டாயிருக்கையாற் சத்தாயிருப்பதுவே மோட்சமென்பதுவும் பரமசுகமே மேலிடுகையால் ஆனந்தாதீதமே மோட்சமென்பதுவுங் குறியொன்றுமின்றிநிற்கையாற் குறியாக்குறியேமோட்சமென்பதுவும் வாக்கிறந்துநிற்கையால் வேதாந்தமே மோட்சமென்பதுவும் சிந்தனையற்றுநிற்கையாற் சித்தாந்தமே மோட்சமென்பதுவும்,

தத்துவமகன்றுநிற்கையாற் றத்துவாந்தமே மோட்சமென்ப
 துவும் பஞ்சகலைமுதலியசடாத்துவாக்களும் நீங்கிநிற்கையா
 ற் கலாந்தமே மோட்சமென்பதுவுந் தசவிதநாதங்களுமொ
 ழிந்துநிற்கையால் நாதமுடிவாகியயோகாந்தமே மோட்ச
 முடிவென்பதுவும் போதநதீர்த்துநிற்கையாற் போதாந்தமே
 மோட்சமென்பதுவும் ஆகிய இவைகளைத்துமடங்காநிற்கும்
 இவைகளன்றியும் பிங்ஹனமின்னும் பற்பலநூல்களிற் பற்ப
 லபிரகாரமுடியொன்று கூறியபடியொன்றுகூறாமற் ரெண்
 டர்முதந்ததறையறிவோமே யென்றதற்கொக்க வெகுவித
 மாய்க்கூறாநிற்கும் மோட்சநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமே
 யாமென்பதுஉம் பெறப்பட்டது. அதனால் அந்நூல்களிலும்
 இந்நூல்சிறப்புடைத்தென்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: சிவ
 ஞானசித்தியார். “ஓதுசமயங்கள்பொருளுணர்நூல்களொ
 ன்ரோடொன்றொவ்வாமையுளபலவுயிவற்றுள், யாதுசமயம்
 பொருணூல்யாதிங்கென்னிலிதுவாகுமதுவல்லவெனும்பிணக்
 கதின்றி, நீதியினுலிவையெல்லாமோரிடத்தேகாணநின்றதி
 யாதொருசமயமதுசமயம்பொருணூ, லாதலினுலிவையெல்
 லாமருமறையாகமத்தேயடங்கியிடுமவையிரண்டுமர னடக்கீ
 ழுடங்கும்.” என்றும், உபதேசமாலை. “சுத்தாந்தம்வேதாந்
 தஞ்செப்புத்தத்துவாந்தம், புத்தகலையாந்தமொடுபோதாந்த
 ஞ்சுத்தமா, நாதாந்தமென்றிவைகளாறுவையென்றே, மீ
 தானந்தேடிவிடு.” எ-ம், வருடீ. மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்
 க. உன்னனுபவத்துக்கண்டேயுறுபவ மொழிதியென்றதற்
 குதாரணம்: சுவானுபவத்துதி. “தத்துவங்களாறும்பின்

விட்டப்பாற்றத்துவாதிதமாந்தன்னைக்கண்டு, பற்றொன்றுமி
 லலாதபரையைக்கண்டுபரிந்துபரிந்துள்ளுருகியதிலொடுங்கி,
 வெற்றவெறுமானந்தவருவங்கண்டுவிழையாமல் விழைந்தப்
 பால்வெளியைக்கண்டு, குறநீமெலாமறநீத்தங்கறிவாய்நின்
 றுகும்பிட்டேனென்பிறவிபின்விட்டேனே.” எ-ம். வரும். ம
 ற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. (உந்).

மேற்றிருவிருத்தம் அந்நினைவின்சிலாக்கீயத்தைவற்
 புறுத்திக்கூறி யாங்கண் உன்னுடைய சென்னதுக்கங்கண்
 கும்படிக்கு உறைநது நின்றியென்று அருளிச்செய்வீரெனடி
 ததுக்கொண்டது.

முத்தியின்முடிவதன்றி மொழியின்மேலில்லையாகுஞ்
 சித்தமந்நிலையோயன்றித் தெளியின்வேறில்லையாகும்
 வைத்திடுபவங்கள்போக்கும்வகையுமதன்றியின்றொஞ்
 சத்தியஞ்சொன்னோமங்கண் டளர்வறவுறைதியென்
 றும்.

இ-ள்.—முத்தியின்றீர்வாகிய முடிந்தமோட்சநிலை அந்
 நடுநிலையிடமேயல்லாமற் கூறுமிடத்து அதற்குமேலாகிய வி
 டமேயில்லையாகுமெனவும் நிச்சயமாய்முடிந்தபொருளா
 யெககாலத்து மழிவின்றிநிலைபெற்று நிற்கின்றதென்று கூறு
 கின்றவிடமும் அந்நடுநிலையிடமேயன்றி விசாரித்துத்தெளிய
 வறியுமிடத்து வேறோரிடமுமில்லையாகுமெனவு முனக்கீ அ
 ளவின்றிவைத்திருக்கின்ற சென்னதுக்கங்களை யொழிக்கும்
 வகையாகிய மார்க்கமும் அந்நடுநிலையிடமேயன்றிவேறிலை

யெனவு விச்சயமாகக் கூறினும் இதனை நீ நன்றாய் நிச்சயிற் றறிந்து அந்நடுநிலையினிடத்து உனது சென்னதுங்கங்கள நீ ிஞ்சும்படிக்கு உனபோதஞ்சி, நிற தோன்றாது ஆங்கணிலை பெற்றுச் சம்மதுஞ்சொர்வுதலின்றி நிறறியென்றுமருளிச்செ ய்தனன்.—எ-று.

அந்நடுநிலையையுயன்றி முத்தத்தீர்வு மேலிலையெனவும் நிச்சயம்வேறில்லையெனவுஞ் சென்னங்களையொழிகுசும்வ கையுமின்றெனவும் இங்ஙனம் கூறினமையால் அந்நடுநிலையை விட வேறொர்நிலையும் அந்நிலைகொவ்வாதோவெனவில் ஓவ வினும் அஃதும் அந்நடுநிலைக்குள்ளாயடங்குகையால் அதனை யேயீண்டுச்சிறப்பித்துக்கூறியதெனக்கொள்க. இதற்குதார ணம்: அம்பலவாணையாதசகாரியம். “முத்தியுழிதுவேயாகுமு டிவும்வேறில்லையாகுஞ், சித்தமுயிதுவேயாகுந்தெளிவுமெலி ல்லையாகும், பித்துமின்றொழிவேயாமேறபேறிதற்கல்லையா கு,மொத்தவிவ்வுடலும்நாலுறுவதுமில்லையாமே.” என்றும், சருவக்கிளாளைத்தரம். “சித்தனூர்வியாகத்தைநிகர்வியா பகம்வேறில்லை, சித்தியாஞ்சிவயோகம்போற்சித்திகள்பிநி தொன்றில்லை, யுத்தமம்பொறுமைக்கொப்பாயொருநறும்வே றில்லையிந்த, தத்துவஞானத்திற்குச்சரியானஞானமின்றே.” எனறும், துகளறுபோதம். “உற்றபரமானந்தத்தொன்றயதி லுறங்கி, முற்றுவுதேமுத்திமுடிவெனறுரைக்கு - குற்றமி லா,வைதிகசைவம்ஹிநூற்புராணமற்றுஞ்,செய்தவந்நூலெ ல்லாந்தெளி.” எ-ம், வரும். மற்றுமவருவனவற்றற்காண்க. சத்தியஞ்சிசான்கோமென் றதற்குதாரணம்: விருத்தகிரிப்பு

ராணீ. “உத்சமசத்தியமிந்தகைமெய்யென் றுணராதா, ரத் தலைவேட்டுண்டாயிரசின்னப்பொடியாங்கப்போ, யத்தலை யெரிவாய்நரகம்புகு துவர்மம்மாணை, சத்தியமிதுவேசத்தியம் வாணோரானீ” என்றும், சீவானந்தமாலை. “தாணுவினோ டத்துவத்தஞ்சாதிக்குமாணவுளை, யாணவத்தோடத்துனிதமா க்கினரார்-கோணறவே, யென்னுணையென்னுணையென்னுணையே கமிரண், டென்முமற்சம்மாவிரு.” என்றும், ஒழிவிலொ டுக்கம. “என்னுணையென்னுணையென்னுணையேகமிரண், டென் முமற்சம்மாவிருவென்று-சொன்னான், நிருஞானசம்பந்த ன்சிகாழிநாட, னருளாளன்ருானவினோதன்.” என்றும், ஞானமணமாலை. “சற்றூலுமானவகசங்கையற்ற சத்தியத் கைப், பெற்றோராமென்றல்பிழையாமே-பற்றாக, மன்னுதே நிற்காதேவாய்த்த்சிவானந்தததி, லென்னுணைசம்மாவிரு.” எ-ம, வரும். மறுமும்வருவனவற்றற்காணக. அங்கண்டளர் வறவுறையென்றதற்குதாரணம்: பட்டணத்துப்பிள்ளைநாய னார். “உழப்பினவாராவுறுதிகளுளவோ, கழப்பினவாராக் கையறவுளவோ.” என்றும், சோயிற்புராணம். “கன்ற மரன்பாலான்பால்கவந்தருகாலமேனும், வென்றிகொளம் புனிழும் வேலையாயினுமிமைப்புச், சென்றுறுமமையமேனு ந்திருவடிதெளியகோக்கி, நின்றவாகாணநின்றார்நீன்பவநீ க்கினோ.” என்றும், மெய்ம்மொழிச்சரிதை. “சத்தியமு கைக்கநாளுஞ்சகலபல்லுயிர்கட்கெல்லா, நித்தலுமிதமேசெ ய்ககினைப்பதுசிவத்தையென்று, மத்தன்வேதாகமத்தினரு ளியபொருளிம்மூன்று, மெத்திறச்சமயத்தோர்க்குமெம்ம

தங்களுக்குமிட்டம்.” என்றும், பிரமகீதை. “உலத்தலினி
யொழிவற்றபொருண்மையதுவாஞ், சலித்தலினியதவத்
துனவர்தங்கணைதீதோ, திலத்திலெண்ணெயரணிக்கனறதிக்க
ணிகழ்நெய், நிலத்தினீனொனடிகழ்ந்துவெளியாகிநிலையாம்.”
என்றும், குகைநமசிவாயர். “சம்மாகுடைக்குமோசோனாச
லன்பாத், மம்மால்விரிஞ்சனறிகிலார் - நம்மா, லிருந்தக
தைசொன்னக்காலெண்ணுகுநெஞ்சே, பொருந்தநினையாத
போது.” என்றும், நெஞ்சுவிடுதூது. “சம்மாவிருக்குஞ்சு
கமுமிதென்றாலினீ, மெம்மான்முனிவர்க்கியம்புமிதைத-த
ம்மா, லுழைத்தவர்க்கேயல்லாலுழையாமல்வீணிற், கழப்பி
னர்க்கெக்காலுங்கைகூடா.” என்றும், ஞானசாகரவெண்பா.
“சாத்திரங்களோதித்தலைவனடிகூடாமற், சாத்திரங்களின்ப
ந்தருமோதான்-சாத்திரந்தைக், கற்றறிந்துவிட்டாற்கதியாகா
தப்பொருளைச், சற்றிருந்துபாராய்தனைத்து.” எ-ம், வரும். மற்
றும்வருவனவற்றற்காண்க. (உச)

மேற்றிருவிருத்தமிக்கவனம்பலபிரகாரத்துந் தெளிவித்
துச் செனனங்களைநீக்கியஞானசாரியனைவியறதுகூறுவானெ
டுத்துக்கொண்டது.

இன்னணம்பலவாற்றானுமெங்குருநாதன்றேற்றித், து
ன்னுமநடுநிலைக்குட்டியறவெனையிருத்தி, மன்னிடு
ஞ்சொருபமாக்கிமலிபவமொழித்தானன்னோன், பொ
ன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழி.

இ - ள்.—இந்தப்பிரகாரமாயனுக்கிரகிப்பான் றெடங்கி
யெடுத்துக்கொண்ட ஞாநுரு ஞானமென்னுஞ்செய்யுண்முத
ன முத்தியின் முடிவதன்றியென்னுஞ் செய்யுளீரகக் கூறிய
இருபதுசெய்யுட்களின் பொருள்களாகிய பலவீதவேறு திட்ட
டாநதமார்க்கங்களினு மொன்றுக்கும்பற்றாதவென்னையுமொ
ருபொருளாகக்கொண்டருளிய வெமஹிகுருநாதனாகிய ஞா
னசாரியன் எனது மயக்கவிகற்பங்களை நீக்கி யானுமவ்வனு
பவத்தைப்பெறும்படிக்குத் தெளிவித்தருளி அத்தேளிவினி
டத்து எக்காலத்தும் அழிவின் றிரித்தியமாய் நிலைபெற்றுநிற்
கும் அந்நிலையனுபவத்துள்ளேமுன்னந்தமியனேன் பவம்
வெரிவி அடிதாழ்ந்துருளியேத்திடத் தன்னடிமுடிசூட்டி
யொளிவளர்த்தமத்தகஞ்செய்து அருளிணற்பவநீர்தாரமுத்தி
முடிவையறைகுதுங்கேட்டியென்று அருளியபடியே அடியே
ன செனனதுக்கங்கணீங்கும்படிக்கு என்னைநிலைபெறவிரு
ந்தி ஆங்குப் பொருநதாநின்ற சொருபத்தினிடத்துக் காட்
டத்தினிடத்தக்கினி போலும் புனலினிடத்துவர்போலுந் தே
னினிடத்திரதம்போலும் புட்பத்தினிடத்துக்கநதம்போலும்
ஆகாயத்தினிடத்துவாயுபோலுங் கதிரொளியினிடத்துக் க
ண்ணொளிபோலும் என்போதஞ் சிறிதும்பிறிவுற்றுத்தோன்
ருது இரண்டறக்கலித்து அச்சொருபமயமேயாக்கி யென்னை
மிகுதியாய்ச்சூழாரின்ற செனனங்களை யெல்லா மொழித்த
ருளிணன் அன்னொனுடைய பொன்போன்று. இடைத்தற்க
ரியபெருங்கருணையானது நீழிகாலம் வாழக்கடவது அடி
யேனையுண்டருளியீ வழகுபொருந்திய செந்தாமரைமலர்

போன்றதிருவடிகளும் நீடுழிகாலம் வாழ்க்க்கடவதென்று வியந்துபுகழந்துரைத்தன.—எ-று.

என்றும் பேரானந்தச்செல்வனாய் வாழாநின்ற பெருவாழ்வுடையனாகிய ஞானசாரியினைப் பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழியென்று அவனுக்கிவன் வாழ்வுகூறிய தென்னோவெனின் ஓர்மகாராசாந்நிடத்து ஒர்மிடியன்சென்றிரந்தமாதிரத்தில் அவன்மிடிதீரும்படிக்குப் பெருஞ்செல்வத்தையளிப்ப ஆம்மிடிதீர்துபெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்ற மகிட்சியால் ஒன்றுந் தோன்றமற்றன்னை யு மறந்து அம்மகாராசனையேமகாராசனாயிருக்கக்கடவையென்றற போல விவ்னுஞ்சிற்றின்பமாகிய விடபநாகர்ச்சியால் விளையாநின்ற செனனதுககமாகிய மிடிதீரும்படிக்கு அவனை யிரந்தமாதிரத்தில் அவனும்பெருங்கருணையாய்த் திருவடிசூட்டி அத்தமத்தகசையோகஞ்செய்து இவன் சனனதுக்கமாகிய மிடிதீரும்படி மோட்சானந்தமாகிய பெருஞ்செல்வத்தை யளித்து அருளால் அச்செனனதுக்கமகனிங்கி ஆம்மோட்சானந்தமாகியபெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றமகிழ்ச்சியால் இவனும்பிரபஞ்சந்தோன்றமற் றன்னை யுமறந்து அப்பெருவாழ்வுடையோணைப்பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழியென்றுகூறியதெனக்கொள்க. காட்டம் புன நேன் புட்ப மாகாயங் கதிரொளி யிவைகளினிடத்து அங்கினி உவர் இரதம் கெந்தம், வாயு கண்ணொளிகளைப்போலும் என்போதஞ்சிநிதும்பி நிவுறத்தோன்றாதிரண்டறக்கலப்பித்து அச்சொருபமயமேயாக்கி யென்னைமிகுதியாய்ச்சூழாநின்ற செனனங்களையெல்லா

ம் ஒழித்தருளினைன்றதற்குதாரணம்: சிவபோகசாரம். “இ
 ந்தனத்திலங்கியெரியுறுநீர்தேனிரதங்? கந்தமலர்ப்போதுவா
 ன்காலொளிகண்-சந்ததமு,மத்துவிதமானதுபோலான்மாவும்
 சனுமாய், முத்தியிலேநிற்குமுறை.” என்றும், திருமந்திரம்,
 “ஒழிந்தேனபிறப்பையுறவென்னும்பாசங்,கழிந்தேன்கடவுளு
 நானுமொன்றானே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும்வேண்டே
 ன், செழுஞ்சால்புடையசிவனைக்கண்டேனே.” அன்றியும்,
 “ஒடுங்குகிளைபெற்றவுத்தமருள்ள, நடுங்குவதில்லைந்மனுமங்
 கில்லை, யிடுமபைகளில்லையிராப்பகலில்லை, கடும்புசியில்லைக
 ற்றுணர்ந்தோர்க்கே.” அன்றியும், “ஆராலுமென்னையமுட்
 டவொண்ணுகினிச், சீரூர்பிரான்வந்தென் சிந்தைபுகுந்தன
 ன், சீராடியங்குகிவிதல்லாலினி, யார்பாடுஞ்சாராவதிவ
 திந்தோமே.” என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். “வி
 ட்டேனலகம்விரும்பேனிருவினைவீணருடன், கிட்டேனவரு
 னூகேட்டுமினோன்மெய்கொடாதநிலந், தொட்டேன்சுகதுக்கம
 ற்றுவிட்டேன்றொல்லைநான்மறைக்கு, மெட்டேனெனும்படி
 யென்னிடத்தேவந்திங்கெய்தியதே.” என்றும், திருவாசகம்,
 “நானேயேநுதவஞ்செய்தேன்சிவாய நமவெனப்பெற்றேன்,
 நேனாயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமண றானே
 வந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா, னானருமுயிர்
 வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.” அன்றியும், “உண்
 டொரொண்பொருளென்றுணர்வாரக்கொலாம, பெண்டிரா
 ணலியென்றறிவொண்கிளை, தொண்டனேற்குளவாவந்துதோ
 ன்றினாய், கண்டுங்கீண்டிலனென்னகண்மாயமே.” ௭-ம், வ

ரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. அன்னேன்பொன்னருள்வாழியாண்டபூங்கமலத்தாள்வாழி யென்றதற்குதாரணம்: வயிராகதீபம். “ஒருவனுக்கிருளறறுரியசிற்சொருபமுள்ளவா விளங்கினன்றறுமிப், பருவரலுருவப்பற்றுமற்றறுநோபடும ளாவிறைபுரிதருமைங், கருமமெவ்வீடத்துங்கண்டுதற்செய லைக்கைகவிடுத்தச்சுமாதியவுண், மருவறுதகற்றித்தவஞ்செய வழக்கால்வாழியெங்குரவனீழீழி.” என்றும், வீராக்கம்: “மா றிநாளின்மதிமுன்னரம்பையி, னீரமாறவுலர்த்தியெரித்தமு, தாரலுட்டுவபோலென்னவாவினைச், சார்வுரீத்தருடந்தவன் வாழியே.” என்றும், திருவாசகம் “நமச்சிவாயவாழ்கநா தன்றாள்வாழ்க, விமைப்பொழுதுமென்னெஞ்சினீங்காதான் றாள்வாழ்க, கோகழியாண்டகுருமணிதன்றாள்வாழ்க, வா கமமாகிநின்றண்ணிப்பான்றாள்வாழ்க, வேகனனேகனிறை வனடிவாழ்க, பல்லோருமேத்தப்பணிந்து.” என்றும், அஞ் றுவதைப்பரணி. “பாசமலமதவருளும்பார்வையான்வா ழியே, பாடுமறைமுடிவினடமாடுவான்வாழியே, வாசம லொனமுழுதுமேவினான்வாழியே, மாசுறறிவரியவிருதாளி னான்வாழியே.” அன்றியும், “நீனையுமாநீதின்றிநின்றில குசோதீவரீழியே, நேசமோடுமீசனென்னநெஞ்சிலாதவஞ் சனா, மெனையுரீதியன்பரோடுவந்தநாதன்வாழியே, யென் னையாளவந்தகோலமென்றும்வாழிவாழியே.” அன்றியும், “பந்தபாசம்வேரோடும்பறிந்துவீழுவென்முடி, தந்தபாதம் வாழியேசமைந்தபார்வைவாழியே.” என்றும், சிற்றம்பலநா டியார் சிவானுபுதிவிளக்கம். வாழிதிருநீறுவாழிதிருவஞ்செ

முத்து, வாழிச்வாலயங்கர்வாழி, சிருவேடமே." எனும். வரும்.
ம, மமவருவனவற்றுகாண்சு. (உந்)

சித்தமார்மயனிந்நிசசிதாத்திவே
டொத்துநிறகுருபாயமுரைநதநிம்
மெய்சுகமுத்திமுடிவைவிளம்பிவே
மத்திமுடிமுக்கன்ருளகம்வைத்தலால்.

நானுனாவையவல்லவேவுளத்தி இதுதனின்று
ந்நிடாவிடினான், முனிதைவரைந்தனென்பீகருயிர்க்
குத்தற்சுதந்தாமிலதமியார், தேனலர்குமுலாருமைம்
விழிகளிப்பத்திருடஞ்செய்தருளெங்கோன், முனு
ளத்திருந்து வரைந்தனென்றே சாற்றுவிர்நெளிந்த
மாதவரோ.

எங்குமாய்விசித் தாதியேபாசமிதீனையோர்வது
பகவிதனாக், கங்கறிவளிப்பதருட்பதியாகு மாயமுப்
பொருளுமேநர்விடயந், தங்குநிறீரேன்றுந்தவிர்ந்
தொருவிடயந்தாவுமுன்னிடையினிற்சொருப, மங்க
ண்முன்னிகமுமென் றனன்போரியமர் சிதம்பரகுரு
தேவன்.

முத்திமுடிவுவாயிதற்குமொழிந்தவுதாரணமுன்
னாரெடுதொண்ணூறுஞ், சத்தியநூற்றொருபான்சா

ற்றியதாமிவையிலொன்றுதவிராதுள்ளது, தெர்த்ததி
ரிபையமறவுணர்ந்தவரோபுலகமெலாமொளியாயோங்
கி, மொய்த்தவகண்டரகாரப்பேரானந்தக்கடற்குண்
மூழ்கிவாழ்வார்.

முத்திமுடிவெனுமிதனை மொகமுடனெழுகிட
வேமுயன்றுளோர்கள், வைத்தவெழுத்தினிலொன்
றுகுறையாமறகூட்டாமலவகைகபின்னு, மொத்திட
த்தம்பிறப்பறுவருறுமெழுத்திலொன்றேனுமுயாத்தி
த்தாழ்த்தின், மெத்துபிறப்புறுவரிதுசத்தியமென்றெ
ங்குரவன்விளம்பினுஞ்.

வானந்தருத்திரன்மாமணியாநிதிவாய்த்தவன்வே
தானந்தருத்திரனோனுங்காண்பரி,நாயொளிநு
மோனந்தருத்திரமுத்திமுடிவைமொழிந்தன
லானந்தருத்திரற்கன்பாஞ்சரவணவையனுமே.

முனிவர்தஞ்ஞலகின்மொழியுநான்முடிவாய்மொ
ழிந்தருண்முத்தியின்முடிவை, யினிமைசெய்தாலாயி
யம்பியென்போலுமெளியருமுயவளித்தனஞல், கனி
களுந்தேனுங்கண்டுநல்லமுதுங் கப்பவின்பொங்கதிர
சமாந், தனிநிலையோகிஞெளியினுக்கொளியாஞ்சர
வணபவ்னெனுந்தவனே.

எத்திறத்தோர்முத்திகளும்இத்திறத்திலுளதிதனை
யிலகக்காணென், றத்திறத்தின்முத்திமுடிவெனுமரு
நூலாகவெனக்காக்கித்தந் தான், பத்தர்பணிந்திடவரு
ளும்பரம்பரனென்மீதுல்வைத்தபரிவினாலே, யுத்தமர்
களுறைகாஞ்சிச்சரவணையென்றெனைப்போல்வந்துவ
ந்துதானே.

வாக்குமனக்கெட்டாதவான்பரமேயென்மலத்தை
நீக்கியருள்கொழிக்கவேரினைந்து-பார்க்குட்
சரவணையென்றோர்நாமஞ்சாற்றிவந்துவீட்டை
விரவுமருளால்விளக்கிற்றால்.

கச்சியப்பதேவனடியுச்சியினுள்வைப்பாம்
சிவஞானதேவனடிபவமாறப்பணிவாம்
தவப்பிரகாசன்றிருத்தாளுவப்புறவேத்திடுவாம்
சிதம்பரதேசிகன்றிருத்தாளிதம்பெறவாழ்த்திடுவாம்
சரவணபவனைச்சார்ந்ததுணையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திமுடிவுரை

முற்றுப்பெற்றது.

